

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és dr. Hiller István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,*
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet

Az ülésnap megnyitása	3921
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	3921
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	3922
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	3924
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3926
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	3927
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3929
<i>Szávay István</i> (Jobbik).....	3930
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	3932
<i>Lezsák Sándor</i> (Fidesz)	3934
<i>Dr. Hoppál Péter</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	3935
Felszólaló:	
<i>Balla György</i> (Fidesz).....	3937
Tárgyalási szünet elrendelése	3937
Az Európai Műholdas Távközlési Szervezet Módosított Egyezményének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	3938
Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló Megállapodásban meghatározott nyilatkozatok megtételéről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	3938
Az Európa Tanács Korrupcióról szóló Büntetőjogi Egyezményének Strasbourgban, 2003. május 15-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről és az Európa Tanács Strasbourgban, 1999. január 27-én kelt Korrupcióról szóló Büntetőjogi Egyezményének kihirdetéséről szóló 2002. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3938
Zárószavazás	3938
A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3939
Zárószavazás	3941
Az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3941
Zárószavazás	3944
Egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3944
Zárószavazás	3946
Egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	3947
Zárószavazás	3947
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről.....	3947

Egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a betétbiztosítást, valamint a pénzügyi közvetítő-rendszert érintő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája3948
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....3948
Felszólalók:

Dr. Mengyi Roland, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....3953

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 3957

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 3961

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)3964

Dr. Galambos Dénes (Fidesz)3965

Petneházy Attila (Fidesz)3968

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....3970

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyes kereskedelmi építmények engedélyezése fenntarthatósági szempontjainak érvényesítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 3971
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója..... 3972
Felszólalók:

Szatmáry Kristóf, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 3975

Tukacs István, az MSZP képviselőcsoportja részéről3978

Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 3980

Sallai R. Benedek, az LMP képviselőcsoportja részéről.....3984

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza..... 3988

Egyrésről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrésről Grúzia közötti társulási Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....3995
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....3995
Felszólalók:

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről3998

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről.....4001

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza 4002

Egyrésről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrésről a Moldovai Köztársaság közötti Társulási Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája..... 4003
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 4003
Felszólalók:

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 4003

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 4006

Egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről Ukrajna közötti Társulási Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 4008
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 4008
Felszólalók:

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről4010

Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 4013

Dr. Szél Bernadett, az LMP képviselőcsoportja részéről 4016

Dr. Hörsik Richárd (Fidesz) 4021

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza 4022

Az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája4025
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 4026

Felszólalók:

Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4028
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4034
Sallai R. Benedek (LMP)	4036
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	4036

Napirenden kívüli felszólalók:

Kepli Lajos (Jobbik)	4038
Sallai R. Benedek (LMP)	4040
Magyar Zoltán (Jobbik).....	4042
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	4043

Az ülésnap bezárása	4046
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN és V. NÉMETH ZSOLT államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, ORBÁN GÁBOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
14. ülésnapja

2014. november 18-án, kedden

(8.03 óra - Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm azokat a nézőinket is, akik a televízió képernyőin keresztül követik mai munkánkat.

Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek a segítségemre.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 14. ülésnapját megnyitom.

A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „A prejudikált vád” címmel. Rögtön meg is ragadom az alkalmat, hogy a hivatal nevében elnézést kérjek képviselő úrtól, amiért az Országgyűlés honlapján technikai nehézségek miatt ez a cím elírva jelent meg. Nem a hivatal tehet róla, hanem sajnos a technika ördöge, amely már annyiszor beköltözött - aki számítógépekkel dolgozik, tudja - a számítógépek világába. Most is egy ilyen technikai nehézség lépett föl.

Képviselő úr, öné a szó.

Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztában vagyok azzal, hogy a szó és az érv olyan hatalmával ugyan nem rendelkezem, amely a liberális demokrácia feltétlen híveinek azon álláspontját megváltoztatná, amely szerint a vád akkor is megalapozott, ha rákiáltják valakire a bűnösséget bármiféle konkrét bizonyíték feltárása nélkül, de mégis politikai és lelkiismereti okom van arra, hogy ezzel a prejudikált váddal, nevesítetlen, bizonyítékok nélküli koncepciók eljárással szemben véleményemet és ellenérzéseimet kifejtsem.

Politikai okom abban áll, hogy Európa őrállójaként Magyarország szabadságharcát vívja, és hiszek abban, amit Schuman mondott: Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

Lelkiismereti okomat pedig Ezékiel próféta könyvéből azzal a hitbéli paranccsal világítanám meg, miszerint ha az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt és nem figyelmezteti a népet, akkor Isten tőle kéri számon az elvesztett emberi életeteket. (*Gógós Zoltán: Szent Ágostont is lehetne.*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A XXI. századra az idő lejárt a forradalmak klasszikus formája felett, a szuverenitás vágya azonban mégsem oltható ki a magyar nemzetből, így a magyarság ma újra szabadságharcát vívja. A magyar nemzet pedig mindig saját kezében akarta tudni sorsát; ennek objektív bizonyí-

téka az 1703-as, 1848-as és 1956-os forradalom és szabadságharc.

Magyarország ma Európa legegységesebb nemzete, olyan nemzet, amely egy új és büszke korszak kapujában áll. Mi hiszünk abban, hogy „a magyar név megint szép lesz, méltó régi nagy híréhez”.

Ma olyan időket élünk, amikor a gyenge és gyáva nemzeteknek nincs jövője, az ilyen nemzetek széthullanak. Magyarország kiáll állampolgárai jogaiért, és nem tudja elfogadni azt, hogy úgy vádolják kívülről magyar állampolgárait, hogy az alapul szolgáló információkat nem osztják meg.

Nem fogadja el Magyarország a magyar emberek, a magyar kormány, a magyar parlament demokratikus elkötelezettségének a megkérdőjelezését. Magyarország újra kiáll magáért, megvívja harcait olyan ellenfelekkel szemben is, amelyek nagyobbak és erősebbeknek tűnnek, de az igazság győzni fog.

Hazánk bebizonyította a világnak, hogy mi az erősek és a bátrak nemzete vagyunk. Az ország egymás után törte le a korábban törhetetlennek gondolt bilincseit, emlékezve azokra, akik életükkel fizettek a magyar szabadságharcért. Haláluk nem volt hiábavaló.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sokan még ma is azt gondolják, hogy csupán a világpolitika kedvezése, az elszánt reagan politikai és a peresztrojka döntötte el azt, hogy Közép-Európa és benne a magyarság újra szabad legyen. A világ azonban nem így működik. Ez önmagában kevés lett volna a fordulathoz.

Most engedjenek meg egy idevágó idézetet Szent II. János Pál pápától: „Egy nemzet gazdagsága mindenekelőtt az őt alkotó emberekben rejlik.”

Európa politikai térképét nagyhatalmi szinten könnyű átrajzolni, de ténylegesen meglépni a szükséges változásokat, nos, ahhoz már nemzeti vízió, egyéni bátorság és mindenekelőtt hit kell.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elmúlt húsz év hazánkban az átmenet ideje volt, ahol a neoliberais körök szüntelenül viszonylagossá igyekeztek tenni a különbséget a szabadság és a diktatúra között, továbbá magát az igazságot is relativizálták. Ma ennek vége. Ezt a korszakot rákiáltással nem lehet visszahozni. Nem jöhet vissza semmilyen zászló alatt az, ami Bacsó Péter A tanú című filmjében úgy fogalmazódott meg: Virág elvtárs, ez nem a vádirat, hanem már az ítélet.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Isten áldja Magyarországot! (*Taps a kormányparti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Maximálisan egyetértek az elhangzottakkal, amennyiben a magyar nemzetnek elemi érdeke a jogaiért és az érdekeiért való kiállás, ahogyan a történelem során számos alkalommal bebizonyította, hogy

megvan benne az a képesség ezen kiállítás során, hogy sokszor a megváltoztathatatlan is meg tudja változtatni. A bizonyítékok nélküli vádaskodás azonban egy olyan helyzet, ami ellen rendkívül nehéz felvenni a küzdelmet (Szávay István: Kovács Béla.), rendkívül nehéz ez ellen védekezni. Ezért, tisztelt képviselő úr, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez egy rendkívül nehéz helyzet, amiben ugyanakkor számítnunk a szövetségesünkre, barátunkra, az Amerikai Egyesült Államokra, hogyha már ezt a konkrét helyzetet hozta fel.

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk ugyanis, tisztelt képviselő úr, hogy jelen helyzetben nem egy ellenféllel és nem egy ellenséggel állunk szemben, hanem egy baráttal, egy szövetséggel, egy katonai szövetséggel, és ahogyan ebben a Házban már elhangzott, szeretném azt is tisztázni, hogy a nemzetközi életben semmi erősebb kötelék nincs a katonai szövetségnél. Mi lehetne annál erősebb kötelék két ország között, mint az az önként vállalt kötelezettség, hogy ha kell, vérrel védjük meg egymást?

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom tehát, hogy ebben a tekintetben tiszta mindenképpen a helyzet, az Egyesült Államok és Magyarország egymás katonai szövetségese, jó barátja, és biztos vagyok abban, hogy ezt a nehéz helyzetet is meg fogjuk tudni oldani közösen, ugyanis ez a helyzet nem méltó az Egyesült Államokhoz, nem méltó Magyarországhoz, és főleg nem méltó a több évszázados magyar-amerikai barátsághoz, a magyar-amerikai kapcsolatokhoz.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a sajátos helyzet áll fenn a magyar-amerikai kapcsolatrendszerben, hogy ebben a viszonylatban a népek közötti barátság, a közös értékek alapja mindig meghaladta vagy általában meghaladta a politikai kapcsolatok intenzitását. Sok esetben az a helyzet, hogy a politika mondja meg, kivel kell jóban lenni, kivel kell ellenséges viszonyban lenni. Az Egyesült Államok és Magyarország között soha nem volt ez a helyzet, ugyanis itt nagyon mély, szerves társadalmi alapja van a politikai kapcsolatoknak is.

A közös történelmünkben néhány fontosabb mozzanatot hadd villantsak fel. A XVIII. század végén, a XIX. század elején, abban az időszakban, amikor kibontakozott a magyar nemzeti és polgárjogi mozgalom, amikor magára talált a nemzet, elsősorban Amerikára tekintettek nemzeti liberális nagyjaink, amikor mintát, példát kerestek arra, hogy milyen államberendezkedést és társadalmi berendezkedést szeretnének megvalósítani Magyarországon.

Az Egyesült Államokban a XVIII. század utolsó éveire megvalósult az a társadalmi berendezkedés, amire az európai szabadságmozgalmak is példaként tekintettek. Így volt ez Magyarország esetében is.

(8.10)

Ahogyan az 1848-as áprilisi törvényeink ezt bizonyították, gyakorlatilag ezek sok szempontból tükröképei voltak a fél évszázaddal korábban elfoga-

dott amerikai szabadságtörvényeknek, szabadságjogoknak. Teszem hozzá, egy olyan korról beszélünk, amikor az Egyesült Államok még egy ókori, ha nem őskori métellyel, nevezetesen a rabszolgaság intézményével küszködött. Magyarország ekkor bevezette a teljes polgári jogegyenlőséget, és lerázta a feudalizmus utolsó rabigáit is.

Pont ezen körülmény okán másfél évtizeddel később Amerikában egy véres háború bontakozott ki a rabszolgaság eltörlése érdekében, amiben sok '48-49-es magyar tiszt aktívan részt vett. Ez is bizonyítja, hogy a szabadság szeretete mindig is összekötötte a két nemzetet. Ahogyan az is, hogy sok százezer magyar, ha nem több millió magyar talált az elmúlt 150 év során otthonra, új otthonra az Egyesült Államokban. Tehát van egy komoly történelmi hagyománya a magyarok befogadásának az Egyesült Államok részéről, ahogyan ezt 1956 is méltán bizonyítja. Arról pedig nyilván nem kell szót ejtenem, hogy a 25 évvel ezelőtti eseményekben Amerikának is milyen meghatározó szerepe volt.

Tisztelt Képviselő Úr! A korrupció a szabadság ellensége, ez teljesen nyilvánvaló. A korrupció Magyarország ellensége, az Egyesült Államok ellensége. A közös értékrendünkkel összeegyeztethetetlen káros jelenség, ami ellen minden tőlünk telhetőt meg fogunk tenni, ugyanakkor arctalan vádak, arctalan vádaskodás ellen nem tudunk mit tenni. Ezért újfent arra kérjük amerikai barátainkat, hogy a baráti viszony, a szövetséges viszony jegyében segítsenek bennünket abban, hogy ezeket az állítólagos ügyeket feltárjuk, adják át a bizonyítékokat. Azt gondolom, hogy ez a teljes kapcsolatrendszer és mindkét ország javát szolgálhatja csak.

Köszönöm szépen a figyelmet. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Alföldi bizottság létrehozása” címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mai napirend előtti felszólalásomban semmilyen aktuálpolitikai témát nem kívántam felhozni, mert így is úgy érzem, hogy a magyar parlament kissé túl sokat foglalkozik azzal, ami a saját falai között zajlik, a saját kormányzásával, saját ellenzékeivel, saját kormánypártjával, és egyre kevesebbet hallani e falak között a magyar emberekről, arról, hogy mi zajlik a magyar vidéken, hogyan és hol élnek emberek, mi zajlik szerte az országban. Részen ezért csalódott vagyok, mert keveset tudunk az emberekkel foglalkozni. Nagyon sok ember magára hagyatva érzi magát szerte az országban, és szűkebb otthonom, a magyar Alföld nemkülönben részesül ezekből a hátrányokból.

A magyar kormány zászlajára tűzte gróf Klebelsberg Kunónak a személyét mint követendő

példaképet. Magyar jogászként, országgyűlési képviselőként, művelődéspolitikusként, vallásügyi, belügyi és közoktatási miniszterként ténykedett, de sokkal kevesebben tudják azt, hogy aktív politikai pályafutásának befejeztét követően „alföldi bizottság” néven az Országgyűlés eseti bizottságának és egy szélesebb körű társadalmi közegnek a létrehozásán fáradozott, és végig azért tett, hogy a magyar Alföld felzárkózzon.

Az ő elmélete az volt, hogy gyakorlatilag a törökvesz idején leszakadt az Alföld, és ezt a 200 éves lemaradást nem tudta behozni, és ezen nem változtatott a reformkor sem, és a két világháború között sem sikerült pusztán a tanyasi iskolák rendszerével és néhány fejlesztéssel ezt helyreállítani. Ő annak idején így gondolkozott: „Mit akar az alföldi bizottság, mely ideiglenes megalakulása után sorra járja az alföldi megyéket, városokat, és Szolnok, Békéscsaba után vándorgyűlést tart Szegeden is? A választ egyetlen mondatban sűríténém össze: az Alföldön esett történeti igazságtalanság jóvátételét. És miben áll ez az igazságtalanság? Ezt számos kisebb dolog mellett három fő pontban foglalnám össze. Nem számolunk eléggé az Alföldnek az ország többi részénél keletibb földrajzi fekvésével; a török uralom következtében közel két század kiesett a magyar róna életéből; és a kiegyezés korában pedig, mikor Magyarország óriásit haladt, az Alföld aránylag kedvezőtlen elbánásban részesült.”

A csonka-Magyarország 93 ezer négyzetkilométer területéből több mint 42 ezer négyzetkilométer esik az Alföldre, de a maradék Magyarországon ez az országrész nemcsak területileg lép előtérbe, hanem népességileg is, hiszen hazánk népességének több mint egyharmada jut az Alföldre. Ennek a felismerésnek a része volt az elmúlt 25 évben számos kormányzati törekvés. Az Antall-kormány idején, azért talán vannak még a falak között, akik emlékeznek az Alföld program meghirdetésére, amiből sajnos nem lett semmi. Ezt követően a 2000-es évektől a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése tűzött ki számos vidékfejlesztési célt, tájgazdálkodási modellprogrammal, de sajnos az is lesilányult egy gyenge minőségű árvízvédelmi programmá, és a vidékfejlesztés nagyjából elmaradt ott is.

Ez az elmaradottság, amiről beszélünk, sajnos nem pusztán vízió, hanem gyakorlatilag az Európai Unió statisztikai tényei is ezt mutatják. Hiszen az Európai Unió régiói között 91. helyen szerepel, nagyon előkelő helyen, 26 100 GDP/fő juttatással Közép-Magyarország, 216. helyen Nyugat-Dunántúl, 233. helyen Közép-Dunántúl, 246. helyen Dél-Dunántúl, 247. a Dél-Alföld, ezt követően a 251. Észak-Alföld, és ezt követi Észak-Magyarország. Ez gyakorlatilag az Unió régióin belül is azt kívánja, hogy komplex, lényegesen szélesebb körű fejlesztéssel forduljunk az Alföld irányába.

Arra kérjük a kormányt, hogy az általam benyújtásra kerülő, alföldi bizottság létrehozásáról szóló eseti bizottsági előterjesztést támogatni szíveskedjen annak érdekében, amit az első pontjában megfogal-

maztunk, miszerint az alföldi megyék lakóinak társadalmi-gazdasági és környezeti helyzete, valamint szociális ellátórendszere fenntarthatatlan, az eddigi fejlesztési politika következményeként a Budapesten kívüli országrészek zöme sokak számára élethetlenné vált. Az életszínvonal, az életminőség drasztikusan leromlott, és hatalmas területi, regionális különbségek jöttek létre az esélyegyenlőségben. Ezzel nem csupán társadalmi feszültségek alakultak ki, hanem nemzeti szintű megoldási igény jelentkezik a helyzet kezelésére.

Arra kérjük a kormánypártokat, hogy a bizottság létrehozását támogassák, és legyen olyan szakmai-politikai fórum az országban, ami az Alföld felzárkóztatásáért kíván tenni a következő időszakban.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a hasznos felszólalást; valóban nem aktuálpolitikai kérdésekkel foglalkozik, hanem az ország egy térségének fejlődése a felszólalásának témája. Azt tudom mondani a felszólalására, hogy természetesen a kormány nyitott az értelmes vitára, minden konstruktív javaslatra. Minden javaslatot, kezdeményezést meghallgatunk, természetesen megfontolunk.

(8.20)

Nagyon fontos célja és feladata a kormánynak a vidék gazdaságának és infrastruktúrájának a fejlesztése. Ez kiemelt kormányzati célként is tekinthető.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy Brüsszel ezen céljainkkal maximálisan egyetért. A konvergenciaregiók támogatását fő prioritásként kezeli Brüsszel is és hazánk is, és így lehetőség van arra, hogy a magyar vidék valóban hatékonyan és érezhetően tudjon előrelépni a fejlődésben. Ezzel természetesen megnyílik az alföldi régiók számára is egy stabil fejlődés a 2014-2020-as európai uniós költségvetési időszakban.

Valóban igaz az, hogy az alföldi régiók bizonyos tekintetben elmaradottabbak a fejlettebb központi és nyugati térségektől, elsősorban az egy főre jutó GDP tekintetében vagy a működőtőke-állomány összehasonlításában, de azért az nem mondható, hogy az alföldi megyékben nincs előrelépés és nincs fejlődés.

Engedje meg, hogy elmondjak néhány fejlesztést, amely az elmúlt időszakban valósult meg. Ilyen például a Schaeffler-csoporthoz tartozó FAG új 70 millió eurós beruházása, amellyel új gyárat alapítottak a debreceni ipari parkban, ami 1100 embernek ad munkát. De a nyíregyházi legógyár bővítése is 250

új munkahellyel már 1500 munkavállalót foglalkoztat, vagy a Szolnokon megvalósuló magyar-kínai közös beruházásban a citromsavgyár is 440 új munkahelyet teremt. Ezek példák arra, hogy igenis az Alföldön is lehet munkahelyet létrehozni.

Nagyon fontos dolog, hogy a 2014-2020-as EU-s pénzügyi költségvetési időszakban ezeket a forrásokat a vidék javára hatékonyan tudjuk felhasználni. Ezt elsősorban a terület- és településfejlesztési operatív program fogja majd biztosítani, amelynek mintegy 1200 milliárd forintos fejlesztési forrása van, amelyből lényegében az egész ország részesül, Budapest és Pest megye kivételével. Ezen fejlesztési források alapvetően a megyei önkormányzatok számára, a megyei jogú városok számára lesznek biztosítva, nekik kell fejlesztési terveket, koncepciókat készíteni, amit nagy részben már el is készítettek, és ez fogja biztosítani az összehangolt és következetes fejlődését az adott megyének az adott térségben. Például az alföldi megyékbe ebből a forrásból, a TOP forrásából 460 milliárd forint fog érkezni, amelyből a megyei jogú városok 153 milliárdot, a megyék 197 milliárdot és a városi térségek pedig 113 milliárd forintot fognak felhasználni, saját döntés, saját elhatározás, saját elképzelés alapján.

Tisztelt Képviselő Úr! A tekintetben, hogy ezen európai uniós és nemzeti források felhasználása miként és hogyan fog történni, erről a helyiek fognak dönteni. Ha az ön kezdeményezésére a helyi érintettek, a helyi szereplők, a megyei jogú városok, a megyei önkormányzatok, a járások úgy fogják gondolni, hogy alföldi bizottságot kell létrehozni, akkor azt ott helyben kell kezdeményezni. Ha a helyben érintettek úgy fogják látni, hogy szükséges az efféle összefogás, akkor azt kezdeményezni fogják, és ezt a kezdeményezést természetesen a kormány meg fogja fontolni, hogy jogi alátámasztással létrehozza-e. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban aktuális ügyről szeretnék beszélni, és nincs jó hírem, államtitkár úr, mert aktuális politikai ügyről, ügyekről szeretnék szólni.

Tegnap este Budapesten, és nemcsak Budapesten, hanem Magyarország több nagyvárosában, Pécsen, Komlón, Szombathelyen, Veszprémben, illetve Európa több nagyvárosában is a közfelháborodás napján az emberek kinyilvánították, hogy elégük van. Elegendő van abból, hogy Orbán Viktor korrupcióba keveredett kormánya miatt egyre több adót kell fizetniük. Elegendő van abból, hogy Orbán Viktor a korrumpált kormányzásának árát és következményeit velük fizetteti meg. Elegendő van abból, hogy Orbán

Viktor korrumpált kormánya miatt szégyenkezniük kell a világ előtt, mert mindannyiunk szégyene, ha kormánytisztviselőt tiltanak ki egy demokratikus országból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az embereknek azonban nemcsak elégük, hanem igazuk van, mert milyen ország az, ahol a korrupciós ügyekkel hírbe hozott kormányzati tisztviselők érdemi vizsgálat nélkül a helyükön maradhatnak? Milyen ország az, ahol a nyomozó hatóság nem akar nyomozni? Milyen ország az, ahol a korrupciós ügyekkel hírbe hozott kormányzati tisztviselők saját magukat vizsgálhatják? Milyen ország az, ahol a kormányzati asszisztálással megvalósított korrupció miatt kiesett költségvetési bevételeket a kisemberekkel fizettetik meg? És milyen ország az, ahol az Országgyűlés elnöke az európai uniós zászlót és a magyar nemzeti lobogót kitiltja az Országgyűlés terméből, és levélben kell kérelmezni annak visszajuttatását? *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, többek között: Ott van melletted! - Nem ismered a nemzeti lobogót?)*

Magyarország most pontosan ilyen, következők nélküli ország. Olyan ország, ahol a miniszterelnök személyes jó barátai néhány év alatt tízmilliárdos magánvagyonokra tehetnek szert, miközben magyar emberek milliói szegényednek el végérvényesen. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Olyan ország, ahol Garancsi Istvánnak kormányzati segítséggel több tíz milliárdos haszonnal járó gázüzletet hoznak össze, miközben tízmilliárdokat vonnak ki a közoktatásból, és elveszik a gyermekeink elől a jövőt. Olyan ország, ahol egy felcsúti gázszelőlőből az Orbán-kormány négy éve alatt Magyarország egyik leggazdagabb embere lehetett, csak azért, mert Orbán Viktor bizalmát élvezte, miközben fokozatosan csökkentik a szociális kiadásokat, megszüntetik a munkanélküli-ellátást. Olyan ország, ahol a Simicska-birodalom feltökésítése érdekében kell 27 százalékos áfát, chipsadót, szappanadót, mosószeradót, biztosítási adót, baleseti adót, telefonadót és még számtalan más adót fizetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jogos és érthető ezért minden közfelháborodás Magyarországon, amíg a kormány nem tisztázza a korrupciógyanús ügyeket. Ez az ügy ugyanis túlnőtt Vida Ildikón és társain. Ez már az egész kormányzati intézményrendszerrel szembeni bizalomról szól. Azoknak a köztisztviselőknek a munkájáról, akik azt becsülettel végzik, akiknek inkább illetményemelésre lenne szükségük ahelyett, hogy a vezetőikkel szemben megfogalmazódott vádak miatt szégyenkezniük kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor kormánya eddig minden intézkedésével csak arra összpontosított, hogy a jobb módban élő embereknek kedvezzen, és közben saját klientúrájának magánvagyonát gyarapítsa. Adót is csak számukra csökkentettek, és kedvezményeket is csak nekik biztosítottak, legyen szó akár személyi jövedelemadózárról, akár bajba került devizahitelesek megsegítéséről. Mert ne feledjük: az, hogy ma ekkora probléma a devizában

felvett hitelek törlesztése, pontosan Orbán Viktor kormányának köszönhető, amely tudatosan rontotta a forint árfolyamát, és növelte a törlesztőrészeket. A forintgyengülésből eredő törlesztőrészlet emelkedését pedig nem fogja ellensúlyozni a nagy banki elszámoltatás, ezért mondta az MSZP, hogy 265 forintos euró és 186 forintos svájci frank árfolyamot kell alkalmazni a forintosításnál.

Tisztelt Képviselőtársaim! A héten a kormánynak és a kormánypártoknak még van lehetőségük arra, hogy változtassanak, és ne növeljék tovább az emberek terheit. Van lehetőségük arra, hogy ne emeljenek adókat, van lehetőségük arra, hogy ne hozzanak olyan döntést, amely rossz azoknak az embereknek, akik szegénységben élnek, rossz a bankoknak, és rossz a gazdaságnak is. Van lehetőségük még ma visszavonni az adótörvényt, és visszavonni azt az igazságtalan forintosítási javaslatot, amely piaci alapra helyezi a deviza forintra váltását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közfelháborodás napjának üzenete egyszerű, tolmács sem kell hozzá. Kérem, értsék meg, és hozzák meg a felelős döntéseket. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, tegnap újra tüntetések voltak Magyarországon, azonban - ellentétben a szocialista kormányokkal - ezt a jelenlegi kormány nem elítéli, és nem megtámadja a tüntetőket, hanem tiszteletben tartja őket.

(8.30)

Tiszteletben tartja azon emberek véleményét, akik ebben a formában az utcára vonulással fejezik ki véleményüket, és üzennek a kormánynak, üzennek az országnak, hogy mivel értenek esetleg vagy mivel nem értenek egyet. Ez így rendjén is lenne.

Az azonban nincsen rendjén, hogy a tegnapi tüntetések is újra erőszakos cselekményekké váltak, és többen a tüntetők közül olyan cselekedetet hajtottak végre, amely nem illik bele a demokratikus rendszerbe, nem illik bele abba a véleménynyilvánításba, amelyet a tüntetés eszköze biztosít a magyar állampolgárok számára. Ez elég sajnálatos, és különösen az sajnálatos, hogy ezt most a Magyar Szocialista Párt nem ítélte el, és nem mondta azt, hogy nem ért egyet azzal, hogy a tüntetéseket erőszakos cselekmények kövessék.

A Magyar Szocialista Pártnak egy a fontos, hogy a kormányt, a kormányzati döntéseket, a kormányzati szereplőket lejárassa, kritizálja és megvádolja, megvádolja olyannal, ami valójában nem is létezik.

Mert ha létezne a NAV elnökével szemben bármilyen konkrét tény, bizonyíték, bűncselekmény, amit a bűncselekmény vádjáról igazolnak, akkor nyilvánvalóan ezt ön is itt harsogná és elmondta volna. Önök azonban azt az utat választják, hogy vádaskodnak, kritizálnak, mindenféle konkrét eszközök, konkrét bizonyítékok nélkül.

Az ön felszólalásának címe: „Aktuális ügyek”. Ha megengedi, a kormánynak, a Fidesz-KDNP-többségnek és az országnak nem ezek az aktuális ügyek, amelyeket ön itt említett. Az aktuális ügy az, hogy a mai napon el legyen fogadva a jövő évi adótörvénycsomag, el legyen fogadva egy olyan adótörvénycsomag, amely biztosítja a jövő évi költségvetés bevételi oldalát, amely egyértelműen kifejezi azt, hogy a magyar kormány a családok mellett áll, a magyar kormány a kis- és középvállalkozások mellett áll, a magyar kormány a termelés és az érték létrehozása mellett áll.

Egyértelműen számunkra az az aktuális kérdés, hogy hogyan tudjuk a devizahitelek sorsát rendezni. Nem igazak azok a vádak, hogy az Orbán-kormány okozta ezt a helyzetet. Ezzel ön csak kinevetteti magát, hiszen Magyarországon mindenki tudja, hogy valójában a szocialista kormányok hozták létre ezt a bajt, teremtették meg 2004 és 2008 között, megszüntetve a kedvezményes forintlakáshitelezést. Önök ösztönözték, készítették az embereket arra, hogy devizahiteleket vegyenek föl. Éppen 2010-ben a Fidesz-KDNP-többség, az új kormány állította meg, hogy még nagyobb legyen a baj, és kezdte meg a probléma felszámolását. Ezek ma az aktuális ügyek.

Az a két törvényjavaslat, amelynek tárgyalását a héten fogja megkezdeni a parlament a fair bankokról, illetve a forintosításról, biztosítani fogja, hogy egyetlen magyar embernek sem kell attól tartania, aki ilyen hitelt vett föl, hogy mennyi lesz a törlesztőrésze, hiszen a forintosítás egy stabilitást, egy biztonságot fog adni ezeknek a családoknak, ezeknek az embereknek.

Az aktuális ügy az, hogy a költségvetési törvény megtárgyalását megkezdi a parlament a holnapi napon, az általános vitáját le is zárja a héten, amelyben egyértelműen olyan döntések fognak születni, amely a magyar emberek, a magyar családok érdekeit szolgálja. Ezek az aktuális ügyek *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, nem pedig az önök vádaskodásai. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr: „Mennyit ér egy zékely zászló?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a magyar labdarúgás színvonalánál már csak egyvalami van lejjebb, az maga a Magyar

Labdarúgó Szövetség, az MLSZ - ahogy a szurkolók egymás között viccesen szokták emlegetni, a FAF -, amelynek mind a szakmai, mind a morális munkáját tekintve újabb mélypontra sikerült eljutnia az elmúlt hetekben.

Túl azon, hogy milliárdokat ölnek stadionokba, elvileg utánpótlás-nevelésre, eközben az egész MLSZ-nek a működése szurkolóellenességre épül, a szurkolókat próbálja távol tartani, kitiltani a stadionokból, amihez önök, a kormánypárti többség asszisztál azzal az új beléptető rendszerrel, amit nemrégiben vezettek be.

Emellett nem az a fontos a Magyar Labdarúgó Szövetségnek, hogy tele legyenek a stadionok, hogy színvonalas meccsek legyenek, hanem sokkal inkább az, hogy Samu István biztonsági főnök irányításával minél inkább távol tudják tartani az oda nem kívánatosnak tartott szurkolókat. De a Magyar Labdarúgó Szövetség nemcsak szurkolóellenességben nyújt kimagaslót Európában, hanem abban is, hogy az elmúlt hetek-hónapok során most már magyarellenességben is képes volt jeleskedni.

A korábbi időszakban, a korábbi években már kitiltották a stadionokból a történelmi Árpád-sávós zászlót, megcsinálták azt is egyébként, hogy tilos a transzparenszre fölírni a XVII-XIX. századi német kultúrirányzat, a Sturm und Drang nevét, mert valami ostoba, aki illetékes volt, azt gondolta, hogy ez valami náci jelszó. Most eljutottunk az elmúlt hetekben odáig, hogy egy székely zászlót tiltottak ki a Magyarország-Finnország mérkőzésről, mondván, hogy az sértheti másoknak az érzékenységét. Eljutottunk odáig, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy az MLSZ most már nem csak a magyar embereknek az érzékenységgel szembe. Eljutottunk odáig, hogy szembe-köpi az egész nemzetet és megalázza a nemzet egynegyedét alkotó külföldi magyarokat, mindeközben semmilyen cáfolat ezzel kapcsolatban az MLSZ vezetőinek a részéről nem hangzott el.

Néhány... - és sajnos, azt hozzáteszem még, bocsánat, még egy mondat erejéig, hogy mindennel szembemennek ezek a döntések, azokkal az értékekkel, amiket önök képviselnek, amiket önök hangoztatnak akkor, amikor nemzetpolitikai fordulatról meg nemzeti együttműködésről beszélnek. A székely zászló itt lobog a magyar Parlament épületén - teszem zárójelbe, a Jobbik kezdeményezésére, magam vettem föl ezt annak idején -, de ezt a székely zászlót tilos bevinni egy Magyarország-mérkőzésre. Azt, hogy mennyit ér egy székely zászló, még nem tudjuk, mert ezért még pénzbüntetést nem szabtak ki, de a Vasas szurkolóira már kiszabtak egy százezer forintos büntetést azért, mert nemrégiben egy NB2-es mérkőzésen „Vesszen Trianon!” rigmust skandáltak.

Képviselőtársaim! Hol élünk!? Milyen országban élünk? Melyik környező országban lehetne ezt megcsinálni? A Trianon a magyar nemzetnek a legnagyobb sorstragédiája volt. Kinek az érzékenységé-

re akarunk tekintettel lenni akkor, amikor magyar szurkolókat magyar stadionokban ezért a rigmusért megbüntetnek? Azzal a Romániával szemben egyébként adott esetben, amely román meccseken, még akkor is, hogyha nem magyar az ellenfél vagy nincsenek ott magyarok, kilencven percen keresztül szokott dühörogni a stadionban az, hogy „Ria, ria, Bozgoria!” meg az, hogy „Afară, afară, cu ungurii din țară!”, azaz kifele a magyarokkal az országból.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hol van a saját érzékenységünkre való tekintet? Miért mindig mások érzékenységére kívánunk tekintettel lenni? És ez az önök felelőssége is, a kormánynak a felelőssége is.

A Jobbiknak az a véleménye, hogy a teljes Magyar Labdarúgó Szövetség vezetőségének azonnali hatállyal távoznia kellene, és amennyiben erre nem hajlandóak, akkor önöknek még mindig ott van a lehetőségük, hogy pénzügyi és más forrásokkal erre rákényszerítsék őket. Az, ami a Magyar Labdarúgó Szövetségben ma zajlik, az a kormánypártoknak és a magyar kormánynak is egyértelműen a felelőssége.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a dolgot akkor helyretéve ezt a szép román zászlót (*Felmutatja.*) itt önöknek megmutassam és meglegessek. Ezt a román zászlót el fogom küldeni Csányi Sándornak, a Labdarúgó Szövetség elnökének - a kézbesítésre lehet, hogy meg fogom kérni Bánki Erik fideszes képviselőtársamat, aki a Labdarúgó Szövetség elnökségi tagja -, vigyék ki magukkal legközelebb ezt a zászlót, tűzzék ki a díszpáholyba, hogyha ez sokkal közelebb áll a szívükhöz, mint a székely zászló. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(8.40)

ELNÖK: Az elhangzottakra a kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mérhetetlen szomorúsággal vesszük tudomásul, hogy a jobbikosok is egyre több performanszot adnak elő a parlamentben. Szeretném képviselőtársamat arra az időszakra emlékeztetni... (*Szilágyi György: Beszélj már normálisan!*) Lehetséges, hogy beszéljek?

ELNÖK: Képviselő úr, L. Simon László képviselő úrnál van a szó. A futballszurkolói érnyeiket ne most próbálja megcsillogatni, és maradjon csendben!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Nagyon boldog lennék, ha képviselőtársaim nem a stadionban éreznék magukat, ha már Szilágyi képviselőtársam a stadionról beszélt. Mindenesetre szeretném emlékeztetni valamennyiüket arra, hogy volt ennek az országnak olyan kormánya az elmúlt két és fél évtizedben, amelyik kormánynak a balolda-

li külügyminisztere következetesen Bratislavát mondott Pozsony helyett, arra hivatkozva, hogy tiszteletben kell tartanunk a szlovákok érzékenységét. Mi akkor is azt mondtuk, hogy Pozsony régi magyar város, még akkor is, ha Szlovákia fővárosa. Mi tiszteletben tartjuk a szlovákok érzékenységét és szuverenitását, de jogunk van ahhoz, hogy az egykori magyar koronázó várost Pozsonynak hívjuk. És ha Bécsset Bécsnek hívjuk, az ugyanolyan módon természetes, és nem azt mondjuk magyarul, hogy Wien, hanem azt mondjuk, hogy Bécs. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi kormányzó koalíció tagjai számára soha nem volt kérdéses az, hogy a magyar dolgokat, a magyar városokat, a magyar tájegységeket magyarul hívjuk, és hogy a magyarok vagy a kisebbségi létben lévő nemzettársaink, köztük a székelyek is jogosan használhassák a saját jelképeiket, a saját értékeit, és használhassák anyanyelvüket.

A jelenlegi magyar kormány támogatja a nemzeti kisebbségek, így természetesen az erdélyi magyarok nemzeti és közösségi szimbólumainak használatát, a magyar és a székely zászló szabad használatát. És természetesen abban az esetben, ha ezt bármilyen módon támadás éri, adott esetben a többségi nemzetrészek részéről a szomszédos országokban, ha az európai jogokkal ellentétes jogkorlátozó lépéseket tesznek, akkor a magyar kormány ahogy eddig, ezután is hallatni fogja a hangját.

Ebben a Házban nekünk fölvetni ezt a kérdést, maradjunk annyiban, képviselő úr, hogy minimum nem ildomos; abban a Házban, ahol a Magyar Országgyűlés elnöke, Kövér László a székelyek melletti szimpátiáját kifejezve a Ház falára kitűzte a székely zászlót. Ebben a Házban, ahol fideszes képviselőtársaink a saját irodájukban vagy adott esetben a címert megjelenítve a saját zakójukon minduntalan a székely testvéreinkkel való együttérzésüket fejezik ki, és egyértelművé teszik ragaszkodásukat a nemzet múltjához, összetartozásához, abban a Házban, ahol az előző kormányzati ciklusban a Fidesz-KDNP szövetsége betervezte a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt, velünk szemben bármit is fölvetni és számon kérni, hogy udvarias legyenek, azt mondom, hogy minimum nem ildomos.

Egyébként pedig, ha valóban az történt, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség hivatalosan föllépett olyan szurkolók ellen, akik székely zászlót lengettek egy magyar stadionban, azt nem tartjuk helyesnek. Ezt nem tartjuk helyesnek! Azt gondolom, senkinek nem sérti az érzékenységét az, ha egy magyar futballmeccsen egy-egy kisebbségnek vagy a magyar nemzet részét képező kisebb közösségnek a jelképei megjelennek. Ha az én parlamenti irodámba bejön, képviselő úr, akkor azt látja, hogy a nemzeti lobogó mellett az én szűkebb hazám, Fejér megye címeres zászlója látható, ezzel is jelezve azt, hogy az identitásomnak része a Fejér megyéhez való tartozás, és azért is fontosnak tartottam a megyei zászló elhelyezését, mert abban az ország egy nagyon fontos jelképe jelenik meg, a Fejér megyei címeres zászló köze-

pén az a jelenet látható, amikor Szent István fölajánlja az országot Szűz Máriának. Ez Fejér megye címere.

Tisztelt Képviselőtársam! Azt tudom mondani, hogy a Fidesz-KDNP szövetsége elkötelezett az erdélyi magyarság ügye mellett, elkötelezett a székelység ügye mellett, és minden lépést meg fog tenni annak érdekében, hogy a székelyek a saját jelképeiket, szimbólumaikat a saját országukban és másutt is büszkén és boldogan használhassák, és hogy az ezzel ellentétes jogkorlátozó lépéseket visszaszorítsuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lezsák Sándor képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke: „A művészeti nevelésről” címmel. Parancsoljon, alelnök úr!

LEZSÁK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! A művészeti nevelés hatékonyan szolgálja a gyermekek, a fiatalok és a hosszabb ideje fiatalok erkölcsi érzékét, lelki egészségét. Ennek egyik formája, lehetősége a film. Ezen belül most a kisfilmekről, a filmszociográfiákról, a dokumentumfilmekről és az alkotókról, a valóság jegyeseiről szólok.

A gödöllői Szent István Egyetem, a Dunaveritas Egyesület és a Népfőiskola szervezésében november elején immár 14. alkalommal az idén Csoóri Sándor költő tiszteletére rendeztük meg a kisközösségi televíziók filmszemléjét Lakiteleken. A szemlére 61 filmet küldtek, közülük 22 jutott a döntőbe. A fődíjat Vargyasi Levente sepsiszentgyörgyi rendező Meszesek című alkotása kapta.

Ez a lakiteleki filmszemle sajátos próbatétel a színvonalas hazai és nemzetközi szemlék sorában. A zsűri mindenkori elnöke Sára Sándor Kossuth-díjas filmrendezőnk, a 30 tagú szakmai zsűri összetétele pedig évek óta alig változik. Az idén is volt diákzsűri több mint háromszáz diákkal, akik Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Kiskunmajsa, Nagykőrös, Csongrád és Tiszakécske középiskoláiból érkeztek, és belső viták után különdíjakról döntöttek. Hozzáállásuk, érdeklődésük most is példaszerű volt.

A Kölcsey-házban esténként a Kárpát-medence minden részéből érkezett filmes alkotók és a zsűri beszélgetése, vitája több olyan javaslatot fogalmazott meg, amit közvetítenem kell a szaktárca részére is. Csujka László és Farkas György részéről az is elhangzott, hogy a magyar filmtörténet egyik nagymestere, Szóts István 1945-ben Rőpirat a magyar filmművészet ügyében címmel átfogó javaslatot tett arra, hogy milyen módon alakítsa ki az állam a magyar filmkultúrát. Szóts István ma is időszerű javaslata többek között a filmes műhelyek létrehozása volt.

A lakiteleki filmszemle zárónapján Sára Sándor nem ok nélkül jellemezte sanyarúnak a filmek utóéletét, forgalmazását, amin az segítene, ha lenne egy

olyan intézmény, amely a forgalmazást összefogja, mert - szavai szerint - a film akkor születik meg, ha megnézi az ember. Az előzsűri elnökét, Bíró Zoltánt idézem: „Ahhoz, hogy az alkotások létrejöhessenek, szükség van mindenekelőtt olyan műhelyekre, amelyek az egyéni alkotómunkához is ösztönzést, bírálatot és támogatást képesek adni. Ilyenek a film területén a kisebb-nagyobb filmstúdiók, a filmklubok, amelyek egykor értékteremtő módon működtek. Elég a Balázs Béla Stúdió nemzetközileg is jegyzett aranykorszakára utalni. Megfontolásra javasolunk tehát egy olyan, állami költségvetésben garantált pénzalap létrehozását, amely a filmes műhelyek számára biztonságot teremthet.

Értekes erőfeszítések - akár a szaktárca részéről is - az elmúlt években is történtek. Most csak néhányat említek: a Magyar Művészeti Akadémia film- és fotóművészeti tagozatának céltudatos munkája, Buglya Sándorék tevékenysége, a magyarkanizsai Cinema Filmműhely, a zentai Bolyai Filmműhely és nyári tábor, a Multikulti Diákfilmszemle, a Magyar Nemzeti Digitális Archívum, a Faludi Ferenc Akadémia, Szóts István filmműhelye, a szeptemberi budapesti nemzetközi dokumentumfilm-fesztivál, és még hosszan sorolhatnám.

Államtitkár Úr! A szaktárca figyelmébe érdemi konzultációra ajánlom a kiérlelt elképzeléseket megfogalmazó lakiteleki filmszemle zsűritagjait. Mert ez a filmszemle is bizonyítja, hogy gazdagok vagyunk tehetséges emberekben, de szükség van tartós intézményekre és filmes műhelyekre, akár egy filmművészeti tékára is. Mert örök igazság, ember nélkül semmi nem lehetséges, intézmény nélkül pedig semmi nem tartós. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(8.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra a kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy a napirend előtti felszólalások sorában ilyen fontos témakört vetett fel. Engedje meg, hogy előljáróban méltányoljam azt a munkát, azt az elvégzett tevékenységet, amelynek keretében a Lakiteleki Népfőiskola az elmúlt két évtizedben nagyon jelentős figyelmet szentelt a magyar kulturális értékeknek, és kiemelten is szem előtt tartja a magyar filmművészet örökségének ápolását, gondozását és jelen idejű törekvéseinek segítségét. Nagyon fontos tevékenységet végeznek ezáltal.

Tisztelettel emlékeztetem képviselő urat arra, hogy 2011-ben a kormány döntésének megfelelően a korábbi, rosszul működő filmszakmai struktúrát

átalakította a kormányzat, és ennek következtében a feladatok egy része a Magyar Nemzeti Filmalaphoz, másik része az Emberi Erőforrások Minisztériumához, a harmadik része pedig az NMHH-hoz, a Nemzeti Hírközlési Hatósághoz került. Világos, hogy ezeket a szakterületeket körül kell határolni és jól el kell választani egymástól annak érdekében, hogy mindenki tudja, hogy milyen feladatot végez, és ezek a munkák beindultak az elmúlt esztendőben. Nagyon fontos az a törekvés, amit a képviselő úr említett, hiszen a filmművészetben, a filmalkotásokon keresztül egy sajátos magyar identitás formálódik és rajzolódik ki az elmúlt évtizedekben. Nagyon fontos nevet említett a képviselő úr, hiszen Szóts István örökségén mint fundamentumon állva, előretékelve a mai alkotók sorából kiemelhető természetesen Kossuth-díjas kiváló alkotónk, Sára Sándor, aki felügyeli ezt a fajta dokumentarista törekvést, amely a magyar filmművészetnek egy nagyon fontos ága.

Az is kiemelt és üdvözlendő törekvés, hogy a művészeti nevelésben és egyáltalán a tananyagterületben minél erőteljesebben ezen identitásunkhoz tartozó művészeti ág vonulata benne legyen, helyet kaphasson. Ezt szívből és jó szívvvel tudjuk támogatni természetesen. Nagyon fontos az az együttműködés, amit a kulturális tárca, a kulturális államtitkárság, illetve a köznevelési államtitkárság Czunyiné Bertalan Judit vezetésével több lépésben elkezdett. Nagyon szeretnénk, ha a kulturális tartalmaknak a minél szélesebb körökhöz történő eljuttatása, ez a folyamat, ami a kormányzat jelenlegi célja a kulturális alapellátás megszervezése terén, a gyermekeken keresztül erősödne. Nyilván az a célunk, hogy az iskolai keretek között ezeket az értékeket, amelyeket a képviselő úr a lakiteleki működése során is őriz, és amelynek kapcsán ez a szervezet is együttműködését ajánlotta fel, konzultációt ajánlott fel, ezt az értékrendet próbáljuk meg segíteni és támogatni.

A film egy olyan különleges kincsünk, kulturális értékünk, aminek nemcsak a megőrzése, nemcsak a mai modern eszközökre történő átváltása a digitalizálás feladatkörében jelenik meg fontos célként és feladatként, hanem ezenkívül természetesen a jelenkori alkotások ösztönzése és létrehozása, ez is egy különleges feladat. Ebben természetesen az előrelépések már láthatók. Az egész estét betöltő nagyobb alkotások ösztönzésére a Nemzeti Filmalap jött létre, amely most már láthatóan megkezdte a forgatókönyvírás, a filmtervezés, ezek előkészítése, a filmgyártás és az utómunkák segítségét, támogatását. De egyébként az ő kereteiken belül még egy érdekvesztelmi szervezet is létrejött az elmúlt időszakban, ez a Magyar Filmakadémia, amelynek célja épp a magyar filmművészet és a magyar filmipar hosszú távú fejlődésének ösztönzése, a filmszakmai ágazat és a filmszakmában működő alkotók érdekeinek képviselete. Természetesen nem vállalhat mindent a Filmalap, ezért fontos, hogy azok a dokumentarista szemléletű alkotások, azok a rövidfilmek, azok a kisebb időterjedelmet igénybe vevő művek, amelyek létrejötte

kimaradna a Filmalap tevékenységéből, ezeket is felkaroljuk. Erre az idei évben az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatási rendszerében csak az art-, művészfilmek készítésére 64 millió forint állt rendelkezésre, és van egy másik filmszakmai támogatási alapunk, amelyben 53 millió forint került fel-tüntetésre.

Abban bízom, tisztelt képviselő úr, hogy mind-azok a lehetőségeink, amelyek ma még a dokumen-tumfilmek, a művészfilmek tekintetében kevesebb anyagi ráfordítással bírnak, ezek is ki tudnak telje-sedni és növekedni tudnak, és nagyon köszönöm a támogató hozzászólását, amelynek értelmében azt a konzultációs kezdeményezést, hogy Sára Sándorékkal és az önök által összefogott civil szervezetekkel leül-hetnek a filmszakmai szervezet képviselői, ennek máris megszervezzük a körülményeit és lehetőségeit. Köszönöm szépen a felszólalását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most létszámenellenőrzést fogunk tartani. Tiszte-lettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket. Ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. Kérem a technikai személyzetet, tegyék lehetővé a létszámenellenőrzést. Megkérem képviselőtársaimat, hogy nyomják meg az egyik gombot, az egyik jelen gombot a szavazógépükön. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Jelen gombot? - Derűltég.)* MSZP-s képviselőtársaimat is arra kérem, hogy a létszámenellenőrzést tegyék lehető-vé. *(Az eredményjelző táblán megjelenik: 155 fő van jelen, 42 fő van távol.)* Köszönöm szépen. Megállapí-tom, hogy az Országgyűlés határozatképes. *(Jelzés-re:)* Balla György frakcióigazgató úr kért szót. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Öt perc technikai szünetet szeretnék kérni a határozathozatalok előtt. *(Moraj az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-frakció kérésére most öt perc technikai szünetet tartunk. Kérem képviselőtársaimat, hogy lehetőleg ne hagyják el az üléstermet. *(Moraj az MSZP soraiból. - Gógös Zoltán: Már meg is bukott a kétharmad?)*

A házszabály vonatkozó előírása, hogy minden frakciónak jogában áll időt kérni. *(Gógös Zoltán: Azt nem vitatjuk.)* Akkor, képviselő úr, miért kérdezi a költői kérdését. *(Rövid szünet.)*

(9.00)

Köszönöm szépen megértésüket és türelmüket. Folytatjuk ülésünket. Határozathozatalok következ-nek. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Csengő!)*

Soron következik az **Európai Műholdas Távközlési Szervezet módosított egyezmé-nyének kihirdetését kezdeményező törvény-javaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/1856. számon kapták kézhez. Mivel a törvényjavaslatot érintően nincs vitához kapcsolódó bizottság, és mó-dosító javaslat benyújtására sem került sor, most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1856. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazza-nak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a tör-vényjavaslatot 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik az **Európai Unió, va-lamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásban meghatá-rozott nyilatkozatok megtételéről szóló tör-vényjavaslat zárószavazása**. Az előterjesztést T/1762. számon kapták kézhez.

A tegnapi ülésnapon a bizottsági jelentés vitáját az Országgyűlés már lefolytatta. Most a zárószavazás következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1762. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazza-nak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a tör-vényjavaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Európa Tanács korrup-cióról szóló büntetőjogi egyezményének Strasbourgban, 2003. május 15-én kelt kiegészítő jegyzőkönyve kihirdetéséről és az Euró-pa Tanács Strasbourgban, 1999. január 27-én kelt korrupcióról szóló büntetőjogi egyezmé-nyének kihirdetéséről szóló 2002. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/58. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bi-zottság összegző módosító javaslatát T/58/6. szá-mon, összegző jelentését pedig T/58/7. számon ismerhették meg. Most az összegző módosító javaslat-ról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/58/6. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/58/8. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következnek **a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1707. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/1707/17. számon, összegző jelentését pedig T/1707/18. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/1707/9. és 10. számú módosító javaslat, az LMP-képviselőcsoport a T/1707/11., 12. és 13. számú módosító javaslat, a Jobbik pedig a T/1707/5., 7., és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A T/1707/8. számú módosító javaslatban Vágó Sebestyén és Staudt Gábor terjesztenek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/1707/8. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen, 125 nem és 29 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/1707/13. számú módosító javaslatban Schiffer András képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1707/13. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen, 149 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/1707/11. számú módosító javaslatban ugyancsak Schiffer András tesz javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1707/11. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen, 148 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1707/9. számú módosító javaslatban Bárándy Gergely és Harangozó Tamás Attila képviselő urak terjesztenek elő javaslatot. Ebben a köztársasági elnöki kegyelem honlapon történő közzétételének kötelezettségét terjesztik elő. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1707/9. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen, 124 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/1707/5. számú módosító javaslatban Staudt Gábor képviselő úr javaslata foglalható össze. Kérde-

zem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/1707/5. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen, 151 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/1707/12. számú módosító javaslatban Schiffer András képviselő úr tesz javaslatot. Kérdezem az Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1707/12. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen, 125 nem és 26 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A T/1707/7. számú módosító javaslatban Staudt Gábor képviselő úr javaslata található. Kérdezem az Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a T/1707/7. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 21 igen, 159 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1707/10. számú módosító javaslatban Bárándy Gergely és Harangozó Tamás Attila képviselő urak javaslata található. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1707/10. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 34 igen, 123 nem és 23 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

(9.10)

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatokat nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 2., 3. és 4. pontjai minősített többségű döntést igényelnek, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1707/17. számú összegző módosító javaslatának 2., 3. és 4. pontjait. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 130 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 48 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1707/17. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 130 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 49 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/1707/22. számú egységes javas-

lat sarkalatosági rendelkezése szerint az 5-8. §, a 10. és 11. §, valamint a 163. § elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1707/22. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 125 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét 126 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1705. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1705/51. számon, összegző jelentése pedig T/1705/52. számon volt elérhető.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatam önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP frakciója a T/1705/33. és 35., az MSZP frakciója pedig a T/1705/10., 11. és 12. számú módosító javaslatok fenntartását kérte. A T/1705/10. számú módosító javaslatban Gúr Nándor képviselő úr tesz javaslatot. Ugyanilyen módosítást kezdeményeznek, de alternatív módon a T/1705/33. számú módosító javaslatban Schiffer András és képviselőtársai.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1705/10. számú módosító javaslatot. *(Göögös Zoltán: A káféteria, csak hogy tudjátok!)* Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította, tehát nem tartotta fenn.

Most a T/1705/33. számú módosító javaslatról szavazunk, amelyet az LMP kért fenntartani. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1705/33. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1705/12. számú módosító javaslatban Göögös Zoltán és képviselőtársai tesznek javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1705/12. számú módosító javaslatot. *(Göögös Zoltán: Áfa!)*

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn. *(Göögös Zoltán: Nagyon rossz válasz! Hajrá csalogók!)*

A T/1705/11. számú módosító javaslatban ugyancsak Göögös Zoltán és társai tesznek javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a T/1705/11. számú módosító javaslatot. *(Göögös Zoltán: Ez a másik áfa!)* Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn. *(Göögös Zoltán: Hajrá CBA!)*

A T/1705/35. számú módosító javaslatban Schiffer András és más képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az LMP kérése alapján a T/1705/35. számú módosító javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatokat nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. A házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az LMP a 89. pont, a kormány a 67., 145. és 146. pont, a Fidesz az 53., 60. és 150. pont, a KDNP pedig a 163. pont külön szavazását kérte. Először ezekről döntünk, majd ezt követően határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Tisztelt Ház! Az összegző módosító javaslat 53. pontjában a bizottság a 76. §-ban a jövedéki törvény 55. §-ának kiegészítését javasolja a személytaxi-szolgáltatás adó-visszaigénylésének lehetőségével. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ezeket miért olvasza, elnök úr?)* A Fidesz kérésére külön szavazunk. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ja!)*

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 53. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 57 igen szavazattal, 125 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az összegző módosító javaslat 60. pontjában a bizottság a 90. §-ban a jövedéki biztosíték szabályait módosítja. A Fidesz kérésére szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 60. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 7 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 48 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 67. pontjában a bizottság a 108. §-ban az áfatörvényt módosítja. A kormány kérésére döntünk külön. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 67. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 146 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 89. pontjában a bizottság a távközlési adó szabályait módosítja. Az LMP kérésére döntünk külön. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 89. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 181 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Az összegző módosító javaslat 145. pontjában a bizottság a törvényjavaslat kiegészítését kezdeményezi. A kormány kérésére döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 145. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 182 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(9.20)

Az összegző módosító javaslat 146. pontjában a bizottság termékdíj-fizetési kötelezettség hatályát szűkíti. A kormány kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 146. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 54 igen szavazattal, 125 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elutasította.

Az összegző módosító javaslat 150. pontjában a bizottság az adómentes szolgáltatások körét bővíti. A Fidesz kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 150. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 55 igen szavazattal, 128 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Az összegző módosító javaslat 163. pontjában a bizottság a 16. melléklet 1. pontjában címmódosítást kezdeményez. A KDNP kérésére szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 163. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 53 igen szavazattal, 129 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslat további pontjairól, illetve II. részében

található nyelvtani pontosításokról döntünk. Ez utóbbiak között a törvényjavaslat 351. §-ának nyelvtani módosítását tartalmazó indítványok is találhatóak, amelyek elfogadása minősített többséget igényel. Először ezekről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1705/51. számú összegző módosító javaslata II. részében szereplő, a törvényjavaslat 351. §-ának pontosítására irányuló javaslatokat. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részét 127 igen szavazattal, 29 nem ellenében és 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő részéről szavazunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1705/51. számú összegző módosító javaslatának további részeit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő részét 127 igen szavazattal, 30 nem ellenében és 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját *(Az MSZP-s képviselők asztalán levő laptopok hátlapjára tűzött narancssárga feliratok betűiből a következő szöveg olvasható össze: STOP 2/3. - Az MSZP-s képviselők elhagyják az üléstermet. - Moraj a kormányparti padsorokban.)*, a zárószavazás során most a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosított szövegéről döntünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat 381. §-a tartalmazza a sarkalatos rendelkezések körét. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1705. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit.

Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét 128 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Szabó Szabolcs tapsol.)*

Most az egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét 127 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló**

törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Rogán Antal frakcióvezető és más képviselők önálló indítványa T/1919. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1919/19. számon, összegző jelentése pedig T/1919/20. számon jelent meg és volt elérhető.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/1919/5. számú módosító javaslat, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a T/1919/9., 11. és 13. számú módosító javaslatok fenntartását kezdeményezte. Először ezekről döntünk.

A T/1919/5. számú módosító javaslat Schiffer András képviselő úr javaslata. Ebben az időközi választás kiírásának kötelezettségét tartalmazó szabály jelenik meg. Az elhagyásra figyelemmel a javaslat fenntartásához egyszerű többség is elegendő. Kérdezem önöket, fenntartják-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/1919/9. számú módosító javaslatban Hegedűs Lorántné és Staudt Gábor képviselőtársaink tesznek javaslatot. Kérdezem önöket, fenntartják-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 130 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1919/11. számú módosító javaslatban ugyancsak Hegedűs Lorántné és Staudt Gábor képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem önöket, fenntartják-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 129 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/1919/13. számú módosító javaslatban is Hegedűs Lorántné és Staudt Gábor tesznek javaslatot. A javaslat fenntartásához a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem önöket, fenntartják-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény: 7 igen, 149 nem, 2 tartózkodás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 7 igen szavazattal, 149 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/1919/19. számú összegző módosító javaslat 2. pontjáról, a Fidesz képviselőcsoportja pedig a 2. és 3. pontokról kérte a külön szavazást. Először ezekről határozzunk.

A T/1919/19. számú összegző módosító javaslat 2. és 3., egymással összefüggő pontjaiban a bizottság a 4. § elhagyását és az 5. § (1) bekezdés felvezető

szövegének módosítását javasolja. A rendelkezés lehetőséget teremt arra, hogy a megyei önkormányzat a székhelyét a megyeszékhely település területén határozza meg.

A 3. pont elfogadása minősített többséget igényel, és az összefüggésekre figyelemmel a 2. pontról ezzel egyidejűleg szintén a minősített többség szabályai szerint döntünk. A 2. és 3. pontok külön szavazását a Fidesz, a 2. pont külön szavazását az MSZP kezdeményezte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 2. és 3. pontjait. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontokat 6 igen szavazattal, 149 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elutasította.

(9.30)

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól döntünk. Arra figyelemmel, hogy a 4. és 5. pontok elfogadása minősített többséget igényel, ezért két részletben kerül sor a döntéshozatalra.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 4. és 5. pontjait. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a minősített többséget igénylő módosító javaslatpontokat 126 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő 1. pontról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 126 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult törvényjavaslatról is döntenünk kell. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat 18. §-a tartalmazza a sarkalatosági rendelkezések körét. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a minősített többséget igénylő rendelkezéseket 126 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 123 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/1929. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1929/3. számon, összegző jelentése pedig T/1929/4. számon volt elérhető.

Most a határozathozatalok következnek. Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/1929/3. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/1929/5. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése szerint a 10. § és a 2. melléklet elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/1929/5. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő részét. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 152 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő részekről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét 153 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta a luxusúszómedencéket terhelő adóról szóló T/1548. számú törvényjavaslat **tárgysorozatba vételének** vitáját.

Most a szavazás következik. Kérdezem Önöket, tárgysorozatba veszik-e Novák Előd képviselő úr T/1548. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 30 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Két perc technikai szünetet követően az általános vitákkal folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet. - Számos képviselő hagyja el a termet. - Egy kormánypárti képviselő az MSZP-frakció üres soraihoz lép, és a STOP 2/3 felirat első betűjét mutató laptop fedelét lehajtja, így a felirat TOP 2/3-ra változik.)*

Tisztelt Országgyűlés! Annak érdekében, hogy munkánkat folytatni tudjuk, kérem azon képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan, sürgős feladatuk ellátása miatt most az üléstermet elhagyják, hogy azt a lehető leggyorsabban és a lehető legcsöndesebben tegyék meg, mert államtitkár úr már szeretné az első napirendi pont expozéját elmondani. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek a betétbiztosítást, valamint a pénzügyi közvetítőrendszert érintő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1996. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, aki felszólalását a miniszteri helyen mondja el.

Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR, nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat elsődleges célja az Európai Unió pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó új irányelveinek átültetése, egyes korábban elfogadott irányelveknek való pontosabb megfelelés biztosítása, a pénzügyi közvetítőrendszer, a pénzügyi szektor hatékony működését szolgáló rendelkezések kialakítása, valamint mindezekkel összefüggésben a jogszabályok koherenciáját biztosító módosítások, pontosítások átvezetése.

Mint az önök előtt ismeretes, az új hitelintézeti törvény ez év január 1-jével lépett hatályba. Ebben jelentős szabályozási változások történtek. A bankokra vonatkozó szabályozás azóta is folyamatosan alakul, ebbe a sorba illeszkedik ez a most benyújtott törvényjavaslat. Ennek az egyik meghatározó eleme - ha nem a legfontosabb része - a betétbiztosításra vonatkozó szabályozás módosítása.

(9.40)

Nagyon fontos modernizációs, ügyfélbarát és fogyasztóvédelmi intézkedéseket tartalmaz. Az Európai Parlament és a Tanács ez év április 16-án fogadta

el a betétbiztosítási rendszerekről szóló új irányelvet. Az új irányelv egy 1994-ben hatályba lépett szabályozást vált fel azzal a céllal, hogy a betétesek az egész Európai Unióban egységes védelemben részesüljenek, és fokozza a bankrendszer stabilitását. A betétesek egységes védelme érdekében az irányelv közös követelményeket állapít meg a betétbiztosítási rendszerekkel szemben. Szokás ezt a bankunió egyik pillérének is tekinteni.

Magyarországon az Országos Betétbiztosítási Alap 1993-ban kezdte meg a működését. Forrásait alapvetően a betéteket gyűjtő hitelintézeti rendszer a minden évben felmerülő, szükség esetén rendkívüli díjfizetéssel biztosítja. Amennyiben az alap pénzeszközei nem elegendők a fizetésekre, az OBA készfizető állami kezesség mellett hitelt is felvehet vagy kötvényt bocsáthat ki. Az OBA a betétesekkel szemben fennálló kártalanítási kötelezettségét eddig minden esetben saját pénzeszközeiből, hitelfelvétel nélkül, az előírt kártalanítási határidőn belül teljesítette.

Ennek a benyújtott törvényjavaslatnak az OBA-ra vonatkozó új szabályai módosítják a betétbiztosítás alá tartozó betétek körét, kiegészítik a hitelintézetek betétbiztosítással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó előírásokat és az OBA finanszírozására vonatkozó rendelkezéseket is. Szeretném hangsúlyozni ez utóbbit, a finanszírozás szabályozását, amely kiemelt jelentőséggel bír; annak meghatározása, hogy a hitelintézetek hogyan biztosítsák az OBA számára a kártalanítási kötelezettséghez szükséges forrásokat, alapvető fontosságú. Fontos, hogy az OBA előzetesen összegyűjtött pénzeszközökkel rendelkezzen, és amennyiben ennek egy részére szükség van a kártalanítás során, tehát felhasználják az OBA forrásait a betétesek kártalanítása érdekében, akkor ennek a fokozatos újrafeltöltése megtörténjen, ez rendszeresen szabályozva legyen. Ez az irány, ez az elv eddig is érvényesült hazánkban, tehát elmondhatjuk, hogy ilyen értelemben előtte jártunk az európai uniós szabályozásnak, érdemi változást ebben nem hoz az új szabályozás, tehát nem egy elvi változásról van szó, hanem összehangolásáról a hazai betétbiztosítási szabályozásnak az új betétbiztosítási irányelvvél.

A törvényjavaslat ezzel összhangban módosítja a díjfizetésre vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy az alap pénzeszközei arányban legyenek az alap kötelezettségeivel. Hogy néz ki ez konkrétan? Az általam elmondott magas szintű védelem azt követeli meg, hogy az OBA vagyona tíz év alatt elérje a törvényben meghatározott célszintet. 2024-re tehát el kell érni a felhalmozott eszközöknek az OBA-ban mint alaphoz lévő pénznek a kártalanítási kötelezettség alá eső betétek 0,8 százalékát. Amennyiben az OBA vagyona a célszint első alkalommal történt elérését követően jelentős mértékben csökkenne, akkor a rendszeres befizetések összegét kell olyan szinten megállapítani, hogy újabb 6 éven belül elérjük a célszintet ismét.

A törvényjavaslat emellett a betétek körét is szélesíti, mint már említettem, kiterjeszti a betétbiztosítást az 500 ezer eurónál alacsonyabb éves költségvetéssel rendelkező önkormányzatok betéteire, tekintettel arra, hogy egy ilyen viszonylag kicsi önkormányzat esetében nagyon súlyos likviditási gondot okozhat egy-egy pénzügyi intézmény működési zavara esetén a betétek befagyása.

Az új irányelv szabályaival összhangban kizárásra kerülnek a kártalanításból a hitelintézetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő, tehát kötvény jellegű értékpapírok, azzal, hogy ami már ki van bocsátva, amíg le nem jár, arra még vonatkozik a védelem. 2010. január 1-je óta, talán ez mindenki számára ismert, 100 ezer eurónak megfelelő forintösszeg a kártalanítás felső összeghatára. Ez a törvényjavaslat egyes esetekben rövid átmeneti időre lehetővé teszi magasabb, 150 ezer eurónak megfelelő forintösszeg mint kártalanítási összeghatár alkalmazását. Ilyen eset lehet például, ha egy magánszemély lakóingatlan eladásából, végkielégítésből vagy biztosításból származó pénzösszeget helyez el. Viszont itt a kártalanítás feltétele az, hogy a betétes külön számlát nyisson, és igazolja a hitelintézet felé a betét forrását.

A törvényjavaslat emellett módosítja a kártalanítás teljesítésére vonatkozó határidőt is annak érdekében, hogy a betétesek minél előbb hozzájuthassanak a követeléseikhez. A gyors kifizetés eddig is kiemelkedően fontos volt a betétesek bizalmának fenntartása érdekében, ezután ez még hatékonyabban működhet majd.

A kifizetési határidő fokozatosan a jelenlegi 20 munkanapról 7 munkanapra csökken 2024-ig. Egyúttal megszűnik a meghosszabbításra vonatkozó lehetőség is. Fontos megjegyezni, hogy az OBA működése az eddigi tapasztalatok alapján ennek a határidő-rövidítésnek már viszonylag jó feltételekkel indul neki. Már most is jellemző, hogy 20 napnál lényegesen rövidebb határidővel megtörténtek a kifizetések. A javaslat meghatározza azt is, hogy milyen esetekben lehet hosszabb ennél az előírtnál a kártalanítási időtartam. Például ha bizonytalan, hogy az érintett személy egyáltalán jogosult-e a kártalanításra, vagy a betét maga jogvita tárgyát képezi, ha a betétre magasabb kártalanítási összeghatár vonatkozik, akkor előfordulhat, hogy a törvényben meghatározott határidőn túlnyúlhat a kártalanítás időtartama.

Említettem, hogy a törvényjavaslat kiemelt hangsúlyt fektet a betétesek jobb tájékoztatására. A betétesek egységes tájékoztatása érdekében melléklet tartalmazza a tájékoztatásra vonatkozó formanyomtatvány tartalmi elemeit. A tájékoztatót nemcsak az új betéteseknek kell átadni, hanem a betéttel már rendelkező fogyasztók számára legalább évente egyszer rendelkezésre kell bocsátani. Mivel az elektronikus megoldások elterjedtek már az ügyfelek körében a banki szolgáltatások igénybevételekor is, természetesen, ha a betétes internetes banki szolgál-

tatást használ, akkor elegendő a tájékoztatást elektronikus úton megadni.

Tisztelt Országgyűlés! A betétbiztosításról átvezetve a törvényjavaslat egy másik súlyponti elemére, ismét a tőkepiac szabályozásáról szeretnék pár szót szólni, ami ebben a törvényjavaslatban testet ölt. Annak, aki régóta ül ezekben a padosorokban, talán már unalmas, hogy megint törvényjavaslattal jövünk a hazai tőkepiaci szektor megfelelő működésének biztosítása érdekében, illetve teljesítjük az ezzel kapcsolatos európai uniós jogharmonizációs kötelezettségeinket, de a helyzet az, hogy az uniós egységes piac szempontjából fontos, hogy álljunk a versenyt, és hogy erősödjön a hazai tőkepiac.

(9.50)

Ezen a területen az Európai Unióban nagyon nagy hangsúly van. Folyamatos a jogalkotás a minél egységesebb, harmonizáltabb jogszabályi környezet érdekében. Az Európai Unió keretein belül ehhez kell nekünk is felzárkózni, illetve sok esetben a meglévő szabályozásunkat hozzáigazítani. A tőkepiaci folyamatokba való bekapcsolódás, a hazai tőkepiaci szereplők tevékenysége ma már az uniós piacon való jelenlétet is magában foglalja, emiatt muszáj, hogy megfeleljünk az európai uniós jogszabályoknak. Ez nemcsak egy jogi parancs, hanem az itt tevékenykedő vállalkozások érdeke is, hogy ez így történjen. A hazai szabályozás csak akkor megfelelő, ha segít abban a hazai piacon tevékenykedőknek, hogy bekapcsolódhassanak az uniós piaci folyamatokba, ha a tagállami határokon átnyúló tevékenység végzésének megteremtjük a feltételeit. Csak így érhető el, hogy versenyképes hazai vállalkozásaink legyenek.

A folyamatos uniós szabályalkotás következtében a hazai megfeleltetés is folyamatos kell hogy legyen, ezért szólunk itt ennyit ebben a Házban a tőkepiaci szabályozásról. Ez a megfeleltetés egyébként a legtöbb esetben egyre inkább jelenti a hazai jogszabályok hatályon kívül helyezését, tehát nem új szabályozást, hanem inkább a szabályozás megszüntetését. Mivel az irányelvek helyett egyre gyakoribb, hogy rendeleti szinten szabályozza az Európai Unió ezeket a kérdéseket, amelyek közvetlenül hatályosulnak a magyar jogban is, tehát itt már a törvények ilyen értelemben okafogyottá válnak. Arról van inkább szó, hogy az egységes európai szabálykönyvet alkotó rendeletek hazai joggal való illeszkedését teremtsük meg ilyenkor.

Ez a helyzet az év szeptemberében hatályba lépett értékpapír-kiegyenlítés javítására és a központi értéktárakra vonatkozó rendelet esetében is. Az e rendelettel való összhang megteremtése érdekében a tőkepiaci törvényben tettük meg a szükséges módosításokat, illetve a hatályon kívül helyezésre vonatkozó javaslatainkat. Ezek elsősorban a központi értékpapír-nyilvántartást és a központi értékpapír-

számlavezetést végző Központi Értéktárat érintik, annak engedélyezése és működése tekintetében segítik elő az értékpapír-kiegyenlítési folyamatok zavartalanását, valamint az egységes uniós normáknak való megfelelést, az annak megfelelő működést.

Az Unióban az egyik fontos hívó szó a transzparencia. Sok területen, így a tőkepiaci folyamatokban is az egyes szereplők tevékenységének átláthatósága érdekében a tőkepiaci törvény néhány további módosítása is szükségessé vált. Emellett az előterjesztés biztosítja a hazai jogrendbe már átültetett alternatív befektetési alap-kezelőkre vonatkozó szabályozásnak, irányelvnek való pontosabb megfelelést is. Ez azért kell, hogy a befektetési alapok, alapkezelők még hatékonyabban működhessenek.

A befektetési vállalkozások, illetve az árutőzsdei szolgáltatók szabályozását érintő pontosításokra pedig elsősorban a hitelintézeti törvényben fogantatosított változtatások miatti rendelkezésekkel való összhang megteremtése érdekében került sor. A hitelintézetek uniós szabályozásában is folyamatos a jogalkotás. Ez vonja maga után, hogy a befektetési vállalkozások és az árutőzsdei szolgáltatók jól tudjanak illeszkedni az új hitelintézeti szabályozáshoz.

Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavaslat több lényegi változtatást tartalmaz a felügyeleti biztos intézményére vonatkozó szabályok tekintetében is. A hatályos rendelkezések szerint, ha a felügyelt intézményhez kivételes intézkedésként felügyeleti biztos kirendelésére került sor, a biztos átvette az intézmény teljes irányítását, az igazgatósági tagok nem gyakorolhatják a törvényekben és az alapszabályokban megállapított jogaikat és kötelezettségeiket. A jövőben ugyanakkor lehetőség lesz arra, hogy a felügyeleti biztos csak egyes jogköröket vegyen át, tehát a menedzsment, az igazgatóság tagjai bizonyos hatásköröket fenntarhassanak, hogy a felügyeleti biztosokkal együttműködésben tudják rendezni az intézmény sorsát.

Szintén változik, a felügyeleti biztosnál maradvan, a felügyeleti biztosként kirendelhető személyek köre. Jelenleg a hatályos szabályozás szerint kizárólag az intézmények felszámolását végző nonprofit gazdasági társaság volt kirendelhető, amely kijelölte az adott intézménynél a biztosként eljáró személyt. A jövőben ugyanakkor az új szabályozás értelmében arra is mód nyílna, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatkört ellátó munkavállalója is kirendelhető legyen. Ebben az esetben a felügyeleti biztos az MNB által is utasítható lesz azzal, hogy a biztos minőségében okozott károkért értelemszerűen az MNB felelősséget kell hogy vállaljon.

Tisztelt Ház! Egy utolsó mondatot engedjenek még meg! Azt szeretném megemlíteni, hogy az uniós előírások hazai jogszabályi környezetbe történő adaptálása az érintett szereplőkkel egyeztetve valósult meg, figyelembe véve mind a szabályozott szektor további hatékony és biztonságos működésének igényét, mind a befektetői, fogyasztói szabályozói és

piaci igényeket. Úgyhogy még egyszer a benyújtott törvényjavaslat céljáról egy összegző mondatot, ha mondhatok, akkor az a betétesek védelmének erősítése, a pénz- és tőkepiaci szabályozás hatékonyságának növelése, az európai uniós jogrenddel való illeszkedés megteremtése és olyan szabályozás kialakítása, ami ügyfélbarát, fogyasztóbarát pénzügyi környezetet eredményez.

Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a be-terjesztett törvényjavaslatokat támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormány-
párti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónokok felszólalására kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Mengyi Roland képviselő úr. Megadom a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A betétvédelem, a betétbiztosítás szó hallatán egyesek talán legyintenek, hiszen, noha hallottunk a válság kapcsán arról, hogy voltak, akik elveszítették a pénzüket, azért az átlagember mégiscsak azt gondolja, hogy ez velem nem történhet meg. Azonban nem is olyan régen több takarékszövetkezet helyzete kapcsán mindannyian tanúi lehettünk, hogy ez a téma mennyire aktuális, és mennyire nem csak elméleti problémáról van szó.

Az Országos Betétbiztosítási Alap pénzére 2010 eleje óta összesen már hat hitelintézet esetében volt szükség, ezek mindegyike szövetkezeti hitelintézetként működött. Csak idén három takarékszövetkezeti csőd történt. Az egyik gazdasági internetes újság számításai szerint az elmúlt öt évben 122 milliárd forintot fizetett ki az alap. A téma tehát korántsem marginális. Több kérdés is felvetődik, ha a betétvédelemről beszélünk. Mi történik akkor, ha egy pénzintézet csődbe megy? Mi lesz a betétesek pénzével? Ki és hogyan segít, és esetleg hogy mennek egy élet megtakarításai veszendőbe?

A betétesek, főképp a kisebb megtakarításukat a pénzintézetnél elhelyezőik viszonylagosan nyugodtak lehetnek, számukra van megoldás ilyen helyzetre. Sőt, azt sem kell megvárniuk, hogy vajon elég lesz-e a pénzintézet vagyona arra, hogy a betétüket, a pénzüket kifizessék. Erre a célra hozták ugyanis létre az Országos Betétbiztosítási Alapot 1993-ban. De vannak speciálisabb esetek, nagyobb összegek, illetve olyan, messzebbre vezető szempontok, amelyek európai uniós szinten fogalmazódnak meg.

Engedjék meg, hogy mielőtt fölvezolnám önöknek a törvényjavaslat főbb elemeit, ezek közül a szempontok közül néhányat elmondjak. A 909/2014. számú európai uniós irányelv, amelynek az előttünk fekvő tervezet is megfelelni kíván, számunkra megfontolandó felvetéseket tartalmaz.

(10.00)

Az elmúlt évtizedben a válság következtében a betétvédelem a belső piac kiteljesedésének alapvető elemévé és a hitelintézetek, felügyeleti rendszerek nélkülözhetetlen kiegészítőjévé vált. Az intézmény az adott pénzügyi piacon az összes intézet között kialakult szolidaritás eredményeképpen alakult ki, amely bármelyikük fizetőképzetlensége esetén egyfajta védőhálót nyújthat. A pénzügyi világ és a bankszektor fejlődésének forgatókönyve alaposan megváltozott az elmúlt harminc év folyamán. A piacok megnyitása a pénzügyi rendszerek globalizálódásához vezetett, ami azután az adózási és a szabályozási paradicsomok kialakulását és elszaporodását eredményezte. A fokozódó globális szintű verseny ösztönözte az új pénzügyi intézmények, új termékek és új szolgáltatások megszületését. A nagy bankcsoportok sorsa megmutatta a megfelelő gazdálkodási fegyelem határait túllépő növekedés korlátait. E csoportok a jövőben csökkenteni fogják méretüket, hogy szilárdabbá tegyék működésüket a profit kevésbé látványos, előreláthatóbb áramlásával, kiugró prémiumok nélkül.

Miután a pénzügyi válság következtében bevezetett állami és nemzetközi támogatások megszűnnek, a szektor egészének további fejlődését minden bizonnyal a konjunktúra, illetve az új technológiák fejlődése, de mindenekelőtt a helyesen gazdálkodó egyes intézmények saját stratégiái fogják megszabni. A bankokra az a súlyos feladat vár, hogy továbbra is megbízhatóan tudjanak hitelezni a reálgazdaságnak, és közben képesek legyenek viselni a magasabb finanszírozási költségeket és a csökkenő nyereségeket. Egyetérthetünk azzal, hogy az uniós GDP-ben átlagosan 5 százalékos részesedést képviselő bankszektornak a reálgazdaság finanszírozását kell elsődleges feladatának tekintenie, kiemelt hangsúlyt fektetve az innovatív vállalkozásokra, az európai gazdaság motorját alkotó kis- és középvállalkozások növekedésére, illetve a bankbetétesek megtakarításainak biztonságára.

A Bizottság több intézkedést is hozott a bankok tőkeszerkezetének és gazdaságfinanszírozó képességének megerősítése érdekében. A Bizottság irányelve egyértelműen rögzíti, hogy világosan és az eddiginél pontosabban meg kell határozni a bankvezetők, illetve a nemzeti, európai és belső ellenőrző szervek felelősségét az átlátható szabályokon alapuló, etikus magatartásformák előmozdítása érdekében. Az irányelvben a tőkeszerkezet megerősítését célzó intézkedések magasabb szintű és jobb minőségű saját tőkét, nagyobb kockázati fedezetet, megfelelő tőkeátvételi arányt és a likviditás új megközelítését tartalmazták.

A központi értéktárak a központi szerződő felekkel együtt jelentősen hozzá kell hogy járuljanak a pénzügyi piacok védelméhez. Ezenkívül fontos, hogy az értékpapírügyletek végrehajtása még azokban az időszakokban is megfelelően és időben történjen, amikor a pénzügyi stressz rendkívül nagy méretű.

Mivel a központi értéktárak a kiegyenlítési folyamatban kulcsfontosságú helyet foglalnak el, az általuk működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek rendszerszintű jelentőséggel bírnak az értékpapírpiacok működése szempontjából. Mivel a központi értéktárak közötti kapcsolatot létesítő megállapodások következtében egyre több a tagállamközi kiegyenlítések száma, kétséges, hogy közös prudenciális szabályok hiányában a központi értéktárak mennyire ellenállók a más tagállamok központi értéktárait érintő kockázatok átgyűrűző hatásával szemben. A több tagállamot érintő kiegyenlítések számának gyarapodása ellenére nagyon lassúnak bizonyultak a piac által vezérelt, a központi értéktári szolgáltatások integráltabb piaca irányába mutató változások. Ha rendelkezésre állna az értékpapír-kiegyenlítés nyílt belső piaca az Unióban, valamilyeni befektető ugyanolyan könnyen és a hazai értékpapírok esetében alkalmazottakkal megegyező eljárásokat alkalmazva fektethetne be bármely uniós értékpapírba. Az uniós kiegyenlítési piac ugyanakkor a nemzeti határok mentén továbbra is széttagolt, és a több tagállamot érintő kiegyenlítés a kiegyenlítés és a központi értéktárak tevékenységét szabályozó nemzeti előírások különbségei, valamint a központi értéktárak közötti verseny korlátozott mértéke miatt költségesebb. Ez a széttagoltság akadályozza, valamint kockázatosabbá és költségesebbé teszi a több tagállamot érintő kiegyenlítést. Mivel a központi értéktárak rendszerszempontból jelentősek, ösztönözni kell közöttük a versenyt annak érdekében, hogy a piaci szereplők választhassanak a szolgáltatók között, és csökkenjen az egy infrastruktúra-szolgáltatótól való függés. Mivel nem azonosak a piaci szereplőkre vonatkozó kötelezettségek, és a központi értéktárakra vonatkozóan nincsenek közös prudenciális szabályok, a nemzeti szinten hozott, egymástól eltérő intézkedések káros hatást gyakorolhatnak a biztonságra, a hatékonyságra és a versenyre az uniós kiegyenlítési piacokon. Ezeket a belső piaci működés előtt álló jelentős akadályokat fel kell számolni, és ki kell küszöbölni a verseny torzulását, valamint elejét kell venni az ilyen akadályok és torzulások jövőbeni kialakulásának. A belső piac megfelelő működéséhez meg kell teremteni az értékpapír-kiegyenlítés olyan integrált piacát, amely nem tesz különbséget az egy és a több tagállamot érintő értékpapírügyletek között. Nagy vonalakban ezek azok a szempontok, amelyeket irányelvben az Európai Bizottság is mérlegelt, amikor az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról szóló 909. rendeletét megalkotta.

Most pedig pár szó a törvénytervezet főbb elemeiről. A betétbiztosításra vonatkozó szabályok változása sorában először azt az új lehetőséget kell kiemelnünk, hogy az önkormányzat betéteinek biztosítására is lehetőség van, amennyiben éves költségvetésük nem haladja meg az 500 ezer eurót. Tekintettel arra, hogy ez a kisebb önkormányzatok esetében

likviditási problémákat okozhat, a javaslat kiterjeszti a betétbiztosítást az államháztartás önkormányzati alrendszeréhez tartozók betéteire is. A betétbiztosítási irányelv - a rövidebb kártalanítási határidőre is tekintettel - már nem ad lehetőséget kizárásra abban az esetben, ha a betétet a hitelintézet vezető állású munkatársa, könyvvizsgálója vagy legalább 5 százalékos tulajdoni hányaddal rendelkező személy birtokolja. Azokat a betéteket sem zárják ki, amelyekre jelentősen magasabb kamat jár az azonos nagyságú és lekötési idejű betétekhez képest, továbbá a nem euróban vagy más OECD-állam fizetőeszközében elhelyezett betéteket sem zárják ki. Ki kell azonban zárni a kártalanításból a hitelintézetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat. A javaslat átmeneti rendelkezése azonban biztosítja, hogy a 2015. július 2-át megelőzően kibocsátott értékpapírok esetében azok lejártáig még a hatályos szabályozást alkalmazzák kártalanítás esetén.

A törvényjavaslat megszünteti az úgynevezett közösségi betétekre vonatkozó speciális magyar szabályozást. Az irányelv alapján a kártalanítás összeghatára betétesenként nem haladja meg a 100 ezer eurót. Az összeghatárt minden egyes azonosítható betétes esetében alkalmazni kell. A hatályos szabályozás szerint a társasházak, lakásszövetkezetek, építőközösségek betéteinél a kártalanítási összeghatárt a lakásonként, illetve a közösséget alkotó személyenként külön számításba kell venni, a közösséget alkotó személyek nyilvántartása nélkül. A meglévő betétekre a javaslat itt is biztosítja az átmenetet, és előírja a hitelintézetek számára a tájékoztatási kötelezettséget 2015. március 31-ig.

A 94/19., illetve a 2009/14. EU rendeletek 2010. január 1-jétől 100 ezer euróban egységesítették a kártalanítás összeghatárát. Ez a határ egyúttal a kártalanítási összeg felső plafonját is jelenti a versenytorzulás megakadályozása érdekében. Korábban ebben az esetben csak az alsó határ volt megszabva. Az új irányelv azonban a betétesek személyes helyzetéhez kapcsolódóan előírja, hogy korlátozott időre, legalább 3, legfeljebb 12 hónapra magasabb kártalanítási összeget kell biztosítani; ez a rendelkezés egyértelműen fogyasztóvédelmi irányba történő elmozdulás. A tagállamoknak tehát biztosítaniuk kell, hogy bizonyos ügyletekből származó vagy bizonyos társadalmi és egyéb célokat szolgáló betétek esetében a Betétbiztosítási Alap kifizesse a kárt. Ezekre a betétekre ideiglenesen maximális kártalanítási összeghatárt kell meghatározni, ennek során figyelembe kell venni a tagállamokon belüli életkörülményeket is.

(10.10)

Bizonyos esetekben - mint például lakóingatlan-eladás, munkaviszony megszűnéséhez vagy nyugdíjhoz kapcsolódó juttatás - a javaslat három hónapra és legfeljebb 150 ezer euró összegű kártalanítás biztosítását írja elő. Továbbá az érintett betéteket a

betétes erre vonatkozó jelzése és forrásának a betét elhelyezésekor történő igazolása alapján elkülönített számlán kell elhelyezni. A könnyítés: az ügyfelek számára a jelenleg húsz munkanapos kifizetési határidő hét munkanapra csökken.

Változnak a betétesek tájékoztatására vonatkozó szabályok is. A betéttel már rendelkező fogyasztók számára a számlakivonaton kell jelezni, hogy vonatkozik-e rá a betétbiztosítás, és hivatkozni kell a melléklet szerinti tájékoztatóra is, amit legalább évente a betétes rendelkezésére kell bocsátani. Az Országos Betétbiztosítási Alap fedezettségi mutatója a 2014-ben elindult kártalanítási eljárásoknak köszönhetően lényegesen alacsonyabb az irányelvben szereplő 0,8 százalékos célszintnél, ezért ennek átvétele indokolt a javaslatban.

Módosítani kell a díjfizetés alapját meghatározó rendelkezéseket is. A teljes biztosított betétállomány helyett a kártalanítási kötelezettség alá tartozó betéteket kell figyelembe venni. A felügyeleti biztosra vonatkozó szabályok is változnak az EU-irányelvnek megfelelően. A jövőben nemcsak arra lesz lehetőség, hogy a biztos átvegye a bank vezető testületének teljes jogkörét, hanem arra is, hogy részben vegye csak át annak irányítását.

Az értékpapír-kibocsátások és -kibocsátók esetén a közzeendő tájékoztató részletszabályait módosítja az előterjesztés, amely által nő ezen papírok kibocsátásának átláthatósága. A javaslat az alternatív befektetési alap-kezelők kockázatkezelésére vonatkozó szabályokat is pontosítja, valamint összehangolja a terminológiát a polgári törvénykönyvvel, a tőkepiaci törvénnyel, valamint a befektetési vállalkozásokról és árutőzsdei szolgáltatókról szóló törvénnyel.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat első látásra talán egy száraz, bürokratikus salátatörvénynek tűnik, azonban jelentőségét tekintve korántsem az, hiszen ilyen apró részletszabály-módosítások után lehetünk csak biztosak benne, hogy tanultunk a korábbi hiányosságokból. Nem fordulhat elő többé a 2008-as válsághoz hasonló katasztrófa, illetve nem történhet meg, hogy az emberi mulasztásoknak azok az emberek fizessék meg az árát, akik korábban bizalmukkal tüntettek ki különböző bankokat, pénzintézeteket.

Ha ezekkel a célokkal egyetértenek, kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a vezérszónoki kört. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vezérszónoki felszólalásomat ott kezdeném, ahol az imént az előttem szóló vezérszónok abbahagyta. Én viszont úgy gondolom, hogy a 2008-hoz hasonló pénzügyi válságválságok igenis egymást érik, a je-

lenlegi világgazdasági helyzet és a pénzügyi lufi folyamatos fújása tulajdonképpen magába kódolja azt, hogy hasonló események igenis be fognak következni időről időre. A kérdés az, hogy mennyire leszünk felkészültek e tekintetben, és hogy egy Magyarország-hoz hasonló szinten álló nemzetállam és nemzetgazdaság miként tudja eliminálni azokat a begyűrűző hatásokat, amelyek tulajdonképpen szőnyegbombázás-szerűen tönkrevették 2008 után a magyar gazdaságot.

Ilyen szempontból tehát egy nagyon fontos törvényjavaslat van előttünk, és én azt mondom, hogy ez méltó a tárgyalásra az eddigi átlagos kormányzati betérjlesztésekhez képest. Tehát itt mindenképp egyfajta pozitív elmozdulást láthatunk, legalábbis a témafelvetések tekintetében. Az, hogy megint csak saláta formában sikerült ezt betérjlesztetni, igencsak megnehezíti mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselők dolgát, hiszen bizonyára fogunk találni olyan pontokat benne, amelyek vagy hiányosan kerülnek rendezésre, vagy elképesztő aránytévészekkel történik mindez. De próbáljunk meg ezen túllépni, és javítani azt, amit javítani lehet. Nyilvánvaló, ha a jobbító javaslataink befogadásra találnak, akkor tudunk egyáltalán elgondolkodni arról, hogy egy ilyen pénzügyi típusú salátát támogassunk.

Látható, hogy ugyanakkor valamiért siet a kormányzat, hiszen itt jórészt egy EU-s irányelv implementációjáról van szó, amit 2014 áprilisában hoztak meg. Ezeket az uniós irányelveket mi nem szoktuk szeretni, mi, jobbikosok nem szoktuk azt nagyon kedvelni, amikor lényegi módosítás nélkül átkódolják a magyar jogrendszerbe a máshol kitalált jogszabályokat, de az biztos, hogy még maga az Európai Unió is 2015 júliusáig várja el ezt az átültetést. A kormányzat ezt most rohamtempóban mégis megteszi, olyan nagyon fontos részletkérdések rendezése nélkül, amelyek a magyar betétesek szempontjából alapvető fontosságúak.

Jelen pillanatban, első ránézésre a szemlélődő azt látja, hogy a magyar betétesek mintegy 99,6 százaléka teljes körű védelmet élvez, tehát a Betétbiztosítási Alap tekintetében nem rendelkezik olyan összegű bankbetéttel, amit baj esetén ne tudna biztonságban szavatolni az a rendszer, ami eddig is fennállt, de mégis láthatjuk azt, hogy itt azért egy burkolt adóemelés történik. A betétbiztosítási díjkules korábban 0,1 százalékos szinten volt, aztán 0,1 százalékosra ért el, és a mostani 0,14-re történő emelése egyértelműen egy olyan díjtétel, ami ellenőrizetlen rendszer mellett áthárításra kerülhet, beépítésre kerülhet az árakba, a különböző szorzókba, díjtételekbe, és megint ott tarthatunk, hogy ez az egyébként jogos emelés - mert én azt mondom, hogy ennek a puffereknek a szélesítése teljes mértékben jogos - megint csak az ügyfeleken, a fogyasztókon, a polgárokon csattanhat, ami tökéletesen elfogadhatatlan egy olyan nemzetgazdasági szerkezet mellett, ahol 2010-ben 34 adóval vette át az akkori Orbán-kormány a kormányzást, ebből az előző kormányvál-

tásra 41 lett, és azóta újabb adók bevezetése és a korábbiak megemlése folytán már 45 felé közelít azon kivetett adótípusok, adófajták száma, amelyek terhelik jórészt a lakosságot vagy áttételesen a lakosságot.

Itt felmerülhet - és ez egy nagyon fontos kérdés, amit kérem, hogy válaszoljon meg az arra kompetens személy -, hogy milyen módon kerülhető el ezen díjkulcs mennyiségének, volumenének növelését követően az, hogy ez tökéletesen és teljes egészében beépítésre kerüljön a szolgáltatások áraiba, tehát hogy végső soron ezt is a magyar polgárokkal fizetessék meg. A Jobbik álláspontja szerint ez tűrhetetlen lenne, ezért meg kell akadályozni, elejét kell venni a hasonló folyamatoknak, ehhez viszont egy jól kimunkált, átgondolt eszközrendszerre van szükség. Ennek nyomát nem látjuk ebben a javaslatban, éppen ezért, ha nincs ilyen, akkor a 2015. júliusi önkö- nek szabott határidő lehetővé tenné, hogy adott esetben egy átgondoltabb munkafolyamat végén előálljanak egy olyan formulával, amely biztosítja a betétesek valódi biztonságát ezen áthárítások tekintetében is.

De van ám még egy szempont, kicsit szélesebb spektrumból vizsgálva ezt az egészet, amit figyelmen kívül szoktak hagyni, jelesül az, hogy ez az egyébként nagyon hasznos védőháló és annak növelése bizonyos spekulációs teret is növel. Növeli a spekulációs teret azon intézetek, pénzügyi vállalkozások esetében, ahol egy nagyobb pufferral, nagyobb biztonsági zónával dolgozva bizony merészebb gazdasági folyamatok indulhatnak el. És hát kik szoktak ezen merészebb vizekre evezni? Nyilvánvalóan azon nagyobb háttérrel, adott esetben külföldi háttérrel bíró társaságok és pénzügyi intézmények, amelyek ezt könnyebben, minimálisabb kockázatokkal megtehetik. Ők azok jelesül, akik a leggyakrabban beépítik és áthárítják a díjtétel-növekményeket a különböző tételeikbe.

Ráadásul az új törvényjavaslatok, amelyeket vagy tárgyalt már a Ház vagy tárgyalni fog, magukba építenek és teret engednek egy olyan folyamatnak, hogy ha egy pénzintézet, pénzügyi vállalkozás jelen esetben, hasonló esetben nem szabja ki a maximális kamatszintet, amit mondjuk, egy törvényjavaslat megenged neki, tehát az alatt lövi be valahol a piaci folyamatoknak megfelelően a kamatszintjét, akkor a későbbiekben, ha kompenzálni kívánja az állítólagosan kiesett bevételét, akkor a megengedett kamatszintig bármikor emelhet és bármikor kompenzálhat. Tehát milliárdos nagyságrendű átcsoportosításokra kerülhet sor megint csak a pénzintézetek javára, megint csak a károsultak oldaláról, ami nem biztos, hogy így rendszerben, tehát ezen törvényjavaslatok ismeretében és ezen salátacsomag láttán a betétesek biztonságát növeli. Tehát erősek a félelmeink annak kapcsán, hogy a leendő kompenzálások és azok mértékei nem fogják-e kioltani azt a biztonsági hálót, amit most elvileg erősíteni próbálunk a betétesek körül.

És hát azért beszéljünk arról is, hogy mindenféle hasonló elmozdulás átgondolt rendszer híján bizony közpénzeket is megmozgat. Korábban egyébként gyakorlatilag a betétbiztosítás volumene is közpénzekből épült fel részben; most ez már szerencsére kiszűrésre került, és szerencsére az érintett intézetek adják össze ezt a tételt. De azért azt látni kell, hogy amikor az önkormányzati ügynevezett devizahitel-állományt vonta be az állam, akkor mi történt az ottani árfolyam-különbözettel. Tehát mi történt akkor, amikor az önkormányzatnak ügynevezett devizahitele volt? Nyilvánvaló módon az állam átvette ennek jó részét.

(10.20)

Akkor mégiscsak mi történt azzal a hatalmas árfolyam-különbözettel, amelyről elmondható, hogy nem biztos, hogy az államnak közpénzből kellett volna fedeznie? Tehát elképzelhető, hogy egyfajta elszámoltatási folyamaton keresztül lehetett volna olyan egyezsége jutni, hogy ezen hatalmas árfolyam-különbözeti tömeget ne az adófizetők finanszírozzák; mégis ez történt.

Hogyha megint csak arról beszélünk, hogy hasonló formulákat enged, teret enged ezeknek a magyar állam, Magyarország kormánya jelen pillanatban, növeli a biztonsági puffert a Betétbiztosítási Alap kapcsán, ezzel spekulatívabb viselkedést enged bizonyos pénzintézetek bizonyos műveleti típusainak, akkor bizony, ezek a kockázatok nem mérséklődnek, hanem növekedni fognak. A kérdés tehát az - és összefoglalva, ezen szerintem el is dől ezen saláta sorsa, és az, hogy ez tartható-e, támogatható-e, megszavazható-e -, hogy a 2015. júliusi önkö számára egyébként elképesztő módon, tehát megint Brüsszelből szabnak meg határidőt Magyarország kormánya számára, hogy meddig ültessen át és hogyan ültessen át bizonyos irányelveket -, tehát a 2015. júliusi határidejük ismeretében mi az oka ennek a sietségnek, miért került most elének ez a változtatás. Nyilván benne van az is, hogy 2015-ben már többet lehessen beszélni a kasszába az érintett intézetektől, de azért látnunk kell azt is, hogy ha nem épül egy másik biztonsági háló e köré, amiről most beszélünk, akkor ezt a díjtétel-növekményt át fogják hárítani az ügyfelekre, a lakosságra, a fogyasztókra, ami tökéletesen elfogadhatatlan egy elképesztő módon túladoztatott rendszerben, mint amilyenről most beszélünk. Még egyszer mondom, tehát ezen kulcskérdésre most, a vita során várjuk a választ, és nagyon bízom abban, hogy képes lesz a kormányzat mind szakmailag, mind politikai szándékait tekintve elosztatni ezeket a kételyeket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck

Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy újabb olyan pénzügyi salátatörvény került a Ház elé, amellyel az Orbán-kormány és Matolcsy György jegybankelnök hatalmas pénzeket költhet homályos ügyletekre. A mostani javaslat szerint állami segítséget kapnak a jellemzően külföldi bankok, hogy cserébe eladják a magyarországi leánybankjaikat. Egyáltalán nem lepődnék meg azon, ha a vevők ezek után Fidesz közeli pénzemberek lennének. A legutóbbi salátatörvény ennek ágyazott meg, és a mostaniból úgy látszik, ez az önök feltett szándéka - kerül, amibe kerül.

Nem szeretném, ha ok nélküli kritizálással vádolnának meg, ezért gyorsan elmondom, hogy a salátatörvénynek mely részét tudjuk elfogadni. Természetesen az uniós irányelvek kötelező átvétele ilyen elem. Azt is üdvözli az LMP, hogy megerősítik a 100 ezer eurónál kisebb betétek állami garanciáját. Még az is örömteli, hogy a bajba jutott bankokat és brókercégeket szanálással, tehát nem adóforintokból akarja kisegíteni a Nemzeti Bank. A klasszikus módszerekkel ez nagyon jól működhetne. A gond akkor kezdődik, amikor Matolcsy úr a formabontó ötleteit próbálgatja megvalósítani. Unortodox kísérletei már eddig is nagyon sokba kerültek az országnak. A most tárgyalt törvényjavaslat ezt a költséget és kockázatot növeli.

A napokban már meg is alakult a MARK, a Magyar Reorganizációs és Követeléskezelő Zrt., amelyet azzal a céllal hozott létre a Magyar Nemzeti Bank, hogy átvállalja a kereskedelmi bankok befuccsolt ingatlanhiteleit. A tervek szerint ez újabb 300 milliárd forint közpénzzel csökkentené az ország pénzügyi tartalékait. Hogy aztán mihez kezd majd az MNB a kétes értékű ingatlanfejlesztésekkel, plázákkal, hotelekkel és luxusirodaházakkal, azt talán Matolcsy György sem tudja. Ezek nemhogy hasznot nem hajtanak, de a karbantartásukra és az őrzésükre is költeni kell.

A bankok megsegítésének létezik egy klasszikus környezet- és közpénzkímélő módja. Eszerint a jegybankok a bajba került hitelintézet szolgáltatásait és hitelállományát szabályozott keretek között megpróbálják mielőbb átadni egy másik piaci szereplőnek. A biztosított betétesek védelmét szem előtt tartva törekszenek ilyenkor az érintett problémás intézmény legfontosabb szolgáltatásainak - mint például a számlavezetés - folytonosságára.

A szanálás, tehát a pénzintézetek támogatásának e formája az adófizetőknek egy fillérjébe sem kerül. A szanálás a közpénzekből finanszírozott drága bankmentések alternatívája, mert inkább egyfajta biztosításként működik. A szanálási alapot a bankok és más pénzügyi intézmények tagdíjbefizetései finanszírozzák. A Matolcsy György vezette jegybank azonban büszkén emlegeti, hogy nem a klasszikus

eszközöket alkalmazza. Bevallom, ilyenkor mindig elfog az aggodalom, és sok százezer magyar család is joggal aggódhat. A problémák rendszerint akkor kezdődnek, amikor kiderül, hogy Matolcsy úr egyéb, rendkívüli helyzetekre tartogatott pénzügyi eszközöket kíván alkalmazni.

E rendkívüli banksegítő eszközöknek két fő típusa ismert. Megoldás lehet az úgynevezett hídbank alkalmazása. Ez azt jelenti, hogy a stratégiaileg fontos hitelállomány egy ideiglenesen létező, köztulajdonban álló bankhoz kerül a későbbi piaci eladásig. Ekkor legalább tudjuk, hogy nem bővít veszünk.

Egy másik megoldás a rossz bank létrehozása, amikor éppen hogy a problémás, kétes értékű eszközöket emelik ki a bankok mérlegéből; ezt hívják a hitelállomány, a hitelportfólió megtisztításának. A Matolcsy vezette jegybank ez utóbbi megoldás, a rossz bank mellett tette le a voksát. A magyar kormány és a Nemzeti Bank elképzelései szerint a jegybank és az állam finanszírozná ezt a rossz bankot, tehát nem a szanálást, amelybe a kétes hiteleket gyűjtenék össze.

A vállalati hitelezés fellendítésének jelszavával bekerülési áron közel 800 milliárd forint rosszul kihelyezett, igen kockázatos vállalati hitelállományt akarnak kiváltani, megvásárolni, legalább 300 milliárd forintot elköltve. A gond az, hogy alapjaiban elhibázott a kormány és a jegybank rosszbank-konceptiója legalább öt okból.

Először is: a problémás hiteleknel rendkívül nehéz a valódi értékük, reális áruk megállapítása. Másodsor: nemcsak a szükséges tőke előteremtéséről van szó, hanem arról is, hogy ezektől a rossz hitelektől csak nagyon lassan lehet megszabadulni, emiatt jó néhány évig le lesznek kötve, és semmiféle hasznot nem fognak hajtani. Az évek alatt egyszerűen elinflálódnak majd a rossz bank létrehozására fordított közpénzek. Harmadsor: ezeket az úgynevezett egyéb pénzügyi eszközöket - mint a rossz bank, ingatlanvásárlások, rendkívüli hitel - a Matolcsy vezette jegybank vélhetően a jövőben is átláthatatlanul, kontroll nélkül fogja alkalmazni közös pénzünk és tartalékaink terhére. Ha ez a trend folytatódik - márpedig ezt látjuk -, az a jegybanki hitelességbe és a magyar államba vetett bizalom megingásába is kerülhet. Ezenfelül, ha a jegybanki vásárlások kritikus szintet érnek el, jelentős torzulásokat okozhatnak a piaci árakban. Végül arról se feledkezzünk meg, hogy a közvetlen jegybanki, állami beavatkozásokkal a jegybank ugyanazon a piacon befektetőként és szabályozóként, felügyeletként is jelen van; olyan ez, mint amikor a focimeccsen a bíró is beszáll a játékba.

Matolcsy úr mindezeket figyelmen kívül hagyva azt nyilatkozta, hogy a rosszbank-konceptió megvalósítására szerinte kényszer van. De vajon mi az a kényszer, amely azt indokolja, hogy a rossz vállalati hitelállomány költségeit az államra, az adófizetőkre terheljék? Azt mondják, máskülönben nem élénkülne a vállalati hitelezés. De ez hogyan lehetséges?

Talán mégsem teljesít jobban a gazdaság? Csúpan az állami stadionépítések húzzák fel a gazdasági mutatókat? Vagy mert a 6 milliárdos reklámtender ellenére a növekedési hitelprogramból még mindig csak a kisvállalkozásoknak csak egy szűk köre részesül? Vajon mi lehet ez a kényszer, amely a jegybanki tartalékok egyre gyorsabb felélését, elköltését indokolja?

De nézhetjük máshonnan is. Ha ennyire sok elszórható pénzünk van, akkor mi szükség az országot súlyos adósságba verő paksi hitelre? - kérdezzük.

(10.30)

Vagy ha az oroszok helyett most a bankokkal szeretnénk üzletelni, miért nem a Nemzeti Eszközkezelő forrásait bővítjük százmilliárdokkal? Létrehozhatnánk egy kiterjedt állami ingatlanpiacot, ami egy bérlakásprogram egyik fontos pillérét is jelenthetné. A rosszbank-konceptió megvalósítása során legalább 300 milliárd forintért elsősorban kereskedelmi ingatlanok, irodák, plázák és hotelek finanszírozása mögötti hiteleket venne át a bankoktól a kormány és a jegybank, eközben a hitelüket fizetni nem tudó, rászoruló családok megsegítésére ennek az összegnek a tizede sem jutott az elmúlt években. Az LMP számára elfogadhatatlan, ha a rendelkezésre álló hazai forrásokból bedőlt kereskedelmi ingatlanokat vásárolnak ahelyett, hogy az önhibájukon kívül bajba jutott családokon segítenének. Persze, a kormány és Matolcsy úr pénzügyi mutatóváltásainak rendszerint alapos oka van, általában nem az, amit mondanak.

Kapirgáljuk meg egy kicsit a felszínt! Nézzük meg, mi lehet a rossz bank valódi értelme! A jegybankelnök szavai szerint néhány külföldi tulajdonosú magyarországi bank felől olyan jelzéseket kaptak, hogy elhagynák az országot. Matolcsy úr szerint, ha sikerül kitisztítani a rossz hiteleket a banki mérlegekből, akkor ígéretes, új vevők jelentkezhetnek egyes bankokra, vagyis a jegybank a rosszul kihelyezett vállalati hitelek átvállalásával támogatná a bankrendszer tulajdonviszonyainak nagymértékű átalakítását. Ez a kormány bevallott törekvése évek óta. Most látszik, hogy erre szórtnák az adófizetők pénzét is, ha kell, ha nem.

De legalább ugyanekkora probléma, hogy a Matolcsy György vezette jegybank költségei nem átlátható, nem nyomon követhető. Márpedig minden ilyen állami szerepvállalás kockázatátvállalás, amely potenciálisan a jegybanki tartalékokat érinti, Magyarország jövőjének felélése. E területen azonnali változások szükségesek. A takarékosabb állam és a jobban működő gazdaság érdekében a jegybanki tevékenység átláthatóságát, ellenőrizhetőségét mindenképpen növelni kell. Ezzel nem várhatunk egy percet sem. Az MNB a devizahitelek 309 forinton történő forintosításából közel 100 milliárd forintot profitot zsebel be. Azt az elmúlt hónapokban megtapasztaltuk már, hogy mit csinál az MNB a gyenge forinton elért nye-

reséggel. Tudjuk azt, hogy összesen 350 milliárd forintot költött el offshore-hátterű luxuspaloták, műtárgyak vásárlására és Matolcsy unortodox közgazdaságtani elméleteit népszerűsítő alapítványok pénzelésére.

Ezért arra kérjük a kormányt és képviselőtársaimat, hogy amíg a jegybank átláthatósága nem biztosított, ne tegyék lehetővé a fenti legújabb ötletet, akadályozzák meg, hogy a jegybanki függetlenség álarca mögött az Országgyűlés megkerülésével száz- és ezermilliárd forintok vándorolhassanak magánzsebekbe. Értjük, hogy jó lenne Fidesz közeli pénzemberek kezére átjátszani néhány kereskedelmi bankot, de ennél ezer égetőbb probléma van Magyarországon, amire így nem jut pénz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség független képviselői felszólalásra, ha tartózkodik a teremben független képviselő, de nem tartózkodik, tehát ennek megfelelően erre nem kerülhet sor.

Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Ennek kapcsán megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elképesztőnek tartom, hogy egy ilyen fontos előterjesztés kapcsán nemcsak az MSZP nem rendelkezik vezérszónokkal, sőt a teremben helyet foglaló vagy egyáltalán jelen lévő képviselővel sem, hanem sajnos a KDNP álláspontját sem hallhatjuk, amire sokan biztosan nagyon kíváncsiak lettek volna. Még egy pontosító jellegű kérdést kell hogy feltegyek, hiszen az előre leadott felszólalók listájának hiányában látható, hogy itt komoly vitát nem tervez a kormányzat ezen kérdéskör kapcsán, mégis fel kell hogy tegyem azt a kérdést, hogy stratégiai megközelítésből mit válaszol a kormányzat vagy az államtitkára arra, hogy mi történik, ha mondjuk, egy nagyobb bank csuklik össze Magyarországon.

Mengyi Roland elültette a bogarat a fülembe, miszerint szerinte a 2008-ashoz hasonló válságörvény talán már annyira nem várható. Én még mindig tartok ettől. Tehát a pénzügyi lufi folyamatos fújása kapcsán még mindig tartok attól, hogy bizony ezek a válságörvények egymást követik, és ennek kezelési módszereiben lehetünk csak egyre jobbak és jobbak, ha így alakul. De mégis, mi történik, ha egy nagyobb bank csuklik össze, aminek a mentésére, mondjuk, már nem elég az a több tíz milliárdos vagy akár majd százmilliárdos nagyságrendű tartalék, aminek a fenntartásában mindannyian érdekeltek vagyunk? Ebben az esetben az OBA állami kezességvállalás mellett majd hitelt próbál felvenni a piacról, gondolom én, jó eséllyel sikerrel, de mondjuk, éppen egy államcsőd közeli helyzet lesz ezen bankválság oka, akkor nem fog sokat érni az állami kezességvállalás ilyen típusa sem, ahogy akkor sem, ha egyszerre

mondjuk, nem egy nagy bank, hanem több kerül bajba, példának okáért azért, mert a devizahiteles rendezést önök elbaltázták, elmérték, és éppen az elképesztő módon rosszul kezelt forintosítási terveik miatt eljuthatunk oda, hogy perek százai, ezrei fognak indulni, és itt bizony az önök által észre nem vett aknáknak köszönhetően a károsultak sorra fogják megnyerni ezeket a pereket a bankokkal szemben.

A kérdésem és kérdésum tehát az, hogy milyen cselekvési tervvel, forgatókönyvvel rendelkeznek egy ilyen esetsorozatra nézve. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Galambos Dénes képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy biztosítva legyen a tőkepiaci szektor megfelelő működése, valamint hogy teljesítsük európai uniós jogharmonizációval kapcsolatos kötelezettségeinket. A szabályozás hatékonyságának növelése érdekében a javaslat módosítja a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvényt a befektetési vállalkozásokról és az árutózsdei szolgáltatókról, az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvényt és a kollektív befektetési formákról és kezelőikről, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi XVI. törvényt.

A javaslat összhangba hozza a hazai jogszabályokkal a 909/2014. számú európai parlamenti és tanácsi rendeletet, amely a központi értéktárakra és az értékpapír-kiegészítésre vonatkozó szabályokat tartalmazza. Ezenkívül átülteti az értékpapír-kibocsátások, illetve az értékpapír-kibocsátók átláthatóságát szabályozó 2010/73. EU irányelvet, az alternatív befektetési alapkezelőkre vonatkozó 2011/61. EU irányelvet, valamint a hitelintézetek szabályozása mellett a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletét is szabályozó 2013/36. EU irányelvet. A fenti irányelveket figyelembe véve a törvényjavaslat módosítja a betétbiztosítási védelem alá tartozó betétesek körét, a rendszer finanszírozására vonatkozó rendelkezéseket, valamint a betétesek tájékoztatásának a szabályait.

Tekintettel arra, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat a 909/2014. számú európai parlamenti és tanácsi rendeletet vezeti át a hazai joganyagba, ezért érdemes egy kicsit tágabb kontextusban megvizsgálnunk azt, hogy melyek a motivációi az Európai Uniónak, amikor olyan irányelveket vagy határozatokat hoz, ami a pénzintézetek erősebb felügyeletére irányul.

Az alábbiakban engedjék meg, hogy bemutassam az európai gazdasági és szociális bizottság véleményét, amelyre a már említett 909/2014. irányelv is építkezett. Ez az úgynevezett saját kezdeményezé-

sű vélemény azt vizsgálja, hogy milyen változásokat hoz az európai bankszektor számára az új pénzügyi szabályozás. A véleményben számos megfontolásra érdemes szempontot találhatunk, amelyek segítségével könnyebben megérthetjük, hogy miért van szükség a pénzügyi joganyag európai uniós szabályainak megváltozására és ennek megfelelően a hazai jogharmonizációra. Noha az Unió kritikus volt a bankadó hazánk által bevezetett formájával, a bizottsági ajánlások és vélemények tanulmányozásakor arra lesz figyelmes az olvasó, hogy ezek hangvétele legalább olyan kritikusan viszonyul sok esetben a pénzügyi tevékenységekhez, ahogyan tettük ezt mi is itthon.

Ennek oka pedig egyértelmű, és talán már triviális: a 2008-as gazdasági válság. Ennek kiváltó okait azóta sokan sokféleképpen kutatták, és kiderült, hogy a válság kirobbanását megelőző előjeleknek figyelmeztetniük kellett volna az ellenőrző hatóságokat a veszélyekre.

(10.40)

Noha az amerikai állami betétbiztosítási alap korábban óva intett ezektől a termékektől, az Amerikai Egyesült Államok központi bankrendszere 2002 és 2006 között mégsem hozott semmilyen óvintézkedést. A Lehman Brothers Bank csődje elkerülhető lett volna, ha az ellenőrzések során időben észrevették volna az intézmény súlyos likviditási problémáit. A fedezet értékének akár száz százalékaig nyújtott, a pénzügyi közvetítők által csomagban továbbértékesített jelzáloghitel jelentette veszély elkerülte az ellenőrző hatóságok figyelmét. Értelt az újabb válságok elkerülése érdekében olyan intézkedésekre volt szükség, amelyek személyes felelősséget irányoznak elő a megfelelő felügyelet nélkül működő pénzügyi intézmények vezetőire.

Tisztelt Ház! A bankoknak Európában jelenleg a szabályozási környezet és a konjunktúra hirtelen változásaival kell szembenézniük, amelyek félelmet keltenek azzal kapcsolatban, képesek lesznek-e továbbra is betölteni a gazdaság finanszírozásában a kívánt szerepüket. Ez főleg nemcsak az euróövezet, hanem hazánk számára is égetően fontos kérdés. Az első pénzügyi és monetáris jellegű intézkedések a sürgős lépéskényszer nyomán születtek meg. A hosszabb távú intézkedések célja az volt, hogy megerősítsék a piacok struktúráját és elkerüljék a jövőbeli rendszerjellegű válságokat, ebből fakad szabályozási, prudenciális, illetve fiskális jellegű.

A 2008-as válság óta az Európai Unió számos jogalkotási intézkedést fogantatosított, e reformok 99 százaléka 2011 végén valósult meg. 2013 elején lépett hatályba az úgynevezett Tier 1, amely 60, rendszeralkotónak tekintett bank esetében már 2012. június 30-ától életbe lépett. A többi intézmény számára ennek hatálybalépése 2015 és 2018 között esedékes.

A jelenlegi és a korábbi, hasonló tárgyú jogharmonizációs törvényjavaslatok tárgyalása során is gyakran előfordult a III. bázeli egyezmény, amelyet 2010 novemberében tettek közzé, s amely megköveteli a bankoktól, hogy több jó minőségű, saját tőkével rendelkezzenek a jövőbeni válságokkal szembeni ellenállóképességük érdekében. Az Európai Bizottság 2011 júniusában ismertette a Bazel III. megállapodásnak a tőkekövetelményekről szóló 4. irányelvbe történő átültetésére vonatkozó javaslatát az európai bankszektor megerősítése érdekében. Ebben arra biztatták a bankokat, hogy folytassák a gazdaság növekedésének finanszírozását. A cél az, hogy a bankok nagyobb sajáttőke-arány kialakítása révén ellenállóbbá váljanak a válságokkal szemben, illetve új eszközök álljanak a felügyeleti hatóságok rendelkezésére, hogy a bankfelügyelet keretében közbelephessenek.

Egyetérthetünk azzal a megállapítással, hogy az uniós GDP átlagosan 5 százalékos részesedését képviselő bankszektornak a reálgazdaság finanszírozását kell elsődleges feladatának tekintenie, kiemelt hangsúlyt fektetve az innovatív vállalkozásokra, az európai gazdaság motorját alkotó kis- és közepes vállalkozások növekedésére, illetve a bankbetétesek megtakarításainak a biztonságára. Az Unió támogatja a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megerősítsék a bankszektort, és a kockázatok csökkentése, illetve hatásaik enyhítése révén megelőzzék az újabb pénzügyi válságokat. Le kell vonni a közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válságok tanulságait, és új koncepciót kell kialakítani a felügyeleti tevékenységről, illetve a pénzügyi intézmények fokozottabb felelősségvállalásáról.

Világosan és az eddiginél pontosabban meg kell határozni a bankvezetők és az ellenőrző szervek felelősségét, hogy az átláthatóság és az etikus magatartásformák ne kivétel, hanem természetes gyakorlat legyen. A nyolcezer európai banknak számos kihívással meg kell birkóznia, hogy finanszírozni tudják a gazdaságot egy olyan adósságválság közepette, amelynek mélységét és következményeit egyelőre nem tudjuk felmérni. Az európai bankoknak helyt kell állniuk a harmadik országok bankjai által támasztott fokozott versenyben, amelyekre saját országukban nem vonatkoznak az európaihoz hasonló jogszabályi és szabályozási feltételek. Erre vonatkoznak a harmadik országokkal szemben támasztott feltételek.

Sokan úgy vélik - és ezzel, azt gondolom, hogy egyetérthetünk maradéktalanul -, hogy a bankoknak vissza kell térniük az eredeti tevékenységeikhez, az ügyfelek betéteinek befogadásához, a betétesek védelméhez és a reálgazdaság finanszírozásához. A jelenlegi globális válság bizonyítja, hogy a korlátlan liberalizmusra épülő, globalizált pénzügyi rendszer magában hordozza a súlyos kilengések kockázatát, és ez összefügg azzal, hogy a piacok nem helyesen élnek a szabadságukkal.

A multinacionális pénzügyi csoportok túlságosan nagy mérete miatt olyannyira nehezzé vált e

csoportok irányítása és felügyelete, ami alaposan kikezdte a hitelminősítő intézetek hitelességét is. A hitelpiac tagállamról tagállamra eltérő vonásokat mutat Európában. Azokban az országokban, mint például hazánkban, ahol a hitelezés nincs kellően kifejlődve, az eladósodottsági szint túl gyors korrigálása speciális buborékhoz vezethet.

Tisztelt Ház! Figyelembe kell venni, hogy az új szabályok természetesen nem tudják teljes bizonyossággal garantálni az újabb válságok elkerülését, ha az ellenőrző hatóságok nem rendelkeznek megfelelő eszközökkel feladataik betöltéséhez, illetve ha a belső ellenőrzések továbbra is kevésbé hatékonyak, és ezek így maradnak. Látnunk kell, hogy globális szinten az európai bankok veszíthetnek versenyképességükből a versenytársaikkal folytatott küzdelemben. A kiegészítő saját tőke bevonására készülő bankok elsősorban állami tőketartalékokból, illetve ázsiai és közkeleti bankoktól juthatnak tőkeforrásokhoz. Fennáll a reális veszélye annak, hogy az Európai Unió bankrendszere feletti ellenőrzés kicsúszik az uniós tagállamok kezéből. Ezért érdemes a prudenciális követelmények érvényesülését minden tagállamban előirányozni, a valódi globális szintű szabályozás célkitűzéseit tartva szem előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, még ha a teljesség igénye nélkül is, de sikerült egy kissé megvilágítani azokat a tágabb szempontokat, amelyek az előttünk fekvő jogharmonizációs célú törvényjavaslat mögött húzódnak. Amennyiben egyetértetek az elmondottakkal, kérem, támogassák a javaslatot.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Petneházy Attila képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, azon túlmenően, hogy sok minden elhangzott a tekintetben, hogy miért is kellene pozitívan elbírálni ezt a javaslatot, azért azt megjegyezhetjük: azon túl, hogy fogyasztóról beszélünk sok ízben és hitelezőről, azért a fogyasztó mögött emberek állnak, és abból a szempontból is hadd engedtessek ez meg részemre, hogy a fogyasztók és a hitelezők közötti kapcsolat egyszerűsítése hogyan valósul meg ebben a törvénytervezetben.

Bocssássák meg, ha már sokszor elmondott dolgokat fogok egyszer elismételni, de azt hiszem, azokat az alaphelyzeteket, amik miatt kialakult ez a nehéz, nehezen orvosolható helyzet, nem árt többször összefoglalni. Azt tudjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank adatai szerint 2014. június 30-án a fogyasztói hitelek volumene meghaladta a 6802 milliárd forintot, amelyből csaknem 3663 milliárdot tett ki a devizaalapú hitelek tömege. Ez a sokkolónak is nevezhető számadat is bizonyítja, hogy hatalmas

törlesztési nehézségek sújtják a családokat, hazai háztartásokat. Most Magyarország kormánya egy olyan törvénymódosítást terjesztett, tisztelt Ház, tisztelt képviselő hölgyek és urak, önök elé, amely a terhek csökkentésén túl a fogyasztók számára nem előnyös szerződések megkötése lehetőségének, ezáltal a társadalom jövőbeni eladósodásának esélyét is csökkenti. Hiszen elmondhatom, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 1. számú választókerületi képviselőjeként számtalan, sok esetben találkoztam ezzel, ott keleten is hatalmas tömegeket érint ez a hiteltörlesztés. Talán kevés olyan téma van, amivel többen kerestek volna meg.

Tényleg csak - nem rabolva idejüket - a teljesség igénye nélkül nézzük meg, hogy az adott törvényjavaslat hogyan segíti azt, hogy hitelező és hitelközvetítő és fogyasztó között hogyan lehet rendezettebb a viszony.

(10.50)

Nos, a fogyasztó részére olyan tájékoztatásadás kötelezettsége van a törvénytervezetben, amely alapján a fogyasztó felmérheti, hogy a felvenni kívánt hitel és annak teljes konstrukciója a saját igényeinek, illetve pénzügyi teljesítőképességének megfelel-e. Mi több, a hitelszerződések pontos mintaszövegét a hitelező a saját honlapján is az érdeklődő fogyasztó számára megismerésre kell hogy biztosítsa.

Jelzáloghitel vagy ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing igénylése esetében a komplett és hiánytalan szerződéstervezetet a hitelező köteles a fogyasztó rendelkezésére bocsátani minimum két héttel a szerződést megelőzően, függetlenül attól, hogy erre vonatkozólag a fogyasztó fordult-e hozzá igényyel.

A tervezet egyik legfontosabb pozitívuma a fogyasztók számára, hogy a pénzintézet általi egyoldalú szerződésmódosítás esetére szigorúbb szabályokat tartalmaz, mint ez idáig. Az egyoldalú módosítást futamidőhöz köti, aminek értelmében különböző szabályok vonatkoznak a három évnél rövidebb, illetve az annál hosszabb futamidejű hitelekre. Az előbbi esetben a szerződés egyoldalú módosítása során kizárólag a referenciakamat szintje változhat.

A pénzintézetek által kivetett késedelmi kamatok esetében is a fogyasztó érdekében korlátokat állapít meg. A késedelembe eső fogyasztóval szemben a hitelező legfeljebb olyan mértékű késedelmi kamattal kalkulálhat, amely nem haladja meg a szerződésben megállapított ügyleti kamat értékének dupláját, továbbá nem lépheti túl a hitelszerződésekre a jogszabály vonatkozó részében szabatosan megállapított THM maximális értékét.

Devizahitel esetében a hitelező köteles feltárni a fogyasztó előtt a szerződéses ügylettel összefüggésben őt érintő kockázatokat, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával ellátott nyilatkozattal igazolja. A bank a devizában nyilvántartott törlesztőrészlet átváltása kapcsán külön költséggel nem sújt-

hatja - mondom, nem sújthatja - a fogyasztót, ezt érdemes aláhúzni.

Nos, csak egy-két kiragadott példával is talán hozzá lehet járulni, hogy azon döntésre sarkalljuk a tisztelt Ház minden tagját, hogy ezt a meggyőződésem szerint a fogyasztók és a társadalom érdekeit képviselő törvényjavaslatot igen gombbal jutalmazák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szükségesnek tartom mindenképp tisztázni, hogy a magyar pénzügyi szektor stabil, erős, biztonságos. Ez azért volt fontos, mert némely hozzászólásban előfordult erre vonatkozóan kétség, vagy ezt megkérdőjelezni látszottak egyes képviselők.

Köszönöm azoknak a hozzászólóknak, akik emlékeztettek arra - én nem gondoltam, hogy szükséges -, hogy hány védelmi vonal épült be az utóbbi időben - köszönöm Galambos képviselő úrnak - a pénzügyi szektor stabilitásának a fokozása érdekében európai uniós szinten és hazai szinten egyaránt.

Fontos látni, hogy nemcsak betétbiztosításból áll a pénzügyi szektor ügyfeleinek védelme, hanem a felügyelés, a szanálás és a betétbiztosítás együttesen teszik ki azt az állami jogi kontrollt, ami miatt ezek a viszonylag kockázatos üzemek - mint a bankok és társaik - kontrollálhatók. De előkerültek ilyen ügyek, mint rossz bank meg eszközkezelő. Ezekre kénytelen vagyok azt mondani, hogy ezek ilyen hajánál fogva előrángatott kérdések, mert amire a rossz bank vagy az eszközkezelő reagálni próbál, azok nem olyan működési zavarok, mint amilyen akár a felügyelés, akár a szanálás és végső esetben a betétbiztosítási rendszer választ keres.

Ha már rossz bankról volt szó, azért annyit hadd mondjak el, valóban úgy van, hogy problémás az érték megállapítása, ez okozza a gondot azoknál a rossz hiteleknel a bankrendszer számára is. Lassan lehet megszabadulni tőlük. Igen, ezt a folyamatot kell fölgyorsítani, ezért kell vagy ezért van sok országban, akár az Európai Unióban, akár az Egyesült Államokban ilyen intézmény, ami a rossz hiteleket gyűjti.

Arról van szó, hogy ki képes arra, hogy ezektől a rossz hitelektől gyorsabban megszabaduljon, gyorsabban behajtsa, jobban viselje annak terhét, hogy tőkét köt meg, likviditást köt meg. Humán erőforrást köt meg, az embereknek a munkaideje megy arra, ahelyett, hogy hitelezniük, hogy a rossz hitelekkel szórakoznak. Magyarországon a bankok jelentős

résében a hitelfortfóliók jelentős hányada még ilyen, úgyhogy helyes az, hogyha ezt a folyamatot a kormány a portfólió gyorsabb tisztulása érdekében ösztönzi. Magyarországon a Nemzeti Bank vállalta fel ezt a feladatot. Ami meg a Nemzeti Eszközkezelőt illeti, ennek végképp egy teljesen más funkciója van: alapvetően az otthonok megtartása, a lakhatás biztosítása a cél, nem pedig valami pénzügyi hókuszpókusz.

Arra a kérdésre, hogy itt most a terhek nőnek, ne adj' isten, költségvetési terhek keletkeznek: az említett szanálás, ami nem összekeverendő sem a rossz bankkal, se semmivel, amellet van, a szanálás bevezetése, a magyarországi jogszabálykörnyezet létrehozása teszi lehetővé azt, hogy ne csak a Betétbiztosítási Alap álljon ott, hanem egy szanálási alap feltöltése is megkezdődött, és ez egy újabb védőháló jelent a működési zavarokkal kapcsolatban, még tovább csökkenti annak az esélyét, hogy közpénzt kell fordítani, közpénzt kelljen fordítani pénzügyi intézmények működési zavarainak elhárításához. A közpénzek egyébként sem voltak ilyen értelemben terhelve az utóbbi időben, ahogy mondtam az expo-zében, az OBA '93 óta nem szorult arra, hogy akár hitelt vegyen fel, akár a magyar állam bármilyen módon bekapcsolódjon a betétbiztosításba.

Végül arra szeretnék reagálni, hogy hova siet a kormány. Nem sietünk sehova. Ahogy itt többször pejoratív értelemben elhangzott, hogy ez egy salátatörvény, valóban több jogszabályt érint az a módosító csomag, amit javaslatként hoztunk. Ezek szorosan összefüggő javaslatok, nem lehet külön szedni vagy külön tárgyalni; egymásra épülnek, egymást erősítik. Egy részük valóban, egy részükre igaz, hogy júliusi határidőt szabott magának az Európai Unió 28 tagállama, köztük Magyarország. Lehet mondani, hogy Brüsszel szabta nekünk, tényleg ott voltunk, amikor egyetértettünk azzal, hogy július legyen a határidő.

De a lényeg az, hogy ez egy közösen elfogadott irányelv, ezt Magyarország átveszi. A jogszabálymódosítások más része január 1-jével lép hatályba. Ez a része meg azért jó, hogyha most itt van a Ház előtt és most beszélünk róla, mert így kap a szektor esélyt arra, hogy felkészüljön az új szabályozásra, így kapja meg azt a féléves átmeneti időt, ami kell ahhoz, hogy az új betétbiztosítási rendre át tudjon térni.

Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormány-pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyes kereskedelmi építmények engedélyezése, fenntarthatósági szempontjainak érvényesítése érdekében**

történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/1995. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(11.00)

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként majd a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy rövid, ugyanakkor annál fontosabb törvényjavaslat fekszik a Ház előtt. Néhány szóban szeretném összefoglalni a törvényjavaslat előzményeit és a benyújtott törvényjavaslat lényegi elemeit.

Mint képviselőtársaim jól tudják, 2012. január 1-jétől három éven keresztül tilos Magyarországon plázát építeni. Amikor az ezzel kapcsolatos jogszabályokat megalkotta a parlament, illetve a kormány, akkor az a cél lebegett a szemünk előtt, hogy az épített környezetünkön javítsunk, a magyar kiskereskedelmet jobb helyzetbe hozzuk, hogy mindaz a teher, amely Magyarországon a plázák elszaporodásával a városképre, az épített környezetünkre és a magyar tulajdonú kiskereskedelemre ránehezedett a rendszerváltozás óta eltelt évtizedekben, valamilyen mértékben csökkenjék.

Az eredeti elképzelésünk szerint, ami jelenleg még hatályos, 300 négyzetméternél nagyobb alapterületű kereskedelmi létesítményt építeni nem lehet, mármint újat, illetve meglévő kereskedelmi létesítményt 300 négyzetméternél nagyobbra bővíteni sem lehet. Van speciális eljárásra lehetőség, a tilalom alól a vidékfejlesztési miniszter részvételével működő bizottság véleménye alapján, a fenntartható kereskedelem követelményeit szem előtt tartva a nemzetgazdasági miniszter adhat felmentést.

A jelenleg hatályos szabályozás felülvizsgálatára már akkor is szükség lett volna, hogyha az Európai Unió ezzel a szabályozással nem foglalkozik, hiszen, mint mondtam, 2014. december végével ez a köznyelvben plázastopként elhíresült szabályozás az időbeli korlát miatt felülvizsgálatra szorult. De mint köztudott, időközben a szabályozással az Európai Unió is foglalkozott. 2012-ben kezdte vizsgálni az Európai Bizottság az ilyen módon megváltoztatott jogszabályt, és ennek a vizsgálatnak az eredményeképpen 2014. április 16-án hazánk ellen kötelezettségszegési eljárást indított.

A kormány természetesen megvizsgálta az Európai Bizottság javaslatait, illetve megvizsgálta az Európai Bizottság kifogásait, és a kétoldalú tárgyalások keretében biztosította arról az Európai Bizottsá-

got, hogy a meglévő jogszabályt, igazítva az európai uniós elvárásokhoz, át fogja alakítani.

Természetesen a feladat kettős volt, hiszen nem az a magyar kormánynek a célja, hogy a külföldi tulajdonban levő nagy üzlethelyiségeket pozicionálja, hanem sokkal inkább az a társadalompolitikai küldetésünk, hogy a kis- és közepes magyar vállalkozások szempontjait és érdekét figyelembe véve, egy élhető országot építve, a kisebb üzlethelyiségek tulajdonosait és ilyen módon a kiskereskedelem ügyét szolgálva alakítsuk át azt a kereskedelmi környezetet, amelyben egyébként a magyar fogyasztók igényei kielégíthetők. Éppen ezért ezt a kettős feladatot figyelembe véve, egyrészt, hogy a kötelezettségszegési eljárás alól Magyarország kikerüljön, másrészt figyelembe véve a kormány társadalompolitikai céljait, azaz hogy a kis- és közepes magyar vállalkozásokat erősítsük, alkottuk meg a képviselőtársaim előtt fekvő jogszabálytervezetet.

Nagyon röviden foglaljuk össze, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a mindösszesen négy paragrafus mit is tartalmaz. Először is, a tervezetben láthatják képviselőtársaim, hogy a jövőben az engedélyezést az építési hatóság hatáskörébe utaljuk, amelynek az országos illetékességgel eljáró Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal az illetékese, az ő vezetőjének, a kormányhivatal vezetőjének, a kormány megbízottnak a szakhatósági állásfoglalását kell beszerezni.

A kormányhivatal a szakhatósági állásfoglalás kialakítása során kizárólag az építménynek a létesítés helye szerinti településre és vonzáskörzetére gyakorolt környezeti, közlekedési és településrendezési hatásait vizsgálja, a külön kormányrendeletben meghatározott különös környezetvédelmi, közlekedési és településfejlesztési követelményeket figyelembe véve. Tehát itt tettünk egyértelműen lépéseket az Európai Unió, valamint az Európai Bizottság által megfogalmazott elvárásoknak megfelelően.

A kormányhivaltól a mostani jogszabálytervezet elfogadása esetén, a jövőben szakhatósági eljárás során az érintett előzetes szakhatósági hozzájárulást is kérhet, és ez az előzetes szakhatósági hozzájárulás egy évig használható fel. A kormányhivatal viszont ennek az eljárásnak a során beszerzi az érintett miniszterektől álló bizottság véleményét. Nagyon fontos, hogy ez tehát egy vélemény, amit be kell szereznie, és nem az illetékes miniszterek, illetve miniszterektől álló bizottság hozza meg a döntést, hanem a szakhatósági eljárás során a kormányhivatal.

A miniszterektől álló bizottság a hivatkozott kormányrendeletben foglaltak alapján megvizsgálja a tervezett építményeknek a létesítési helye szerinti települési és vonzáskörzetére gyakorolt környezeti, közlekedési és településfejlesztési hatásait, valamint az esetlegesen várható kedvezőtlen hatások megszüntetésére, elkerülésére, csökkentésére vonatkozóan a kérelmező által tervezett intézkedések megvalósíthatóságát.

A jelenleg hatályos szabályozástól jelentős eltérés még az, hogy a 300 négyzetmétert 400 négyzet-

méterre kívánjuk emelni. Tehát ez azt jelenti, hogy a 400 négyzetméter feletti új üzlethelyiségek létesítése során vagy a jelenleg meglévő üzlethelyiségek 400 négyzetméter fölére bővítése során kell ezt az eljárást lefolytatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva mindazt, amit elmondtam, azt kell tehát képviselőtársaimnak látni, hogy Brüsszel kötelezettségszegési eljárással vizsgálta ezt az ügyet, és ennek eleget téve a javaslat szerint ugyan, miközben eleget teszünk a kifogásokban megfogalmazott elvárásoknak, a jövőben is, tehát 2015. január 1-jét követően is érvényben marad a kisvállalkozások védelmét szolgáló korlát 300 négyzetméter helyett 400 négyzetméterrel, és azt kell hogy mondjuk, hogy a kormány egyértelműen elkötelezett a jövőben is amellet, hogy a továbbiakban gombamód ne szaporodjanak hipermarketek, plázák, és hogy mindezeknek a hátrányos következményei ne sújtsák a magyar társadalmat.

A jogszabály megalkotásakor természetesen az is szempont volt, hogy a belvárosi üzletekhez érkező autóforgalom csökkenjen. Már most a belvárosi nagy plázákról beszélünk, hiszen Magyarországon az épített környezetünknek rendkívül sok kárt okozott az, hogy a nagyvárosaink belvárosi részébe, a városközpontba építettek plázákat, míg Nyugat-Európa hozánk hasonló nagyvárosaiban, akár a fővárosokban, akár a vidéki nagyvárosainkhoz hasonló településein ezek mind a külvárosba vagy a város lakott területén kívüli részre épültek. Ha már mi elszenvedtük azt itt az elmúlt évtizedek hibás várospolitikájának következményeként, hogy a belvárosi kis üzletek sorra bezárni kényszerültek a plázák terjeszkedése miatt, akkor legalább arra törekedjünk a jövőben, hogy ezek minél kisebb autóforgalmat vonzzanak, és hogy ne épüljenek olyan újabb nagy plázák vagy olyan nagy épületek, amelyek újabb közlekedési káoszt, környezeti terhelést okoznak. Tehát nem szeretnénk, ha újabb zöldmezős beruházások révén a városképek kedvezőtlenül alakulnának az előttünk álló években, évtizedekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az érvényben levő szabályozás szerint idén év végéig tehát lejárna a plázastop, viszont a módosítás gondoskodik arról, hogy január 1-je után sem lehet bevásárlóközpontot építeni külön engedély nélkül, amennyiben a 400 négyzetmétert meghaladja az építendő üzlethelyiség. Mondom összefoglalásképpen, január 1-jétől tehát szakhatósági állásfoglalás szükséges a 400 négyzetméter bruttó alapterület feletti üzlet- vagy bevásárlóközpont építéséhez vagy az ekkora méretnél nagyobbra bővítésnél.

Mindebből az látszik, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar kormány elkötelezett a magyar vállalkozások, a magyar kiskereskedők védelme mellett, és ilyen eszközökkel is törekszik a támogatásukra, érdekeik érvényesítésére. Mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy az ő piaci környezetük javuljon, és minél nagyobb forgalommal tudják egyébként a magyar adófizetők érdekeit olyan módon szolgálni,

hogy az adóbevételeket is növelik az általuk megtermelt profitnak köszönhetően.

(11.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a rövid, ugyanakkor társadalmpolitikai és gazdaságpolitikai szempontból is fontos törvényjavaslatot, kérem, szíveskedjenek támogatni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-
pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, amelyek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegében a 2011-ben az LMP által benyújtott törvényjavaslat folytatásaként, az akkor bevezetett hároméves moratórium továbbéléséért értelmezhető.

Ezt azért kívántam itt a felszólalásom elején elmondani, mert azon túl, hogy természetesen, egyértelműen a Fidesz-frakció a benyújtott javaslatot támogatja, arra kívántam volna ráutalni, hogy a magyar gazdaság és azon belül a magyar kereskedelem számára egy nagyon fontos olyan jogszabályról van szó, amely az Unió adta keretek között - bár alapvetően környezetvédelmi és területfejlesztési indokok alapján - pozitív hatással bír a magyar kereskedelem, azon belül is a magyar kiskereskedelem alakulására.

Talán hosszan lehetne elemezni - de nem teszem meg, bár közel áll a szívemhez ez a terület - a magyar kiskereskedelem elmúlt 25 éves fejlődését. Aki ismeri, tudhatja pontosan, hogy ennek az ágazatnak a gyökerei még valamikor a szocializmus utolsó éveiben gyökereztek, hiszen valamikor a 70-es években, 80-as évek elején elindított gazdasági reformok egyik lehetősége a magyar állampolgárok számára az volt annak idején, hogy önálló kis üzleteket tudtak nyitni. Nagyon-nagyon sok magyar ember élt ezzel a lehetőséggel, és ellentétben egyébként sok volt szocialista országgal, ahol ez a lehetőség nem volt meg, ez azt eredményezte, hogy a rendszerváltásra lényegében a magyar kiskereskedelem egy jelentős része egy privatizált, erős vállalkozói réteg volt, lehet mondani, az egyik legerősebb és legtalpraesettebb a rendszerváltás utáni időszakban. És ezt ki is használták, hiszen ebben az időszakban még nem jelentek meg Magyarországon azok a nagy nemzetközi láncok, amelyek majd a 2000-es évektől sorra szorították őket vissza, és egy teljesen új fogyasztási struktúrát hoztak Magyarországra.

Itt amennyi előnyünk volt, ebből elég sokat sajnós a 90-es években és a 2000-es évek elején elvesztettünk, hiszen nem tudtuk megerősíteni, nem tudtuk vagy csak részben tudtuk - egész pontosan így fogalmazható meg - a magyar tulajdonú kiskereskedelmet annyira megerősíteni, hogy az Európai Unióba való belépésünk után felvegyék teljes mértékben a kesztyűt, a versenyt a hozzánk Nyugatról érkező, erőben, technológiákban, hatékonyságban sok esetben erősebb konkurenciával szemben.

Ennek eredménye volt az, hogy sajnálatos módon 2010-re a hazai kereskedelem - amely, mondom, egészen már a rendszerváltás korától datálhatóan döntően magyar kézben volt, döntően kis üzletek, néhány üzlet tulajdonát jelentette, sok tízezer magyar családnak adott tulajdonosi oldalról jövedelmet és több százezer embernek részvételt a szektorban - jelentősen visszaszorult. 2004 után sorra jelentek meg azok a nagy nemzetközi láncok, amelyek, még egyszer, a nyugati tapasztalatok, eladási technikák által rohamosan szorították vissza a hazai kiskereskedelemben a magyar tulajdonú társaságokat.

Nem önmagában csak ez a következménye volt, hanem a nemzetközi láncok megjelenésével a fogyasztási javak is átalakultak, és ettől az időtől kezdve datálható az lényegében, hogy a magyar piacon a magyar élelmiszerek aránya is lecsökkent, a korábbi 90 százalékról 60-70 százalék közé esett le. Ezt a negatív folyamatot nemcsak a kormányoldalon, nemcsak a különböző szakmai szervezetekben, vállalkozásoknál érezték, hanem egy általános társadalmi felismerés is párosult ehhez. Ennek tudható be egyébként az - hogy visszakanyarodjak a történet alapmotívumához -, hogy 2011-ben az LMP-frakció beterveztett egy olyan javaslatot, amelyet a kormány felkarolt, a Fidesz-frakció támogatott, tárgysorozatba került, bár részben átalakult, és megszületett az a döntés, amely lényegében a kereskedelmi létesítmények építésére elég komoly tiltást, illetve elég komoly struktúraátalakítást vezetett be.

Hogy miért volt erre szükség? Azokon túl, amit említettem, még két indok az akkori vitából kiolvasható. Az egyik az, hogy azokon a negatív folyamatokon túl, amelyeket említettem, a hazai tulajdonú kereskedelem és a hazai élelmiszerek visszaszorulásán túl, az a negatív hatása is volt a folyamatoknak, hogy Magyarországon egyébként a korábbi szabályozatlanság miatt jelentősen nagyobb az egy főre eső kereskedelmi négyzetméterek száma, mint akár a tőlünk nyugatra lévő országokban. Ráadásul, mivel korábban fenntarthatósági, városfejlesztési szempontból nem voltak korlátok, budapestiként is el tudom mondani, hogy részben a belvárosi üresen álló üzlethelyiségek, a belváros kiürült forgalma annak köszönhető, hogy több tízezer négyzetméter kereskedelmi létesítmény jött létre például a budapesti agglomeráció vagy az MO-s körül, és míg korábban az emberek a hagyományos budapesti tereket használták részben vagy egészben vásárlásra, ezek a belvárosi részek elveszítették a vonzerejüket, és a

forgalom kikerült a városból, ami nem részletezett problémákat is okozott - városképvédelmi, turisztikai, illetve életminőségi problémákat - a városban.

És hogy mi volt az oka? Az oka az volt lényegében, hogy egyébként tőlünk nyugatra, ahol ezt a hasonló problémát évtizedekkel korábban észlelték, ott a legtöbb országban egyébként valamilyen módon szabályozzák ezeknek a kereskedelmi létesítményeknek a megvalósulását; lásd például Belgium, ami a korábbi rendelkezések alapjául szolgált. Belgiumban ugyanúgy 400 négyzetméter fölött minden kereskedelmi létesítménynek az építési engedélyen túl további engedélyek beszerzése szükséges. De Olaszországtól kezdve jó néhány más európai ország is ismer különböző mértékű szabályozást a kereskedelmi létesítményekre, részben környezetvédelmi okokból, részben ellátási okokból, és részben azért, mert a közösen belakott városi környezetben egyáltalán nem mindegy, hol fókuszálódik a fogyasztás, és milyen körülmények között, mennyire elérhető egyébként ez tömegközlekedéssel, mennyire csak kocsival. Értelemszerűen az ökológiai lábnyoma is teljesen más egy Mo-s körüli bevásárlóközpontnak, amit kizárólag autóval lehet megközelíteni, mint például egy belvárosi kisebb üzletnek, amelyet tömegközlekedéssel vagy akár gyalogosan is el lehet érni.

(11.20)

Tehát ez a szabályozás elindult 2011-ben, és azt tudom mondani, hogy bár - még egyszer - a szabályozás fő okai alapvetően környezetvédelmi és építési jellegű szabályozások, pozitív hatást gyakorolt egyébként a kereskedelemre is, mert a legutolsó felmérések szerint egyébként azaz, hogy nem tudott ez az amúgy is túlterhelt, egy lakosra jutó vásárlói négyzetméter növekedni, megállt a hazai és a külföldi tulajdonú kereskedelmi egységek közötti folyamat eltolódás, ami 2004-től érezhető volt.

Értelemszerűen, mivel ez üzleti érdekeket sértett, volt mindenféle reakció belföldön és külföldön. Egyébként a moratórium az idei év végén lejár, ezért is volt szükség ennek az új javaslatnak a betérjesztésére, ami azért alapvetően, már igazodva a korábbi moratóriumhoz, ahhoz képest egy normál közigazgatási eljárásba helyezi át a 400 négyzetméter fölötti engedélyek megadását. Tehát közelítünk a korábbi, ideiglenes tűzoltásnak tűnő javaslattól az Európai Unióban is jobban bevett gyakorlat felé.

Én bízom abban egyébként, hogy most is valamifajta konszenzussal vagy részben konszenzussal tudjuk ezt a javaslatot elfogadni, mert - még egyszer - a korábbi bevezetett javaslat egy olyan nagyon nehéz terepen, ami egyébként az Európai Unióban a legliberalizáltabb piacnak számít, a kiskereskedelemben sikerült egy olyan intézkedést hozni, amely, ha áttételesen is, de a hazai tulajdonú kereskedelem számára egy pozitív fejleményt hozott, illetve re-

ményt hozott arra, hogy városstrukturális és környezeti szempontokból is egy pozitívabb jövőbeli kiskereskedelmet próbáljunk kiépíteni. Ezen megfontolások alapján természetesen a Fidesz-frakció támogatja a benyújtott javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tukacs István képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor, amikor az ember, mondjuk, ellátogat hazánk egyik kisvárosába, és azt látja, hogy a belvárosban ragyogó kis üzletek vannak; hogy a helyi közösség úgy gondolja, hogy szabályozni tudja az életet, akkor az valószínű, hogy példaértékű. Nemrégiben egy ilyen kisvárosban jártunk a családommal, és csodáltuk azt az előrelátást, azt a tervezett városfejlesztést, amit ott láttunk. *(L. Simon László: Biztos fideszes polgármester volt.)* Gyuláról van szó egyébként. Azért nem akarnék ebből titkot csinálni, mert ennek a városnak a főépítése nagyon rangos díjakkal büszkélkedhet.

Azért mondom ezt el, mert úgy gondolom, hogy mindenfajta szabályozás a helyi közösség ügye, rájuk kell bízni azt a lehetőséget, hogy hogyan alakítják a saját életüket, hogyan próbálják építeni a saját városukat, hogyan szabályozzák az ottani együttélést, a kereskedelmet, a közlekedést és bármi mást. Azért lennék nagyon híve ennek a helyi döntésnek, mert látszik, hogy ennek vannak jó példái, és azért nem vagyok híve a központi beavatkozásnak, mert az nem differenciál.

Én ezt a javaslatot, ami előttünk fekszik, érteni vélem, mert valamit szabályozni akar. Képviselőtársam az imént viszonylag hosszasan próbálta meg bemutatni, hogy mi az a dolog, amit szabályozni kíván a javaslat, és meghivatkozott példákat is. Most egy magyar, tehát itthoni példa után hadd utaljak én is arra, amire ön is utalni kívánt, nevezetesen Olaszországban is léteznek ilyen szabályozási lehetőségek. Csakhogy - bár szálljon velem vitába, képviselőtársam - ott is a helyi közösség szabályoz. Tehát ott sem a tartomány vagy a kormány dönti el, hogy akkor hogyan történjen a kereskedelem telepítése, hogyan nyíljanak boltok, vagy hogyan ne nyíljanak boltok, hanem a helyi közösség hoz döntést arról, hogy hogyan kívánja berendezni a saját városát, és hogyan szabályozza azt, hogy milyen kereskedelmi létesítmények nyissanak vagy ne nyissanak.

Azért szerettem volna kétfajta példát hozni, egy hazait meg egy külföldit, mert ez aláhúzza azt a nagyon fontos körülményt, amire utalni szeretnék, hogy helyben a helyi közösség szabályokat alkotva tud bánni a saját környezetével, ezért főlegesen ebben központi szabályokat hozni. Egyszer.

Másodszor pedig. Élek a gyanúperrel, tisztelt képviselőtársaim, hogy történik - idézőjelben - személyre szabott törvényalkotás. Tehát akkor, amikor államtitkár úr is érvelt a reklámadó mellett, világosan látszik, hogy egy cégre szabott rendeletalkotásról van szó. És nagyon nem lenne jó, hogyha a plázastop ügyében is cégre, cégcsoportra és másokra szabott törvényalkotásról lenne szó, mert én nagyon tiszteltem azt az elképzelést, amikor a Kereszténydemokrata Néppárt azt mondja, hogy a családnak együtt kell lennie vasárnap, de nagyon vitatom azt a megoldást, ami arról szól, hogy egyes boltokat zárva kell tartani, másfajtaikat meg nem. Vajon miért? Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, az előttünk fekvő javaslattal a második ilyen problémám az, hogy vajon nem személyre szabott törvényalkotás zajlik-e újra, tehát nem húzódik-e meg valamiféle mögöttes szándék az előttünk fekvő javaslat mögött.

A harmadik ilyen gondolat, amit szeretnék megosztani önökkel, az az, hogy egy település berendezését, életét természetesen lehet szabályokkal körülírni, mert tisztelni kell az ott élőket, meg kell könnyíteni az életüket, lehetővé kell tenni a jó közlekedést, lehetőség szerint elérhető szolgáltatásokat teremteni, és így tovább. Azonban ennek a módja nem feltétlenül csak és kizárólag az, hogy hozzunk egy kereskedelemmel kapcsolatos, tehát az árusítással kapcsolatos törvényt. Úgy gondolom, hogy a települések életéhez kapcsolódó jogszabályok sokkal jobban körülírják azt, hogy miket kell alkalmazni, és sokkal alkalmasabbak arra, hogy megteremtsék mindazokat a feltételeket, amelyekre Szatmáry képviselőtársam is utalt, tehát hogy a központ ne duguljon be, lehetőség szerint normálisan lehessen közlekedni, élni, iskolába járni, munkahelyre eljutni, és így tovább. Ezért tehát én úgy gondolom, hogy ha a szándék komoly - márpedig nem gondolom, hogy ebben kételkednem kell -, akkor másfajta jogszabályokat kellene ehhez elővenni vagy másfajta jogszabályokat is.

Utolsó gondolatként arra szeretnék utalni, hogy államtitkár úr és képviselőtársam is, Szatmáry képviselőtársam is, ha jól emlékszem, arra utalt, hogy a törvényjavaslatot egy parlamenti párt adta be, amely úgy gondolta, hogy érvelni lehet és kell amellett, hogy vajon a multinacionális láncoknak van-e helye egy városban. Globalizációkritikusnak lenni jó dolog, én ezt nem vitatom, az eszközeit megtalálni ennek a kritikának azonban egy másik dolog. Én úgy gondolom, hogy a hivatkozás arra, hogy ezt egy másik párt adta be és nem kormányzó párt, az lehet jó, ámde mégis azt gondolom, hogy a globalizációkritikára ez a törvény nem alkalmas, tehát nem erről szól a világnak. A világnak arról szól, hogy hagyni kell a közösségeknek eldönteni, hogy hogyan akarnak ők ott élni; szabályozni központilag csak azt kell, amit nagyon muszáj; harmadrészt pedig ideológiai modelleket ráhúzni egy helyi közösségre nem feltétlenül érdemes, még a globalizációkritika jegyében sem.

Ennyit szerettem volna elmondani, és azt gondolom, hogy nem fogjuk támogatni ezt az indítványt,

nem fogjuk támogatni az elmondott érvek alapján (*L. Simon László: Meg is lettünk volna lepődve.*), és nem fogjuk támogatni azért sem, mert élünk a gyanúperrel, hogy újfent valamiféle személyre szabott törvényalkotásról van szó.

Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző asszony!

(11.30)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha már itt az előttem szólók történeti előzményekkel kezdték, akkor engedje meg államtitkár úr és a tisztelt Ház, hogy én is így kezdjem, és a magunk szempontjai szerint összefoglaljam azt az elmúlt 25 évet, amelynek a végére, úgy érzem, még nem értünk. Mert ez az előttünk fekvő törvényjavaslat, úgy gondolom, nem igazán rendezi azt a problémát, amit a plázák építése, illetve azok elburjánzása Magyarországon, Budapesten, az agglomerációban okozott.

Valóban úgy tűnik, hogy a '97-es törvény, illetve az azt megelőző szabályozások nem adhattak vagy adtak kellő keretet, vagy nem voltak elég szigorúak e tekintetben. Így tűnhet, mondom még egyszer, hiszen azt látjuk, hogy a környezetünkben teljesen ésszerűtlenül és valóban a környezettudatosság semmilyen szempontját nem figyelembe véve alakultak ki ezek a nagy dobozépületek. Tudjuk, hogy ezeknek a típusú épületeknek a várható élettartama vajmi csekély, a környezetbe illeszthetőségük kérdéses, és valóban több kárt okoznak, mint bármilyen hasznot hoznának.

De miért is történt ez így? Miért nem volt elégséges erre a '97. évi LXXVIII. törvény? Nos, úgy gondolom, hogy sok tekintetben elégséges lett volna, majd erre ki is fogok térni, és ha mind a mai napig a benne foglaltakat érdemben figyelembe vennénk, talán elégséges is lenne. Csak sajnos az önkormányzatok, amelyek e tekintetben dönthettek, tudjuk, az elmúlt 25 évben elég rosszul álltak anyagilag. És igen, sajnálatos módon az elmúlt időszakban kialakult egy olyan tömegsport, mondhatjuk így, az önkormányzatoknál, amely szerint abból próbáltak megélni egyes települések, hogy mondjuk, külterületi mezőgazdasági ingatlanokat vontak belterületbe, minősítették át és adtak el azért, hogy ott aztán a későbbiek során majd egyfajta kereskedelmi létesítmény épülhessen meg.

Ezáltal, igen, kimondhatjuk, hogy sajnos a jövőjüket adták el, a jövőjüket élték föl. De még egyszer mondom, erre az anyagi kiszolgáltatottságuk teremtette meg ezt a kényszerű helyzetet. Ugyanakkor hozzá kell tegyük, hogy sajnálatos módon bizonyos

rendkívül felelőtlen településvezetők és a magyarországi önkormányzati rendszerben is jelen lévő korrupció a másik, ami ennek a káros folyamatnak a melegágya volt. Mert igen, ameddig a földvédelmi járulék mesterségesen olyan alacsony szinten van tartva Magyarországon, és amíg olyan könnyű befolyásolni egyes településvezetők döntését, addig könnyű építkezni, adott esetben zöldmezős beruházásként egy-egy nagyobb kereskedelmi létesítményt megvalósítva.

Mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői még az előző ciklusban javaslatot tettünk ilyen és hasonló jellegű problémák elkerülésére. Mert hát nemcsak kereskedelmi létesítményekről van szó, hanem például egyes külföldi befektetők azért, hogy az akkor hatályos termőföldtörvényt kijátsszák, különböző átminősítések kapcsán hatalmas földterületeket vontak belterületbe, vonattak belterületbe, és mivel a földvédelmi járulék rendkívül alacsony, ezért ez nekik nem okozott jelentős anyagi terhet, és olcsón hozzájuthattak ezekhez a földterületekhez, egyébként termőföldterületekhez.

Szóval, mi így gondoljuk legelsősorban a problémát. Az, ami a plázastoptörvény volt, bocsnat, a III/A. fejezete volt az Étv.-nek, ideig-óráig valóban valamilyen szinten kezelte ezt a problémát, noha hozzáteszem, hogy ettől függetlenül még nem állt meg a plázaépítés Magyarországon. Sajnos, ha nem is olyan ütemben, de azért tovább szaporodtak ezek a kereskedelmi létesítmények.

Ezek után az előttünk fekvő törvényjavaslatra térve, az előterjesztő ezt a problémát úgy gondolja kezelni, hogy egy új, IV/A. fejezetet illeszt be a '97. évi LXXVIII. törvénybe. De meggyőződésünk, hogy ez az előttünk fekvő törvénytervezet igazából nem oldja meg a problémát, sok tekintetben inkább tovább bonyolítja, hiszen számtalan további kérdést fog felvetni, ami miatt úgy gondoljuk, hogy bizonyos értelemben kezelhetetlen szituációk alakulhatnak ki.

Miről is beszélek? Tehát amikor egy képviselőtestület egy helyi építési szabályzatot és szabályozási tervet, valamifajta településrendezési eszközt megalkot, illetve ezt megelőzően elfogadja a településfejlesztési koncepcióját, az integrált városfejlesztési stratégiáját, akkor ezen munkák mögött, a képviselőtestület döntése mögött-mellett ott kell álljon a főépítész szakmai véleménye. A települési főépítész szakmai véleménye mögött, illetve ezen településrendezési eszközök elfogadása mellett pedig ott áll az állami főépítész. Ugye, egyetlenegy településrendezési eszközt sem lehet elfogadni az ő véleménye nélkül vagy annak hiányában. Az állami főépítész pedig a kormányhivatalokon keresztül a minisztériumokhoz van becsatolva. Tehát adott esetben az ő szakmai irányításukat a szakmapolitikáért felelős miniszter látja el.

Megvolna az a szakmai kontroll a kormányzat részéről, a főépítési hálózaton belül, ami meg tudná akadályozni, hogy adott települések olyan módon hozzanak döntést, ami egyébként káros a természet-

re, pontosan úgy, ahogy önök itt leírják, ami miatt önök ezt a törvénytervezetet most elének tették, azokat a szempontokat érvényesítendő. Erre, mondom még egyszer, kialakult eljárásrend van Magyarországon, megvannak hozzá a szakemberek, akiknek ezt kontrollálni kéne. Csak hát, ugye, a településeknek ezeket a véleményeket érdemben figyelembe kéne venni.

Talán ebbe az irányba kéne ellépnie a törvénytervezetnek, talán a települési főépítésznek, állami főépítésznek olyan, majd hógynem vétőjogot adni, amit önök mostanában igencsak szeretnek használni a törvényalkotás során, hogy ha valamilyen településrendezési eszköz az önök által is felsorolt szempontokat sérti, akkor azt ne lehessen megalkotni, ne úgy lehessen megalkotni. Egy állami főépítész véleményét kelljen kötelezően ilyen értelemben figyelembe venni.

De önök nem ezt teszik, hanem egy megyei kormányhivatalhoz telepítik, ami egyébként építésügyi szempontból a másodfokot is ellátja. Még jó, hogy ezt külön szabályozzák, hogy amikor majd másodfokú hatóságként el kell járni, akkor legalább ügyintézői kizárást kelljen kérni ezen esetekben, mert azért elég furcsa lenne, amikor a kormányhivatal vezetőjének adott esetben a saját, korábban kiadott szakhatósági állásfoglalásával szemben kell majd egy másodfokú építésügyi határozatot hoznia - legalább ennyi bele lett téve.

Ugyanakkor kérdezném mély tisztelettel, különösen államtitkár urat, magyarázza meg nekem, hogy is van ez. Azt mondja az 57/C. (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdésében a következőket olvassuk. Az (1) bekezdésben a szakhatósági állásfoglalást építésügyi eljárásban kell bekérni. Egyébként már ez furcsa, hogy önök ezt így külön leírják, hogy szakhatósági állásfoglalást kell beszerezni építési engedély iránti kérelem és mellékletei megküldésével. Mert jelentem tisztelettel az államtitkár úrnak, hogy a Ket.-ben, magyarul, a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben ez pontosan le van írva. Tehát egy másik törvényben ez teljesen nyilvánvalóan le van írva.

Hozzáteszem, hogy van egy másik kormányrendelet, amit önök itt nem említenek meg egyébként a törvénytervezetben, ez a 312/2012. kormányrendelet, ami az Étv. végrehajtásáról szól, és az abban megadott felhatalmazásokkal él, ugye, a kormány, amiben szintén le van írva például, hogy kik a szakhatóságok.

(11.40)

Tehát az egész törvénytervezetet nem kellett volna idetenni elének, tisztelt államtitkár úr, jelentem, csak egyetlenegy kormányrendeletben kellett volna a szakhatóságok körét ilyen értelemben tovább bővíteni. Akkor talán megspórolhatták volna ezt a vitát is itt a parlamentben.

Még egyszer visszatérve az alapkérdésemhez: míg az 57/C. § (1) bekezdésében építési engedély iránti kérelem gazdagságú dokumentumot kell benyújtani a kormányhivatalba, addig a (2) bekezdésben csak látványtervet, főbb adatokat, tervezett méreteket, várható forgalmat, s a többit, s a többit kell benyújtani egy olyan előzetes szakhatósági állásfoglaláshoz, amit egyébként később egy építésügyi engedélyezés során el lehet fogadtatni mint meglévő és még hatályos szakhatósági állásfoglalást. (L. Simon László: *Ez nem így van!*) De ez így van, államtitkár úr, tessék elolvasni és tessék értelmezni az ön által benyújtott törvénytervezetet! Ez bizony komoly ellentmondás, kérem tisztelettel, ezt ki kell küszöbölni, mert különben teljességgel értelmezhetetlen és végrehajthatatlan lesz ez a törvényi passzus.

De továbbmegyek. További kérdésem még az is, s ez nyilvánvalóan elírás, legalábbis nagyon remélem, hogy elírás, ami az 57/D. § (4) bekezdése, nevezetesen, hogy a bizottság megkeresheti a kormányhivatalt, hogy még mi mindent kell beszereznie. Olvasom: „a kérelmezőtől a szükséghez képest további”, s a többi, s a többi. Fölteszem, hogy itt önök „szükséges”-t akartak volna írni, mert ez így eléggé furcsán hangozna egyebekben, de felolvasom a teljes mondatszakaszt: „a kérelmezőtől a szükségeshez képest további kiegészítő adatokat és információkat szerezzen be” a kormányhivatal. Na, most akkor tessék nekem megmondani: van a döntéshez szükséges információ, meg a döntéshez szükségtelen információ? Nem úgy kellett volna megfogalmazni, hogy a kérelmezőtől az összes szükséges információt, adatot kérjen be? Szerintem ez itt ebben az esetben meglehetősen nehezen értelmezhető, már csak nyelvtanilag is, helyesírásiilag is, de azon túlmenően egyebekben is.

Továbbá ami a b) pontot illeti: mintegy lehetőségként van megfogalmazva, hogy az érintett települési önkormányzatok véleménye is legyen a bizottság döntéséhez bekérve. Azt gondolom, tekintettel arra, hogy alapvetően egyébként maga a törvény a települési önkormányzatokhoz telepíti azt, hogy adott esetben a saját közigazgatási területük kapcsán mégis mit hova, hogyan óhajtanak építtetni, tehát a saját helyi építési szabályzatuk megformálása a települési önkormányzatok felelőssége és lehetősége, s ez minimum nem lehetőségként kéne hogy ide becsatolva legyen, hanem egy olyan véleményként, amit mindenképpen ki kéne kérni, az értelmezésem szerint.

Összegzésképpen, mert lassan lejár az időm: rendkívül furcsának tartjuk tehát az előterjesztést. Számítalan olyan ellentmondás van benne, ami más vonatkozó törvénynek meg kormányrendeletnek nem felel meg, azzal nincs szinkronban, és azok alapján értelmezhetetlen. Ez az egyik probléma. A másik pedig az, hogy magát azt a gondolkodásmódot szeretnénk tagadni, ami alapján önök bizonyosfajta különleges eljárásrendet telepítenek az e tervezetben megfogalmazott bizottsághoz, ahelyett, hogy hagynák, hogy a települések hozhassanak érdemben és

felelősen döntést, mondjuk, a kereskedelmi épületek létesítésekor. Az pedig a legeslegfurcsább, hogy egyazon minisztérium egy időpontban, de két különböző törvényben óhajtja módosítani az Étv.-t, hiszen nemrégiben került föl, szintén az önök minisztériuma részéről a 2078-as törvényjavaslat, amely szintén az Étv.-t módosítja. Azt gondolom, hogy a kormány törvényalkotási munkáját egy kicsit jobban illene összehangolni és minőségibb beadványokat az asztalra tenni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon érdekes ez a vita, főleg, hogy egy olyan jogszabálytervezetről van szó, amelynek az alapideológiájával, az alapértékeivel a részünkről nehéz egyet nem érteni, és ahogy mondani szokták mifelénk, nincs is ennek semmi baja, csak a torka véres.

Kezdeném Szatmáry Kristóf úr hozzászólásával, ha megengedi a képviselő úr. Azért kívánom azzal kezdeni, mert nem nagyon volt olyan a hozzászólásában, amivel ne lehetne egyetérteni. A teljes ideológia, a teljes háttér, amit a kis- és középvállalkozásokról, illetve a kis üzletekről elmondott, azzal teljes mértékben egyet lehet érteni. És teljes mértékben egyet lehet érteni azzal a céllal, amit 2011-ben az LMP is megfogalmazott, és amit akkor is hangoztatunk, ami nyilvánvalóan a fenntarthatóságot szolgálja, s nemcsak környezeti szempontból, hanem gazdasági-társadalmi szempontból is, mégpedig az, hogy magyar emberek tulajdonában lévő, magyar kereskedelmi tevékenységeket segítő olyan kis- és középvállalkozásokat kell helyzetbe hozni, ami az önfoglalkoztatás és a helyi foglalkoztatás elvével megvalósulóan tud javakat helyben tartani. Tehát Szatmáry képviselő úr összességében nagyon-nagyon szépen összefoglalta azokat az ideológiai szempontokat, amelyek miatt szükséges ennek a kérdésnek a szabályozása.

A gondunk nem is ezzel van, és nem is azzal, ami miatt ezt csinálni akarják, tehát nem a céllal, hanem az eszközzel, amit ebben a jogszabálytervezetben megfogalmaznak. Ugyanis sajnos az első álláspontunk alapján ez nem alkalmas ennek a szabályozására.

A korábbi tapasztalatokból leszűrve úgysem fogom megúszni, hogy L. Simon államtitkár úr velem is piszkálódjon (*Derűltség.*), ezért rögtön ezzel kezdem, hogy utólag majd ne bánjam, hogy én ezt nem tettem meg. Államtitkár úr e hivatkozás során folyamatosan EU-s kötelezettségről beszél. Nagyon-nagyon nehéz elképzelnem azt, hogy ezeket a jogsza-

bályi feltételeket, amiket megfogalmazznak, az EU javasolta volna. *(L. Simon László: Nem is mondtam ilyet!)* Tehát nem EU-s kötelezettség, hanem a korábbi szabályozással kapcsolatosan lejárt időpontok. Mert az a szabályozás, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal legyen mindenkor az első fokon eljáró hatóság, ha pedig ő a szakhatóság, akkor a Heves megyei legyen, nagyon-nagyon nehéz elképzelni, hogy ezek idekapcsolódnak. *(L. Simon László: Miért nem figyelsz jobban?)*

Ugyanakkor államtitkár úr, miután befolyásos politikus, elmondta a gondolatait arról, hogy mennyire fontos a jogszabályban az, hogy ne csökkenjenek a városi zöldfelületek, és a kormány kiáll ezek védelméért, ezért abban bizakodom, hogy ezt a véleményét majd a Városliget átalakítása során is hangsúlyozni fogja, hogy a zöldfelület semmilyen mértékben ne csökkenjen.

S még azt is mondta államtitkár úr, hogy a hibás döntések következményeként jöttek ezek létre. De azt már tényleg csak személyesen államtitkár úrnak mondom, hogy most ünnepelte a 15 éves születésnapját az a WestEnd Center, ami itt van nem messze. 1998-ban kezdték el az engedélyezési eljárást és 2000-ben adták át teljesen, tehát az első Orbán-kabinet idején történt ez a beruházás. Milyen jó lett volna még akkor gátat szabni ezek elterjedésének!

S végül, szintén csak egy elvi gondolat ezzel kapcsolatban: azok az elvek, amiket Szatmáry képviselő úr megfogalmazott a kis- és középvállalkozások védelmének tekintetében, jó lenne, ha nemcsak a jövőbeni, később létrehozandó, 400 négyzetmétert meghaladó kereskedelmi létesítményekre vonatkoznának, hanem nagyon-nagyon jó lenne, ha a kormányzat azzal is foglalkozna, hogy mi van a már működőkkel. Az elmúlt hetekben sokat hallottunk a fair bankokról, milyen jó lenne, ha a fair plázákról is hallhatnánk, ugyanis hiába vannak sok esetben kis- és középvállalkozások tulajdonában azok a kiskereskedelmi egységek, amik ott megjelennek, jelen esetben nagy cégek tulajdonosai viszik el azokat a bérleti díjakat, meg azt a hasznot, amit be lehetne hajtani.

Ugyanakkor még mindig beszélhetünk ideológiai háttérrel, ugyanis e plázák esetében is mindenféle azt láttuk az országban, hogy ezeknek a beindulásával hogyan omlott össze a kistelepeken, a vidéki térségekben a kulturális lehetőségek száma, és lassan megérjük, hogy a vidéki megyék egy jelentős részén a megye egyetlen mozija egy valamilyen plázában van, és úgy lehet bemenni. Emiatt sajnós, és a miatt a kulturális változás miatt, ami a fogyasztásokhoz és a bevásárlásokhoz kapcsolódik, tudomásul kell venni, hogy habár a mi pártideológiánkkal a messzemenőleg nem összeegyeztethető, de sajnós van egy társadalmi igény ezeknek a jelenlétére. Ugyanakkor most arról kell vitáznunk a jogszabálytervezet kapcsán, hogy mégis hogyan folytatódjon ezeknek a sorsa, és miként is jelenjen meg.

(11.50)

Mint mondtam, a jogszabályalkotás céljaival egyetértünk, az eszközeivel azonban messzemenőleg nem tudunk egyetérteni. Ugyanis szívesen kérdezném meg az államtitkár urat, hogy mégis milyen szakmai indok alapján pont a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal vezetőjétől kell szakhatósági állásfoglalást beszerezni. Miért pont ez a kormányhivatal lett az?

A másik, ami nyilvánvalóan felmerül, és nagyon-nagyon aggályosnak tűnik politikailag, az az, hogy az eljáró hatóságnak be kell szereznie ennek a jogszabály későbbi részében csak bizottságként emlegetett testületnek a véleményét. Azt mondja, hogy beszerzi a miniszter a kereskedelemért, településfejlesztésért, területrendezésért, környezetvédelemért, valamint közlekedésért felelős miniszterek képviselőinek részvételével működő bizottság véleményét. Tehát ezek a testületek jelennek meg. Ugyanakkor ez a testület vizsgálja meg a tervezett kereskedelmi építmények létesítési helye szerinti településre és vonzáskörzetére gyakorolt környezeti, közlekedési és településfejlesztési hatást, valamint az egységesen várható kedvezőtlen hatások jelenlétét. Ez azért tűnik így aggályosnak, mert gyakorlatilag öt minisztérium ad egy ötfős testületet, ebből áll a bizottság, ha jól értem, és ennek az egy testületnek olyan hihetetlen mértékű kompetenciával kell rendelkeznie, hogy gyakorlatilag szociálpolitikához, társadalompolitikához, gazdaságpolitikához, környezetpolitikához és minden máshoz kell értenie ahhoz, hogy álláspontot alakítson ki. Nem tudom, hogy ilyen superman jellegű kompetenciákkal bíró embereket honnan fog beszerezni a felelős miniszter, hogy ilyen bizottságot állítson össze; rendben van, hogy Lázár Jánosnak van ilyen szakembere, de a többi miniszter majd tud-e ilyet biztosítani. Tehát ez nem könnyű feladat.

Ugyanakkor rettenetes módon aggaszt az a háttér, hogy nem rögzíti a jogszabály, hogy e bizottság véleményét az eljáró hivatalnak gyakorlatilag miként is kell figyelembe vennie. Ugyanis a bizottság véleményét alkot, a bizottsági vélemény kiadása után az eljáró hatóság, a kormányhivatal a szakhatósági állásfoglalás kiadása során mérlegeli a bizottságtól beszerezett véleményt. Mit jelent ez, hogy mérlegeli? *(L. Simon László: Azt, hogy mérlegeli!)* Azt, hogy elfogadhatja, nem fogadhatja el? Mondhatja azt a kormányvezetőkből álló bizottságra, hogy tulajdonképpen most hülyeséget mondott? Tehát meglesz ez a mérlegelési jog, vagy ez csak egy jogszabályi fecni?

Ugyanígy aggályos számomra, hogy a bizottság megkeresheti a kormányhivatalt, hogy megfelelő határidő kitűzésével szerezze be az előbb a képviselő asszony által kifogásolt szakasz szerint a kérelmezőtől a szükségeshez képest a további kiegészítő adatokat; tehát ami nem szükséges, azokat beszerezheti. És például még beszerezheti az érintett települési önkormányzatok, a fogyasztói, környezetvédelmi érdek-képviselői, valamint más civil szervezetek

véleményét. Nagyon kíváncsi lennék, hogy mik ezek a „más civil szervezetek” és ez a „megkeresheti” mit jelent, hány esetben tervezik, hogy megvalósuljon. Mert ez semmilyen kötelezettséget nem jelent senkire. Nem jelent kötelezettséget az eljáró hatóság számára, hogy kiket keressen meg, nem jelent kötelezettséget arra, hogy miket vonjon be, de még csak arra sem, hogy milyen szempontok érvényesüljenek a szakmai megítélése során, mert nem derül ki, hogy ezt kik fogják elbírálni. Ez alapján a bizottság, ha kért ilyet, talán figyelembe veheti, itt is van a „megkeresheti” mellett a „figyelembe veheti”, és majd a szakhatóság mérlegelheti a véleményt.

Tehát egy olyan szabályozás, amely semmiféle konkrétumot nem tartalmaz, ugyanakkor nagyon magas döntési kompetenciát ad mindössze egy kormányhivatalnak, ami a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, mindössze egy testületnek, amiben nincs is esélye annak, hogy számos szakterület megjelenjen, ez nyilvánvalóan aggályokat kelt. (L. Simon László tüsszent.) Kedves egészségére! (L. Simon László: Köszönöm.) Mint elmondtam, a jogszabályalkotás céljaival teljes mértékben egyet tudunk érteni, viszont a megvalósításra az eszközeivel, amelyeket e célokhoz rendel, ez a jogszabálytervezet nem alkalmas. (L. Simon László: Kérünk jobbat az ellenzektől!) Igen, a felszólításnak eleget téve módosító indítványokat fogunk beadni, amelyek elfogadása esetén esetleg tudjuk támogatni. Viszont mindaddig, míg ezekkel a módosításokkal nem lesz világos, hogy milyen jellegű intézkedéseket kíván tenni a kormány és hogyan, addig ez a jogszabálytervezet nem jelent megoldást.

Még egy fontos dolgot megemlítenék, ami pont a Miniszterelnökséghez tartozik területileg, ez pedig a magyarországi strukturális alapok felhasználásának a kérdése. Azt látni kell, hogy nagyon sok ilyen fejlesztési tevékenység sokszor vett igénybe az elmúlt EU-s költségvetési ciklusban EU-s költségvetési forrásokat. Ezért az nagyon jó lenne, ha jogszabályban látnánk biztosítottan, hogy semmilyen közpénz és pályázati pénz nem fogja erősíteni ezeknek a lehetőségét, akkor sem, ha majd a bizottság mérlegelhetette és a szakhatóság figyelembe vehette a bizottság véleményét.

Mindezen szempontok alapján azt mondjuk, hogy a szabályozásnak nyilvánvalóan van létjogosultsága, nem ezekkel az eszközökkel. Csak azért, hogy fenntartsam azt az álláspontomat, hogy nem érték egyet, Tukacs képviselő úrral sem értettem egyet maradéktalanul. Nem kell központi szabályozás, mondta, de azt láttuk, hogy ennek nagyon komoly kockázata is vannak. Vannak ugyan pozitív példák, de ez nem jelenti, hogy a központi szabályozás hiánya biztosan pozitív példákat fog teremteni. Tehát ez, hogy van valamilyen kormányzati szándék, ami valamilyen gazdaságfejlesztési irányba akarja tolni a magyarországi kereskedelmi rendszereket, ez nem jelentene hátrányt. A globalizációkritikáról tett észrevételei is olyanok, amik számomra nehezen

elfogadhatóak, hiszen a globalizációkritikusság itt semmi mást nem jelent, mint a magyarországi vállalkozók, a kis- és középvállalkozások érdekeinek a védelmét.

Összefoglalva azt mondhatom el, hogy pártunk a jogszabálytervezet céljaival egyet tud érteni, a szabályozást teljesen éretlennek látja, nem alkalmasnak arra, hogy valós feltételeket tudjon meghatározni. Ugyanakkor szemlátomást az a kormányzati törekvés, hogy minél több és nagyobb mértékű függőséget teremtsen, és minél nagyobb mértékben a kormányzati kompetenciákat erősítse, ez viszont nem feltétlenül kívánatos, hiszen ezek akkor lennének megnyugtatóak, amennyiben a jogszabály különböző szakaszaiban, például az érintett helyi civilek esetében kötelezően figyelembe venné a bizottság, és a bizottság így valóban szélesebb látókörrel tudna mérlegelni, azt pedig kötelezően figyelembe venné a szakhatóság.

Még annyit hadd mondjak el, miután a fejezet címe „fenntarthatósági szempontok érvényesítése egyes kereskedelmi építmények esetében”, hogy van Magyarországnak egy testülete, az Országgyűlés elnöke által vezetett testület, ez a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa. Ebben a gazdasági szektor szereplői, a civil szervezetek szereplői és a kormányzati szereplők is ott vannak. Milyen jó lenne, ha az ilyen jellegű testület, amely egy ilyen kérdést, horizontális szempontot sokkal inkább interdiszciplináris megközelítéssel tud megítélni, kapná meg azt a kompetenciát, nem pedig néhány kormánytag által felkért személy kapna meg minden ilyen lehetőséget és jogot.

Be fogjuk nyújtani a módosítókat, és bízunk benne, hogy a kormányzat mérlegeli a véleményünket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni még a vitában. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (L. Simon László jelzésére:) Igen, parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdekes szempontokat vetettek fel a képviselőtársaim a vitában, amit nagyon szépen köszönök.

Tukacs képviselő úr jellemző módon, mint minden egyes más vitában, ahol én képviselem a kormányt, elmondja a magáét, fogja magát, kimegy, és nem kíváncsi a kormány álláspontjára. Úgy gondolja, hogy amit akart, megosztott velünk, és aztán, hogy egyébként ezzel kapcsolatban milyen ellenérvünk van, miképpen gondolkodunk, egyáltalán kihasználjuk-e a parlamentet arra, hogy értelmes vitákat folytassunk, egymással polemizáljunk, ahogy ez a műfaj mutatja, már nem érdekli. Nincs itt, csak azt látjuk,

hogy TOP 2/3, valaki a STOP 2/3-ból TOP 2/3-ot csinált, és mögötte senki nincs.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyetlenegy ember sem ül a baloldali frakcióban. Mint látják, képviselőtársaim, ennyire veszik komolyan ezt a témát (*Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Így van!*), amely egyébként - az ellenzéki képviselőtársaim megszólalásaiból is egyértelművé vált ez - mind gazdaságpolitikai, mind társadalompolitikai szempontból kifejezetten súlyos és széles körben megbeszélendő problémát kíván kezelni.

Ezt csak azért mondom el, mert mindezen túl Tukacs képviselő úr megszólalása nemhogy árulkodó vagy önleplező, hanem azt kell mondanunk, hogy egyenesen gyalázatos volt. A képviselőtársunk hadovált arról, hogy mindenfajta szabályozást a helyi közösségnél kell tartani, a helyi közösség ügye, hogy eldönti, mit építsen, mit ne építsen, és hogy ne szóljunk mi ebbe bele. Tulajdonképpen azt kellett volna mondania, hogy további sok nagy plázát szeretnénk látni ebben az országban. Mert valójában Tukacs képviselő úr erről beszélt, csak az állításait becsomagolta egy olyan mondathalmazba, amelynek nem volt más üzenete, mint hogy hagyjuk a helyieket, hogy szépen eldöntsék a maguk dolgát. Láttuk az elmúlt 20 évben, hogy a szocialisták és szabad demokraták által irányított városokban ennek mi lett az eredménye, tisztelt képviselőtársaim. (*Dr. Hörcsik Richárd: Igazat beszél!*)

Sallai képviselőtársamnak is szeretném felhívni a figyelmét arra, amikor a jelenlegi kormányzatot próbálja szembesíteni az 1999 és 2002 között felépült West Enddel, hogy akkor mintha a fővárost a szabad demokrata Demszky Gábor irányította volna.

(12.00)

Mintha abban az időszakban ennek a városnak, a mi csodálatos fővárosunknak a vezetésében egyébként nem mi lettünk volna többségben; mintha ezeket a döntéseket nem mi hoztuk volna meg, és nem a mi elődeink hozták volna meg, hanem a szocialisták és a szabad demokraták, tisztelt képviselőtársam. Nem véletlen az, hogy Tukacs képviselő úr elmondja a maga kétértelmű mondatait, és utána - elsumákolva a dolgokat - kioldalog a teremből. Ez felháborító!

Mondjuk ki őszintén, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szocialisták és nevezetesen Tukacs képviselő úr megint nem a magyar vállalkozók mellett, nem a magyar kis- és közepes vállalkozások mellett, nem a magyar boltok és bolttulajdonosok mellett foglaltak állást, hanem a külföldi tulajdonban lévő nagy üzletláncok és azok tulajdonosai mellett foglalt egyértelműen állást. Minden más kérdésben Tukacs képviselő úr ilyen megengedő lenne? Döntsék el a helyi önkormányzatok azt, hogy lesz-e közlekedési lámpa;

hogy betartják-e a KRESZ-t; hogy betartják-e az építési szabályokat; hogy egyébként figyelembe vesszük-e az állattartással kapcsolatos központi szabályokat vagy nem. Döntsék el a helyiek, hogy akarnak-e a belvárosban vágóhidat üzemeltetni, avagy nem, és sorolhatnám még a példákat. A politikai demagógia tipikus példáját hallottuk ma Tukacs képviselő úr felszólalásában, ami után szépen csöndben elment innen, mert nem volt kíváncsi se a képviselőtársainak az álláspontjára, se a kormánynak a válaszára.

Határozottan vissza kell utasítanom Tukacs képviselő úr azon állítását, hogy gyanúsíthatóan, vélelmezhetően itt megint valamilyen személyre szabott törvényalkotás folyik. Milyen személyre szabott törvényalkotás folyik, tisztelt képviselőtársaim? A kormánynak egyértelmű az álláspontja: ne épüljenek újabb plázák Magyarországon, és ha lehet - mert ezt nem lehet máshogyan megoldani, mint hogy figyelembe vesszük az Európai Unió kérését is -, ezt olyan módon akadályozzuk meg, hogy egyébként egy rendkívül világos, tiszta engedélyezési folyamat során döntsenek arról az illetékesek, hogy épülhet-e ilyen épület vagy nem, és 400 négyzetméterben határoztuk meg azoknak az épületeknek a mértékét, ameddig külön engedély nélkül lehet újabb kereskedelmi létesítményeket létrehozni vagy a korábbiakat átépíteni, bővíteni.

Tukacs képviselő úr ráadásul odáig ment, hogy a vasárnapi nyitva tartás problémáját, a KDNP javaslatát is behozta a mai vitába, azt állítva, hogy a vasárnapi nyitva tartás problémájával is a KDNP és természetesen a kormány is - hiszen ezt is sugallta - valójában személyre szabott törvényhozást kíván megint megvalósítani, az ő állítása szerint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hallottuk az ellenzék érveit és vádjait ezzel kapcsolatosan az elmúlt napokban és hetekben. Tegyük világossá azt, hogy Magyarországon jelen pillanatban a kereskedelemben 537 ezer ember dolgozik, és a kereskedelem a GDP 13 százalékát adja, a kereskedelmi ágazat jelen pillanatban Magyarországon a legnagyobb áfa-befizető. Az általa itt említett cégek, amelyek miatt állítólag személyre szabott törvényhozás történik, azaz a CBA, a Coop és a Reál üzletei, azaz a magyar hálózatoknak az üzletei 77 ezer dolgozót foglalkoztatnak. Tavaly összesen 1441,4 milliárd bevételük volt, és az az igazság, hogy ha a vasárnapi nyitva tartás esetleges koncepciója a kormány és a parlament részéről támogatást fog élvezni, akkor bizony nekik is a legtöbb egységüket be kell zárni. Ne csináljunk úgy, mintha velük kivételeznénk! A CBA-nak is, a Coopnak is egy sor nagy üzlete van, amelyet érintene az a KDNP-s javaslat, amelyet majd valamikor a Ház is meg fog tárgyalni.

Tehát szó nincs arról, hogy nem vonatkozik rájuk a törvényjavaslat, és hogy személyre szabott lenne a jogalkotás. Ennek ellenére egyébként éppen ma adtak ki egy sajtónyilatkozatot az előbb említett magyar hálózatok tagjai, amelyben azt írják, hogy garantálják, hogy az esetleges vasárnapi zárva tartás

bevezetése ellenére és a most tárgyalt jogszabály elfogadása ellenére sem fognak elbocsátani dolgozót, és hogy támogatják a kormány elképzeléseit. Kérem szépen, nem személyre szabott törvényhozás folyik a Házban, hanem inkább pont fordítva: személyre szabott ellenzéki kommunikáció. Jól meg tudnánk nevezni azokat az érdekköröket, akiknek a védelmében szólaltak ma itt fel a szocialisták, illetve Tukacs képviselő úr, elkenve a valós helyzetet.

Nem is akarok több szót pazarolni Tukacs képviselő úr felszólalására, csak szeretném jelezni a tisztelt Háznak, hogy ez az átlátszó, egyértelműen átlátszó kommunikációs stratégia valójában már egy olyan kidurranó lufi, amely egyébként a magyar társadalom többségének a támogatottságát egyáltalán nem élvezi.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak a felszólalását köszönöm. Láthatólag a Jobbik a szándékunkat támogatja. Itt némi jogértelmezés-beli és szövegértelmezés-beli vita van közöttünk - ennek a részleteire nem akarok kitérni. Arra kérem a képviselő asszonyt, hogy például az esetleges nyelvhelyességi hibákkal kapcsolatosan - újraolvastam én is az 57/D. § (4) bekezdését -, ahol elképzelhető, hogy lehet stilsztikailag javítani a szöveget, szíveskedjenek módosító indítványt benyújtani.

Én abban semmi ellentmondást nem érzek, hogy az Étv.-t több jogszabállyal is módosítjuk. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem a törvénynek az átfogó módosításáról van szó; ebben a törvényjavaslatban egy konkrét problémának a sürgős kezelésére van szükség, aminek az indokait elmondtam a bevezetőmben, az előterjesztői expozémban. Az egyik indoka az, hogy a korábbi szabályozás, az LMP kezdeményezésére megalkotott szabályozás mindenképpen felülvizsgálatra szorult, hiszen akkor három évre, 2014. december 31-éig szabtuk meg azt, hogy nem lehet 300 négyzetméter fölötti plázákat építeni, csak egyedi engedélyekkel, illetve az Európai Unió kötelezettség-szegési eljárása miatt is szükséges volt a jogszabályhoz hozzányúlni.

De ha már itt tartunk, akkor Sallai képviselőtársamnak azt tudom ajánlani, hogy a jegyzetelés a parlamentben egy hasznos műfaj. Tehát nem árt, ha... (*Sallai R. Benedek felmutat egy lapot.*) Nagyon jó, akkor még tovább megyek: a pontos jegyzetelés, a szó szerinti leírata (*Derűltség a kormánypártok soraiban.*) a dolgoknak egy nagyon fontos dolog. Nagyon fontos dolog, élni kell a lehetőséggel. Homo faber: eszközhasználó ember; ceruza, papír és a többi, és a Homo sapiens meg már gondolkodik is. A törzsfajlódás állomásain érdemes végigmenni, és akkor rájövünk arra, hogy miért is jó az, ha leírjuk a dolgokat, hogy mit mond egy államtitkár az expozéban, hogy utána arra reagáljunk, és ne arra, ahogy valahogyan félrehallotta vagy félreértelmezte a dolgokat.

Csak nem feltételezi rólam, tisztelt képviselő úr, hogy én olyat mondtam volna, hogy az EU kötelezettség-szegési eljárása miatt kell a Hajdú-Bihar Me-

gyei Kormányhivatalt kijelölni eljáró hatóságként? Én ilyen butaságot nem mondtam. Én egyértelművé tettem az expozémban is, hogy mely pontok azok, amelyek érintik a kötelezettség-szegési eljárást, milyen kifogásokkal élt az Unió. Persze, mi jól tudjuk ennek a politikai hátterét is, tisztelt képviselőtársam, hiszen láthatólag a Bizottságnak az egész eljárása egyébként a külföldi, többségében európai nagyvállalati tulajdoni körben lévő vállalatok érdekét képviselte. Ez egy politikai térben szerintem érthető, de mi nem tehetjük meg azt az Európai Unió tagjaként, akik számára fontos, hogy az Európai Közösség tagjai vagyunk, hogy figyelmen kívül hagyjunk egy európai uniós eljárást. Tehát arra is reagál ez a jogszabályjavaslat, és a mi szándékaink szerint az Unió által kifogásolt kérdéseket ez az új eljárásrend, éppen azzal, hogy egyébként a miniszterekből álló testület csak véleményt alkot, és nem döntést hoz, kezeli, rendbe teszi.

Tisztelt Képviselőtársam! Én a zöldfelületekről egy szót sem beszéltem. Ki nem ejtettem a számon azt, hogy zöldfelületek. Városképről beszéltem, épített környezetről beszéltem, és zöldmezős beruházásról is beszéltem, de a zöldmezős beruházás nem feltétlenül zöldfelületet jelent; ezt a fogalmat, gondolom, egy zöldpárt tagjának nem kell megmagyaráznom, önök ezzel tisztában vannak, úgyhogy nem akarok ebbe a vitába belemenni. Hogy ide szépen, ügyesen sikerült becsempészni a Városliget-projektet és a múzeumi negyedet, azzal kapcsolatban én azt tudom mondani, hogy csak abban reménykedem, hogy az LMP-s képviselőtársaink is elkötelezettek amellett, hogy Magyarországon minél több múzeum és kulturális létesítmény legyen; reméljük, hogy legalább ebben nem fogunk vitatkozni, ha már abban egyetértünk, hogy több pláza ne épüljön Magyarországon.

Azt végképp nem mondtam - idézem, képviselő úr, hogy mit adott a számba -, hogy a hibás döntések következtében jöttek létre ezek a települések. Én ilyet nem mondtam, drága képviselő úr. Én azt mondtam legfeljebb, hogy hibás döntések következtében jöttek létre plázák és nagy bevásárlóközpontok - nem települések. A települések egy speciális fejlődés eredményeképpen jöttek létre: először elfoglaltuk a Kárpát-medencét, és aztán így szépen meggyünk előre, tehát isten ments, hogy a települések létrejöttéről értekeztem volna itt a parlamentben.

A tisztelt képviselőtársam megkérdezi tőlünk azt, hogy a kormány miért csak a jövővel foglalkozik, és miért nem foglalkozik a már meglévő plázákkal. Lehet, hogy elkerülte a figyelmét, mert az előző ciklusban nem volt képviselő, de mi bevezettünk egy különadót a nagy kereskedelmi létesítmények számára, tehát mintha a meglévővel is foglalkoznánk, és egyébként a méltányolható közteherviselésbe megfelelő módon őket is bevontuk volna. De, ugye, azt a képviselő úr se gondolja, hogy esetleg be kellene őket zárni? Mert azért maradjunk már a jogállami normáknál, én azt javaslom az LMP-seknek is. Egy-

előre még azt nem tapasztaltam, hogy alapvető jogállami normákat akarna áthágni az LMP, de ezek szerint Sallai képviselőtársam már ebbe az irányba is elindul.

(12.10)

A következő kérdést tette fel nekünk a képviselő úr, hogy mégis milyen szakmai indok alapján választottuk a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatalt. Én azt hittem, hogy éppen Sallai képviselőtársam lesz az, aki ezt üdvözölni fogja, és azt fogja végre mondani, hogy nem egy vízfejet építünk tovább, nem a Fővárosi Kormányhivatalt jelöltük ki, hanem egy vidéki kormányhivatalt, egy olyan kormányhivatalt, amely kellően nagy, az ország egyik legnagyobb megyéjét látja el, az ország egyik legnagyobb városát, Magyarország második legnagyobb városának a hatósági ügyeit intézi, ahol nagyon sok olyan primer tapasztalat van, amire lehet építeni, és hogy képviselőtársam lesz az első, aki minduntalan a parlamentben és a nyilvánosság egyéb más fórumain is büszkén vállalja vidéki mivoltát és gazdálkodói szerepét, és azt fogja mondani, hogy na lám, egy szép lépés megint a decentralizáció irányában, és hogy a kormány nem akar mindent a fővárosba vinni, és hogy ehhez megfelelő szaktudás, megfelelő jogi háttér van a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatalban. Mint látta, másodfokú eljárás esetében a Heves Megyei Kormányhivatalt jelöli meg a jogszabálytervezet. Nem tudom, hogy itt miért probléma ez. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányhivatalok közül ki kellett egyet választani. Úgy ítéltük meg, hogy erre éppen az előbb elmondott okok miatt a Hajdú-Bihar megyei lesz a megfelelő.

Bizottsági vélemény: elmagyaráztam az expozeban, tisztelt képviselő úr, hogy miért vélemény van, és miért nem döntéshozatal. Ha a bizottság döntést hozna, akkor nem lenne szükség a kormányhivatali eljárásra, illetve ha döntéshozatal lenne a bizottságnál, a minisztériumokból álló bizottságnál, akkor a kötelezettségsegési eljárás újraindulna Magyarország ellen. Én javaslom képviselőtársamnak, hogy egy kicsit jobban járja körül ezt a problémát.

Hogy hihetetlen méretű - ha jól emlékszem, ezt írta a képviselő úr, jegyzeteltem - kompetencia van-e a minisztériumunknál? Nem is értem a kérdését. Érdekes lenne az államigazgatási eljárást és gyakorlatot tanulmányoznia a képviselő úrnak. Nagyon jól tudom, hogy a miniszterek, államtitkárok nem mindentudók, de azért van mögöttük apparátus, sok-sok főosztály, sok-sok osztály, sok-sok referens, akik egyébként kapcsolatot tartanak más minisztériumokkal, más osztályokkal, vidéki szervekkel, kormányhivatalokkal, dekoncentrált szervekkel és a többi hatóságokkal, aztán utána döntésre előkészítik az anyagokat a minisztereknek, és azok a miniszterek pedig meghozzák a döntést, övék a politikai felelős-

ség egyébként és részben a jogi felelősség is ezekért a döntésekért.

Ezen az alapon azt is lehetne mondani, hogy milyen alapon kormányoznak a miniszterek meg a miniszterelnök. Milyen alapon hoznak egyáltalán olyan kérdésekben döntést, amiben személyes tapasztalataik nincsen? Sok-sok példát tudnék mondani. A képviselő úr rutinosan mozog az istállóban, és tudja, hogy milyen megfejni egy állatot, valószínűleg a Földművelésügyi Minisztérium valamennyi dolgozója ezzel a primer tapasztalattal nem rendelkezik, de mégiscsak van releváns politikai, szakmai álláspontja arról, hogy mondjuk, miképpen kell támogatni egy fejlődőzetet, ugye. Köszönöm szépen, képviselő úr, hogy igazat ad nekem, tehát láthatóan önmagával vitatkozik megint.

Kérem szépen, azt kérdezi még a képviselő úr, hogy a bizottság véleményét miképpen kell figyelembe venni, hogy mit értünk azon, hogy mérlegeli. Tisztelt Képviselő Úr! Meg kell hogy nyugtassam önt, az alatt, hogy mérlegeli, azt értjük, hogy mérlegeli. Szerintem a magyar nyelv teljesen világos. Javaslom, hogy a mérlegeli szó jelentését a Magyar értelmező kéziszótárban vagy a hétközetes Magyar értelmező szótárban tanulmányozza. Nem is értem, hogy ezen miért kell polemizálnunk a parlamentben, hogy megkereshet-e civil szervezeteket, és hogy ezzel önmagának problémája van, hogy ez nem lesz kötelező. Nem is akarjuk, hogy kötelező legyen, tisztelt képviselő úr.

Szeretném önt figyelmeztetni arra, hogy a kötelezettség és a lehetőség között nagyon nagy különbség van. Ebben az esetben lehetőséget akartunk teremteni. A döntéshozók számára meg akartuk teremteni azt a lehetőséget, hogy ha nem tudják önállóan eldönteni, ha még nyitott kérdések vannak, ha vannak ott, a térségben olyan civil szervezetek, amelyek aktívak, és ebben a kérdésben érvényes véleményekkel rendelkeznek, akkor megkérdezzék őket. De nem akartuk kötelezővé tenni, mert nem akartuk az eljárást még bonyolultabbá és még lassabbá tenni. Jó pár esetet lehet majd találni, hogyha visszagondolunk arra, hogy az előző években is mindösszesen 211 kérelem jött a korlátozás alóli mentesség feloldására ebben a három évben, amiről beszélünk, tehát volt döntési szituáció. Nyilvánvalóan a jövőben is lesznek ilyen kérelmek, a lehetőséget akartuk megteremteni arra, hogy bevonjuk a civileket, de nem akartuk a folyamatot lelassítani, nem akartuk kötelezővé tenni, mert vannak olyan esetek, amikor nincs is rá szükség.

Végül, a képviselő úr azzal zárta a gondolatait, hogy nagyon reméli, hogy semmilyen közpénz vagy pályázati pénz nem fogja erősíteni az építkezéseket. Képviselő úr, ha esetlegesen egy 410 négyzetméteres kereskedelmi létesítmény fog létrejönni a jövőben, tehát 10 négyzetméterrel meghaladja a 400 négyzetméteres tervezett határt, és ehhez egyébként a kormányhivatal az engedélyt megadja akár a bizottság véleményének ellenére, vagy a bizottság véleménye mellett, vagy a civilek véleményének ellenére, vagy a civilek véleményének pozitív figyelembevételével.

lével, akkor ugye, nem akarjuk őket diszkriminálni, tehát nem akarjuk azt, hogy egy ilyen egészen abszurd elképzelés miatt újabb kötelezettségszegési eljárás induljon Magyarország ellen? Ne tegyünk már különbséget aszerint, ha az európai uniós vagy a nemzeti forrásokat akarjuk felhasználni, hogy valaki 399 négyzetméteres vagy 402 négyzetméteres üzletet épít. De ne beszéljünk üzletről, hogy értse a gondolkodásunkat, tisztelt képviselő úr! Ha valaki Magyarországon egy 500 négyzetméteres üzemcsarnokot épít, egy 200 négyzetméteres gyáregységet épít vagy egy 5 ezer négyzetméterest, ha munkahelyet teremt, akkor mindegyik esetben méltó a kormány figyelmére és a közösség támogatására. Mi ebből indulunk ki, tisztelt képviselő úr, és nem akarunk senkit sem diszkriminálni a támogatási politikánkban.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, úgy látom, hogy eltekintve a szocialisták egészen abszurd megszólalásától, a parlamenti patkóban ülő képviselőtársaink, beleértve az LMP-t és a Jobbikot is, a törvényjavaslat irányával és szándékaival egyetért. Mindannyian úgy gondolkodunk a szocialisták kivételével, hogy a kis és közepes magyar kereskedelmi láncokat, a kis és közepes magyar vállalkozókat, a kiskereskedőket, a magyar állampolgároknak munkahelyet adó magyar tulajdonú vállalkozásokat ilyen módon is segíteni kell. A részletekben van vita. Ezekhez kérjük a képviselőtársaink módosító indítványainak a benyújtását.

Összességében arra kérem a parlamentet, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot végül szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük államtitkár úr fontos és értékes gondolatait, a latin kiejtését majd még együtt csiszoljuk. *(Derűltség.)*

Most pedig a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség, közlöm önökkel, tisztelt Országgyűlés.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről Grúzia közötti társulási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1962. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Külügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jelen törvényjavaslat célja egy olyan kérdés rendezése, amelyben talán megalapozott reményeim

szerint túlságosan heves vita nem várható, tekintve, hogy ez a kérdés általános konszenzust élvez a magyar parlamenti pártok és a kormányzat köreiből, ahogyan azt gyakorlatilag az egész Európai Unió minden politikai ereje is egyöntetűen támogatja.

A törvényjavaslat arra irányul, hogy az Európai Unió és Grúzia - Georgia, ahogy ma már Magyarországon hivatalosan nevezzük ezt az országot - közötti társulási megállapodást, amit ez év június 27-én írtak alá a felek, ratifikálja, azaz kihirdesse a Magyar Országgyűlésben.

Tisztelt Ház! Egy olyan kérdéstről van szó, még egyszer, amely egyöntetű támogatást élvez, legalábbis legjobb reményeim szerint. Amikor 2009-ben, tehát idestova öt évvel ezelőtt az Európai Unió meghirdette a keleti partnerség politikáját, ennek elsődleges célja az volt, hogy azon volt szovjet tagköztársaságok esetében, amelyek a kelet-európai régióhoz tartoznak, kinyissa a majdani egykori esetleges uniós csatlakozás, uniós integrációjának a perspektíváját. Magyarország e politikai szándékának, e geopolitikai törekvésnek kezdetektől fogva, azt lehet mondani, élharcosa volt, amennyiben minden fórumon, minden alkalommal, minden eszközzel támogattuk ezt a folyamatot, amely perspektivikusan azt célozza, legalábbis a mi értelmezésünkben, erről az Unió szintjén némileg vita van, hogy ezek országok, nevezetesen többek között Grúzia, Georgia egykoron az európai integráció teljes körű tagjává válhassanak, amennyiben az erre irányuló szándékuk töretlenül fennáll.

(12.20)

Tisztelt Ház! Nekünk, a magyar kormányoknak ez, azon túl, hogy gazdasági és biztonságpolitikai kérdés, egy egészen egyértelmű elvi kérdés is, tekintve, hogy e hosszú évtizedekig, majdnem egy évszázadig a szovjet kommunista rabigát nyögő országok is megérdemlik azt az esélyt, amit Magyarország megkapott 1989 után, nevezetesen, hogy felépíthessenek egy olyan társadalmi-gazdasági berendezkedést, amely minden szempontból kompatibilis a nyugati értékekkel, a nyugati értékrenddel, és intézményesen is a nyugati közösségek, biztonságpolitikai és politikai közösségek részévé válhassanak.

A társulási megállapodást úgy tudjuk leginkább megragadni, ami a lényegét illeti, hogy ez egy politikai társulás egy gazdasági integráció mellett, tekintve, hogy egy úgynevezett mély és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás is immanens részét képezi a megállapodásnak, ami azt jelenti, hogy gyakorlatilag teljes körű szabadkereskedelmi intézkedést vezet be Grúzia és az Európai Unió viszonylatában, ezzel is elősegítve Grúzia és a többi érintett ország - de erről majd részletesen lesz szó a további törvényjavaslatok kapcsán - Európai Unióhoz való gazdasági közeledését.

Tisztelt Ház! Ez a kérdés ma, azt gondolom, hogy különös relevanciával bír, tekintve a destabili-

zált kelet-ukrajnai, így az egész térségbeli biztonságpolitikai helyzetet. Mindeddig ilyen jellegű biztonságpolitikai relevanciája nem volt a kelet-európai térség Unióhoz való közeledésének, azonban az elmúlt egy év során éppen az e tárgykörben fennálló viták nyomán kipattant feszültség, háború ma már ezt egy konkrét biztonságpolitikai kihívásként is feltünteti, amit mindenáron az Európai Uniónak kezelni kell. Azt gondolom, hogy ennek a megállapodásnak a ratifikációja ebbe az irányba mutat, és egy kézzelfogható hozadékot jelent e tekintetben.

Tisztelt Ház! Magyarország azon európai uniós tagországok nagyjából első harmadában van, amely reményeim szerint hamarosan ratifikálja ezt a megállapodást. Ily módon is szeretnénk kifejezni azt, hogy egy sor térségbeli szomszédos állam mellett - itt elsősorban a baltiakról, Szlovákiáról, Romániáról van szó - nekünk ez egy húsbavágó biztonságpolitikai, még egyszer, gazdasági és talán első helyen elvi kérdés, hogy ezen országokat ilyen módon is hozzásegítsük ahhoz, hogy az európai közösséghez közeledjenek, és majdan, amennyiben az erre irányuló szándék mindkét részről fennáll, az Unió teljes jogú tagjaivá válhassanak. Magyarország, ahogyan a déli irányú bővülést is, a keleti irányú bővülést is maximálisan támogatja, ahol az adott országok fejlettségi szintje, politikai helyzete megengedi az európai integrációhoz való csatlakozást.

Tisztelt Ház! A társulási megállapodás tartalmáról én ennyit szerettem volna mondani, tekintve, hogy ez egy mintegy 1500 oldalas dokumentum, a részletekbe nem mennék bele. Elsősorban a politikai hozadék itt a fontos, illetve az a szimbolikus gesztus, hogy most ezt a Magyar Országgyűlés elfogadja, még egyszer, ezzel csatlakozva azon uniós tagállamokhoz, amelyek különösképpen fontosnak tartják ezt a kérdést. Reményeink szerint a jövő évi, tehát 2015 májusában rendezendő rigai keleti partnerségi csúcs idejére mind a 28 tagállam részéről megtörténik a ratifikáció, erre jó esély van. De hogyha nem is tartható ez az ütemterv néhány nyugat-európai uniós tagország bonyolult, belső eljárási struktúrái miatt, arra minden megalapozott remény fennáll, hogy a 2015. év során a ratifikáció teljeskörűen befejezésre kerüljön az Unió részéről, és ilyen módon hatályba lépjen ez a rendkívül fontos megállapodás.

Grúzia Magyarország kiemelt partnere a kétoldalú viszonylatban, és a keleti nyitás politikájának egyik fókuszpontjában, a Kaukázus-térségben egy rendkívül fontos partnerünk. Néhány héttel ezelőtt tartottunk gazdasági vegyes bizottsági ülést Grúziával, néhány nappal ezelőtt látogatott el az országba a külgazdasági és külügyminiszter, Szijjártó Péter, aki a miniszterelnöktől kezdve az összes közjogi méltósággal találkozott, és rendkívül baráti fogadtatásban volt része. Ez is jelzi azt, hogy ezek a népek - nevezetesen Grúzia és a grúz nép - számítanak Magyarországot támogatására és segítségére, ami az uniós integrációjukat illeti, illetve ezen folyamat elősegítését.

Tisztelt Ház! Annyit hadd emeljek még ki, hogy e társulási megállapodás hatálybalépésével egyfajta intézményesülés indul meg az uniós és grúz viszonylatban a politikai párbeszéd tekintetében, és még egyszer, gazdasági vonalon egészen konkrét eredmények lépnek életbe.

Tisztelt Ház! Kérem az önök támogatását ezen törvényjavaslat elfogadásához, ami az egész Európai Unió támogatását élvezi. Ezt a megállapodást fél évvel ezelőtt aláírták a felek, tehát a szöveg gyakorlatilag véglegesnek tekinthető. Én ezt egy formai, ugyanakkor nagy, szimbolikus jelentőséggel bíró aktusnak tekintem, hogy a Magyar Országgyűlés mihamarabb elfogadja ezt a törvényjavaslatot.

Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Én is nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Most pedig, tisztelt Országgyűlés, képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jól tudjuk, hogy az Európai Unió szomszédosságpolitikájában a hat országot, közöttük Grúziát felölelő keleti partnerség programnak a 2009-es prágai csúcstalálkozó adta meg a lökést, az indító lökést. A tavalyi vilniusi csúcstalálkozó után jövőre a lett EU-elnökség szervezésében kerül majd sor a következő keleti partnerségi csúcstalálkozóra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A társulási megállapodás - ahogy államtitkár úr is említette - az EU és egy harmadik ország, jelen esetben Grúzia közötti politikai, gazdasági és intézményi együttműködés szorosabbá tételét irányozza elő, ugyanakkor a jelen társulási megállapodásnak része a mély és átfogó szabadkereskedelmi övezet létrehozása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt egy új típusú megállapodás a napirendünk tárgya, amely jelentősen továbbmegy a hagyományos gazdasági integráción, továbbá mélyebb és átfogóbb, mint a közép-európai országokkal - emlékeztetem, például Magyarországgal - 1991-ben megkötött európai megállapodások, vagy például a későbbiekben a nyugat-balkáni államokkal létrehozott stabilizációs és társulási megállapodások.

Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy a társulási megállapodás az európai integrációnak egy úgynevezett magas vagy magasabb fokát jelenti. Egyrészt víziót és orientációt nyújt Grúzia számára, másrészt kötelezettséget is ró mind az Európai Unióra, mind a társult országra. A demokrácia és a piacgazdaság megerősítését célzó belső reformok, úgy vélem, igenis elősegítik Grúzia részvételét az uniós szakpolitikákban, a programokban és ügynökségekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy a társulási megállapodás híven tükrözi a feleknek az elkötelezettségét a közös értékek, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása iránt. Ezek azok a közös értékek, amelyeken az Európai Unió nyugszik, a társulási megállapodás által előírányzott politikai társulásnak és gazdasági integrációnak is központi elemei.

Az előttünk fekvő szerződés meghatározza továbbá a legfontosabb reformok területeit. Különösen látjuk az igazságszolgáltatást, a közigazgatást, a rendészetet, a környezetvédelmet, illetve a fogyasztóvédelmet, ami mind-mind fontos része egy adott ország európai integrációjának.

(12.30)

A megállapodás harmadrészt, ahogy államtitkár úr is említette, a kereskedelmi kapcsolatok elmélyítését is elősegíti a piacok megnyitásával vagy éppen a vámok lebontásával és a kereskedelmi szabályok és normák közelítésével.

Nagyon fontos kiemelnem, hogy a szerződés előírja, hogy Grúzia állampolgárai számára kellő időben bevezessék a vízummentes utazás rendszerét, amennyiben létrejönnek a jól irányított és biztonságos mobilitás feltételei, ideértve például a vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodások hatékony végrehajtását is.

Szeretném kiemelni annak fontosságát, hogy a társulási megállapodás preambuluma európai országgént ismeri el Grúziát, így biztosítja az utat, hogy a szükséges feltételek teljesítése esetén Grúzia majd - ki tudja, mikor - benyújthassa tagfelvételi kérelmét az európai intézményeknek. S valóban, ahogy államtitkár úr említette, ezzel egy fontos jelzést ad nemcsak Grúziának, hanem a környező kaukázusi tagországoknak is, akik nem Ázsiát, hanem Európát választották jövőjüknek.

Amikor a társulási megállapodásról beszélünk, lehetne részletezni például a gazdasági kooperáció vagy a kereskedelmi kapcsolatok, az energiaügy vagy például a kül- és biztonságpolitikai együttműködés előtt majdan megnyíló lehetőségeket, de ehelyett engedjék meg, mivel itt egy politikai vitáról van szó, hogy két dolgot emeljek ki. Az egyik a politikai párbeszéd, a másik pedig az intézményi kapcsolatok fontossága. A megállapodás preambuluma tehát elismeri Grúzia európai törekvéseit és Európa iránti elkötelezettségét. Úgy vélem, hogy ez rendkívül fontos státútum. Ezen elkötelezettséget jól tükrözi egyébként a grúz parlament ez év július 18-ai történelmi jellegű ülése, amikor a képviselők egyhangú szavazással támogatták a grúz társulási megállapodás megerősítését. Ez egy kincs, amit úgy érzem, hogy az integráció további folyamatában Grúziának érdemes megőriznie. És éppen e konszenzus fenntar-

tása és a rendszeres kinyilvánítása a társulási szakasznak az egyik fő feladata.

Tisztelt Képviselőtársaim! A politikai párbeszéd nemcsak a társult ország és az Európai Unió intézményei közötti kapcsolatok elmélyítését jelenti, hanem fontos, hogy a tagországok is kormányzati és parlamenti szinten is hozzájáruljanak az együttműködés erősítéséhez. Tehát itt nemcsak Grúziának, hanem az Európai Unió tagállamainak is van tennivalója. Idekapcsolódóan kiemelkedő, hogy a tagállami parlamentek európai ügyekkel foglalkozó bizottságának idén júniusban Athénban megrendezésre került úgynevezett COSAC-találkozóján a grúz parlament európai integrációs ügyi bizottságának az elnöke is részt vett. Gyakorlatilag tehát a mi testületünk, amihez mi is hozzátartozunk, az európai uniós bizottságok vagy európai ügyek bizottsága elnökeinek grémiuma megelőlegezte Grúziának ezt a fajta társult tagságot. Ezért hívtuk már meg korábban az ülésünkre, hogy ők is úgymond kapjanak egy kis betekintést, hogy hogyan működik belülről az Európai Unió, különös tekintettel a parlamenti együttműködésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A visegrádi négyek európai ügyekkel foglalkozó parlamenti bizottságai és a grúziai társbizottság között pedig, szeretném elmondani, hogy egyre szorosabb kapcsolat alakult ki. Például tavaly Gdańskban a visegrádi négyek elnöki értekezletén fogadtuk a grúz delegációt, idén júliusban pedig a grúz parlament meghívására Batumiban került sor a visegrádi négyek bizottsági elnökeivel való találkozóra. E találkozón elsősorban a társulási megállapodással vagy a jogharmonizációval kapcsolatos kérdések kerültek napirendre, illetve a parlamenti vegyes bizottságok működésével kapcsolatos tapasztalatok átadása.

A találkozón elfogadtunk egy közös nyilatkozatot, amiben a felek támogatták a parlamenti együttműködés szorosabbá tételét, a civil társadalom bevonását az adott ország integrációs folyamatába, továbbá a grúz állampolgárok európai uniós vízummentességének elősegítését.

Úgy vélem, képviselőtársaim, hogy az intenzív és rendszeres politikai párbeszéd a jelen szakaszban egyrészt a társulási megállapodás ratifikációs folyamatát segítheti elő, másrészt nagyon fontos hangsúlyozni, hogy felkészíthet a megállapodás alkalmazásával járó intézményi, jogi szabályozási változásokra.

Érdemes azonban kiemelnünk, hogy nem egy statikus és rövid távú folyamattal állunk szemben, és a társulás létrejöttéhez a regionális együttműködés és biztonság, valamint az európai értékválasztást övező politikai konszenzus meglete elengedhetetlen. Éppen e tekintetben szolgálhat Grúzia számára a visegrádi négyek európai uniós csatlakozási folyamata értékes és hasznos információkkal, amiben mi, a Magyar Országgyűlés Európai ügyek bizottsága felajánlottuk együttműködésünket a partnerbizottságnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz frakciója nevében tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy

támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm képviselő úr hozzászólását. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország kormánya talán úgy gondolja, hogy a Nyugat végzetesen hanyatlik, azonban a ma tárgyalt három uniós társulási szerződés bizonyítja, ez komoly tévedés. Három országból halljuk egyszerre: az Unión kívüli élet egyáltalán nem vonzó. A grúz társulási szerződés, amelyről most szó van, két fontos történelmi tanulságon alapszik. Az első, hogy a XXI. században az integrációs folyamatok megkerülhetetlenek. Miközben a nemzetállami lét érdekei feltétlenül megőrzésre érdemesek, az is világosan látszik, hogy az országok érték- és érdekközösségbe tömörülve tehetnek többet polgáraikért. Az Európai Unió mellett az amerikai és ázsiai kontinensen is ezt a folyamatot látjuk. A felmerülő kihívások egyre kevésbé tisztelik, követelik az országhatárokat. Akár a multicégek pénzmozgató manővereire, akár a bűnözői vagy terrorszervezetekre gondolunk, ezek nemzetközi jelenségek. Az elmagányosodott ország kevés eséllyel védheti meg polgárait, teremthet gyarapodást.

A másik tanulság, hogy Európa, az Európai Unió igenis vonzó. Így látják ezt Grúziában is. A kaukázusi köztársaság régi célja, terve a nyugati integráció. A folyamat jelentős és fontos mérföldkőhöz érkezett. A társulási megállapodással az ország jogrendje és gazdasága is közelebb kerül Európához. Nagy lépés ez Grúziának, és nagy lépés az Uniónak is. Az ország társulásával az Unió ugyanis megmutathatja a kaukázusi régió államainak és népeinek, hogy érdemes a szabadságot, a demokráciát és a jogállamiságot választani.

Óriási az uniós tagállamok és az Európai Bizottság felelőssége ugyanakkor, hogy a projekt érezhető eredményeket hozzon a grúz társadalom egésze számára. Ha a kereskedelmi akadályok lebontásával csak a helyi elit és pár multicég gazdagodik, akkor könnyen káros ellenreakciókat hozhat, egy egész régióban hiteltelentíve ezzel az Unió pozitív értékeit is.

Mi az európai parlamenti képviseletünkön keresztül és az európai zöldék segítségével is azon leszünk, hogy a társulás előnyei eljussanak a legszegényebb rétegekhez is ebben az országban. Ugyanilyen fontos, hogy ne hagyjuk a természeti kincsek lerablását, az erőforrások elherdálását, Grúzia és a Kaukázus ugyanis nemcsak rövid távon fontos Európának. A kaukázusi régió jelenleg egy felbolydult méhkas, időnként egyenesen puskaporos hordó benyomását kelti a Szovjetunió szétesése óta. Meggyőződésünk, hogy ha a társulás sikert hoz Grúziában, akkor az

egész térségben követendő példaként tekinthetnek az országra. Ez pedig stabilitást, nyugalmat hozhat a környező, sokat szenvedett népek számára is.

Mindezekre tekintettel, a szociális és környezeti szempontok folyamatos nyomon követésének kikötése mellett, az LMP egyértelműen és határozottan támogatja Grúzia és az Európai Unió társulását.

Köszönöm a szót, elnök úr.

(12.40)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a KDNP és a Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy nem kíván szólni. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki e tárgykörben felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Minthogy jelentkezőt nem látok, megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzotakra. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm a támogató szavakat. Egyetlen momentumra engedje meg a tisztelt Ház, hogy reagáljak: nincs még egy olyan ország jelenleg az Európai Unióban, amely annyit tett volna és gyakorlati értelemben tett volna a környező régiók országai európai uniós integrációja érdekében, mint Magyarország. Tehát itt semmiféle módon nincsen arról szó, hogy mi ezt ne tartanánk fontosnak.

Éppen ellenkezőleg: Magyarországnak elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Horvátország csatlakozni tudott akkor, amikor; Magyarországnak elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Szerbia uniós integrációja olyan ütemben halad, amilyenben; Magyarországnak elévülhetetlen érdemei vannak, és ez továbbra is így lesz, a nyugat-balkáni országok transzatlanti integrációjának elősegítésében, és ilyen módon a kelet-európai térség nevezett államai is - és itt most Grúziáról beszélünk elsősorban - maximálisan élvezik a magyar kormány támogatását.

Meggyőződésünk, hogy ezen hányatott sorsú régióknak csakis az nyújthat hosszú távú konszolidációt és gazdasági perspektívát, valódi fejlődési perspektívát, hogyha ez az Európai Unióhoz kapcsolódóan történik, és ez egy minél szorosabb kapcsolódást jelent; első körben ilyen módon egy politikai társulást gazdasági szabadkereskedelmi megállapodással, perspektivikusan pedig, még egyszer, amennyiben az érintett népek ezt kívánják, teljes jogú tagsággal. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az általános vitát lezártam. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel közlöm önökkel, a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az egyrészről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészről a Moldovai Köztársaság közötti társulási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1961. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Külügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót ismét Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen ismételtén a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Érdemi újdonságot nem fogok tudni mondani a moldáv társulási megállapodással kapcsolatban ahhoz képest, amit Grúzia kapcsán elmondtam.

Talán annyit engedjenek meg, hogy az önálló és szuverén Moldova érdekében és fennmaradása érdekében ez egy döntő lépés lehet. Hogyha az Európai Unió ilyen módon is legitimálja Moldovát, akkor az, azt gondolom, hogy hosszú távra is konszolidálja ezen szintén hányatott sorsú ország helyzetét, ráadásul amely ország tekintetében jól ismert, a szomszédos hatalmak, nagyhatalmak részéről különböző, a moldáv szuverenitást érintő törekvések állnak fenn. A magyar kormány ezt egy fontos kérdésnek tartja, és ilyen módon is szeretné hangsúlyozni azt, hogy a társulási megállapodás ratifikálása Moldovával e tekintetben is nagy jelentőséggel bír. Egyébiránt ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak Moldáviára is, amelyek Grúziára, érdemi eltérés nincsen.

A társulási megállapodás és a mély és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás intézkedéseivel, rendelkezéseivel, hozadékaival kapcsolatban még egyszer: mi a moldáv szuverenitás és önállóság támogatói vagyunk, amennyiben és ameddig a moldáv nép is úgy gondolja, hogy ez a helyes út, és meggyőződésünk, hogy ez a jelen megállapodás egy fontos lépés lehet Moldávia fejlődése és integritásának megőrzése útján. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most képviselői felszólalások következnek, először a vezérszónoki kör. Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt vezérszónoki felszólalásomat elmondanám, engedjenek meg egy személyes megjegyzést. Egy kicsit déjà vu érzésem van, amikor az Európai Unió és Moldávia közötti társulási megállapodás ratifikációjának a vitáját

tartjuk itt, a Magyar Országgyűlésben, mert ezzel a dokumentummal Moldávia európai integrációjának egy nagyon-nagyon fontos állomásához érkezünk.

Mint a Magyar Országgyűlés és egyben a strasbourgi székhelyű Európa Tanácsnak egykori tagja, éppen húsz évvel ezelőtt ott lehettem az indulásnál, amikor Moldávia a tagfelvételt kérte az Európa Tanácsba. Mint egykor az Európa Tanács jogi bizottságának raportőre, húsz évvel ezelőtt gyakran tettem látogatást Moldáviában, és így van némi rálátásom, hogy az elmúlt húsz évben mi változott ebben az országban, milyen pozitív folyamatok indultak el az európai integráció szempontjából. Hála istennek, elérkeztünk húsz év alatt oda, hogy most itt, a Magyar Országgyűlésben a társulási megállapodásról beszéljünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Moldova esetében is egy olyan társulási megállapodás megerősítése van napirenden, amely a Grúziával kötött szerződéshez hasonlóan a tavalyi, vilniusi keleti partnerség csúcstalálkozóján került parafálásra, és az idén júniusi Európa tanácsi csúcstalálkozón pedig aláírásra.

Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a 2009-ben hat országgal indult keleti partnerségi kezdeményezésben a mai ülésünkön tárgyalt három ország vitathatatlanul továbblépett az európai integráció göröngyös útján. Azt is mondhatnám, hogy új korszak előtt állnak, azonban e három ország esetében sem tudunk országcsoportról beszélni, mert kizárólag a társult országok egyéni teljesítményén és a szükséges feltételek teljesítésén múlik a jövője. Tehát itt közel sem hasonló a szituáció, mint annak idején például a visegrádi országok tagfelvételénél beszélt az Európai Közösség még akkor, hogy egyfajta konvojban csatlakozzanak ezek az országok.

A Moldovai Köztársasággal kötött társulási megállapodás esetében a törvényjavaslat nagymértékben emlékeztet a Grúziával kötött megállapodásra, ahogy az államtitkár úr is említette. A megállapodás elismeri, hogy a Moldovai Köztársaságnak mint európai országnak a történelme és értékei közősek a tagállamokéival, és az ország elkötelezett ezen értékek végrehajtása és előmozdítása iránt.

Az előbb említettem, hogy itt egy új típusú megállapodásról van szó, az EU szempontjából ezt úgy mondjuk, hogy a negyedik generációs megállapodásról. Ez már jelentősen továbbmegy a hagyományos gazdasági integráción, továbbá mélyebb és átfogóbb, mint az úgynevezett harmadik generációs megállapodások voltak. Ez utóbbi kategóriába a közép-európai országokkal a '90-es évek elején megkötött európai megállapodások vagy később a nyugat-balkáni államokkal létrehozott stabilizációs és társulási megállapodások tartoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A társulási megállapodás egyik fontos célja, hogy megvalósuljon az EU belső piacába történő fokozatos gazdasági integráció e megállapodás rendelkezései szerint, többek között e megállapodás szerves részét képező mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térség útján.

Független gazdasági elemzések egyébként azt mutatják, hogy Moldova részvétele a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi övezetben az EU-ba irányuló exportját, ha jól emlékszem, 15-16 százalékkal, az Unióból származó importját pedig 8 százalékkal fogja növelni.

(12.50)

Egyébként a moldovai agrártermékek is könnyebben jutnak majd el az EU piacára azáltal, hogy az elsődleges és a feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában is az EU-importvámok megszűnnek. Itt egy kicsit visszaköszön például a Magyarországgal kötött társulási megállapodás, ott is az Európai Unió - vagy akkor még az Európai Közösség - egyoldalú engedményeket tett.

A megállapodás tartalmazza tehát a közös értékekre, a reformokra és a kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó előírásokat, a jogközelítési, intézményfejlesztési rendelkezéseket is. A politikai párbeszéd jelentőségét és a regionális együttműködés fontosságát Moldova esetében is fontos, hogy hangsúlyozzuk. A megállapodás amúgy a Dnyeszter-mellék területére is kiterjed; reméljük, hogy ez a szuverenitás kérdése hamarosan megoldódik, úgy hiszem, hogy Moldova európai integrációjának folyamatában ez is döntő dolog lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel tudok beszámolni, hogy a társulási megállapodás egyik célkitűzése, nevezetesen, hogy a Moldovai Köztársaság állampolgárai számára mielőbb vízummentes utazási rendszert lehessen bevezetni, mára megvalósult: az Európai Unió keleti szomszédságának politikájában Moldova - azt is mondhatnám - különleges helyzetet foglal el, hiszen a moldáv állampolgárok rövid távú tartózkodás céljából 2014. április 28-a óta úgynevezett biometrikus útlevelel birtokában már vízummentesen utazhatnak az Európai Unió 28 tagállamában.

Amikor az országok integrációs törekvéseiről beszélünk, akkor szerintem érdemes tudatosítani, a legfontosabb talán az, hogy a választópolgárok Moldáviában is érezzék, ennek milyen előnyei vannak, és hogy ezeket az előnyöket be tudjuk mutatni. Ennek az egyik kiváló példája a vízummentesség, az emberek közötti kapcsolat elősegítése, hasonlóképpen, mint Magyarország esetében is volt: amikor lebomlottak a határok, már nem kellett vízumot váltani, amikor szabadon átmehettünk az egyik országból a másikba - úgy hiszem, ez a legelső és legfontosabb életérzése a polgároknak, hogy mik az előnyei az integrációnak.

A társulási megállapodás parlamenti ratifikációs folyamata kapcsán még érdemes emlékeztetni arra is, hogy az Európai Parlament a múlt héten támogatta a megállapodást, amelynek alkalmazásához az összes tagállami parlament megerősítésére szükség van, ugyanakkor a szabadkereskedelmi megállapodás rendelkezései ideiglenes alapon most is már alkalmazhatóak, hozzájárulva a két piac közeledésé-

hez. Tehát, tisztelt képviselőtársaim, a társulás jövője szempontjából döntő jelentősége lesz a hónap végi moldovai parlamenti választásoknak, amelyen adott esetben demonstrálhatja az ország az európai értékek mellett való elkötelezettségét.

Mondanom se kell, hogy az integráció eme szakaszában minden egyes parlamenti választásnak különös jelentőse van, több évre meghatározhatják a társulás jövőjét. Egyébként itt emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a moldovai parlament 59 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében ez év július 2-án ratifikálta az EU-val kötött társulási megállapodást, és mint ismeretes, a megállapodás elfogadásához egyszerű többségre, vagyis 51 igen szavazatra volt szükség a 101 voksból.

A kormányzó szövetség, az európai integrációs kormánykoalíció képviselői tehát támogatták a társulási megállapodást, azonban minden európai uniós tagország számára figyelmeztetésként kell hasson, hogy a képviselői helyek 40 százalékával rendelkező ellenzék a ratifikáció ellenében lépett föl; közel sincs olyan helyzet, mint a korábban tárgyalt ország esetében. Tehát ez figyelmeztető számunkra, hogy nem olyan egyértelmű a kép. A kommunisták frakciója, amely 34 mandátummal rendelkezik, és az Újjászületés párt képviselőcsoportja 3 mandátummal tiltakozott, és ennek jeléül távoztak az ülésteremből. Tehát ez legyen számunkra figyelmeztető, hogy miért fontos minél hamarabb ezt a ratifikációt elvégezni itt a magyar parlamentben és a többi 27 tagország parlamentjében is: hogy ezzel is próbáljuk meg minél inkább Moldáviát Európához, az európai integráció útján elindítani.

Éppen ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat a Fidesz képviselőcsoportja nevében, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP.

Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Moldova uniós társulási szerződésének ratifikálásáról döntünk. Európa egyik legszegényebb országa rálép arra az útra, amely reményeink szerint gyors és érezhető előrelépést hoz lakóinak; ez már önmagában is nagy jelentőséget kölcsönöz az egyezmény ratifikálásának. A moldáv társulási szerződés egyben egy társulási hullám része is, hasonló az ukrán és grúz megállapodásokhoz. Újabb példát látunk arra, hogy a sokszor szidott és temetett Európai Unió továbbra is az egyetlen életképes, perspektívát kínáló integrációs forma a kontinens közepének államai és népei számára. Újabb példát szolgáltat Moldova arra, hogy a felzárkózás, a felemelkedés útja továbbra is Nyugatra vezet.

Moldova társulása, amely hosszabb távon teljes jogú uniós tagsággal kecsegtet, nem pusztán területi-

leg növeli az európai érték- és jogrendet magukénak valló országok közösségét, nemcsak növekszik és gyarapodik ez a klub, amelynek tagja immár tíz éve vagyunk, de erősödik is. Minél több országban válik uralkodóvá a jogállamiság és a demokrácia a kontinensen, annál több szál fúzi össze Európa nemzeteit.

Ha felidézzük, hogy az Európai Unió megalapításának és létezésének legfontosabb indoka a béke, a szabadság és a gyarapodás biztosítása volt, akkor elmondhatjuk, hogy Moldova társulása jól szolgálja e célokat. A béke ígérete nekünk talán már megfoghatatlan szlogennek tűnik, de Moldovában egészen biztosan sokkal többet jelent ennél, hiszen az ország keleti részét, a Dnyeszteren túli területet fegyveres szakadárak ellenőrzik. Ha Moldova a társulással a fejlődés útjára lép, ha az eredmények érezhetőek lesznek, nagyon nehéz lesz a szakadár kommunista skanzenországokban fenntartani a katonai diktatúra vonzerejét. Ha Moldova és persze Ukrajna sikeres lesz a társulást illetően, akkor újabb és újabb népek, területek, országok fogják követni példájukat, az európai utat.

Mi következik ebből? Az, hogy a fejlettebb Nyugat, a már teljes jogú uniós tagállamok felelőssége és alapvető érdeke a társulási megállapodások sikere. Jól tudjuk, hogy pusztán a szabadkereskedelmi egyezmények - ahogy a korábbi állam társulási szerződésével kapcsolatban utaltam erre - egy szűk elit kezében összpontosíthatják a hatalmat, miközben lerabolják egy-egy ország emberi és természeti erőforrásait. Ma a kontinensünk keleti felében ez nemcsak erkölcsstelen, de megengedhetetlenül kockázatos is, a moszkvai központú Eurázsiai Unió ugyanis nem követel átláthatóságot, nem kéri számon a fogyasztói és emberi jogokat, a helyi élitek számára tehát vonzó, kényelmesebb alternatívát jelenthet. Ennek a csábításnak egyetlen ellenszere lehet: ha az Unió az emberek számára is érezhető, érthető fejlődést, felemelkedést kínál. Ha ezt szem elől tévesztjük, ha csak a rövid távú gazdasági érdekeinket látjuk az Unióban, ha mindent azonnal forintosítani akarunk, akkor a társult államok polgáraitól sem remélhetünk tartós bizalmat, európai elkötelezettséget.

Az LMP természetesen támogatásra érdemesnek tartja Moldova uniós társulási szerződését. Azt gondoljuk, a nyitottság feltétlenül fontos a részünkről, az európai parlamenti képviselőnkön keresztül pedig mindent megteszünk annak érdekében, hogy a társulás előnyei eljussanak a moldáv társadalom legszelebb rétegeihez. A ma ratifikálandó megállapodás igazi értelmét ugyanis az adja meg, ha tartós stabilitást tudunk teremteni Közép- és Kelet-Európában. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vezérszónokként más nem jelentkezett. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy kíván-e valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Ebben az esetben az általános vitát lezárom, és megkérdezem az államtitkár urat mint előterjesztőt,

hogy kíván-e reagálni. *(Magyar Levente jelzésére:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Ukrajna közötti társulási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig.

(13.00)

Az előterjesztés T/1960. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Külügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót - ahogy a korábbiakban is - Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

Tessék parancsolni, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Első ránézésre talán az Ukrajnával kötött társulási megállapodás ratifikációja beleillik abba a sorba, amit az elmúlt percekben tárgyaltunk, egy alaposabb vizsgálat nyomán azonban megállapíthatjuk, hogy Ukrajna esetében egy nagyságrenddel nagyobb következményekkel, egy nagyságrenddel nagyobb horderővel bíró ügyről van szó, ami a magyar szempontokat illeti, ez mindenképpen elmondható. Természetesen ennek egészen konkrét okai vannak, amire a következő néhány percben szeretnék tételesen kitérni.

Először is, tisztelt Ház, Ukrajna a legnagyobb ország a keleti partnerség államai sorában, egymaga bír akkora lakossággal, mint a keleti partnerség összes többi állama sem együttvéve, sőt ezek összes lakossága sem közelíti meg Ukrajna mintegy jó 45 milliós lakosságát. Ez mutatja, hogy önmagában milyen jelentősége van annak a kérdésnek, hogy Ukrajna elmozdul-e immár intézményes formában is az európai integráció irányába.

A kettes számú legfontosabb szempont e tekintetben az a nyilvánvaló tény, hogy Ukrajna esetében egy geopolitikai, egy geostratégiai játszma színteréről beszélünk, ennek egészen drámai és kézzelfogható elemeit tapasztaljuk nap mint nap, amennyiben a Kelet-Ukrajnában dúló háborúra gondolunk.

Jelzi ennek a kérdésnek a súlyát, tisztelt Ház, hogy a tavalyi vilniusi csúcstalálkozón az Ukrajnával kötendő társulási megállapodás aláírásának az elmaradása volt a közvetlen kiváltó oka annak a belpolitikai hullámnak, annak a belpolitikai zavarnak, amely végső soron a jelenlegi háborúhoz vezetett Kelet-Ukrajnában. Ily módon azt gondolom, hogy nem kell

kihangsúlyozni, hogy milyen jelentősége van annak, hogy ratifikáljuk-e ezt a szerződést vagy sem, egyáltalán Ukrajna kérdésének milyen jelentősége van.

Egy további fontos szempont, tisztelt Ház, az, hogy a moldáv és a grúz parlamenttel, illetve politikai pártokkal, közélettel ellentétben Ukrajna sokáig rendkívül megosztott volt a tekintetben, hogy kíván-e elmozdulni az Európai Unió irányába a társulási megállapodás kereteiben, avagy sem. Ma ez a helyzet megváltozott, de ez egyértelműen annak tudható be, hogy az elmúlt egy évben milyen fejlemények álltak be az imént említett vilniusi keleti partnerségi csúcson való aláírás elmaradása miatt. Mára van egy egyhangú támogatottsága ennek a társulási megállapodásnak, ahogy a júniusi aláírás is azt mutatta, azonban, ha mélyebbre megyünk, és a jelenlegi politikai konstelláció hátterét derítjük fel ebből a szempontból, akkor azt fogjuk találni, hogy a mai napig van egy erős megosztottság – persze, ha Ukrajna egészét tekintjük - arról, hogy kell-e Ukrajnának ilyen módon elmozdulnia az Európai Unió irányába.

Tisztelt Ház! Ugyanakkor, azt gondolom, hogy miután 15 év elteltével Magyarország egy szomszédos államában ismét háború dúl, nekünk teljesen egyértelmű a választásunk mint kormányzatnak, mint magyar népnek, nekünk támogatnunk kell minden olyan törekvést, ami a közvetlen régióknak stabilitását, konszolidációját érdemben elősegítheti, márpedig erre a társulási megállapodásra úgy tekintünk, hogy egy fontos lépés lehet az irányba, hogy Ukrajnában végre helyreálljon a béke és a stabilitás. Már csak azért is látjuk így, mert az orosz féllal született egy olyan megállapodás, hogy a társulási megállapodáshoz kapcsolódó, illetve annak részét képező mély és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás Ukrajna vonatkozásában 2016-ban lép csak életbe. Tehát a nyilvánvaló módon ezen társulási megállapodást legalábbis nem támogató Oroszországgal egy konstruktív párbeszéd keretében sikerült erről a gazdasági vetületről ilyen módon megállapodni. Még egyszer: úgy látjuk tehát, hogy a konszolidáció érdekében el kell fogadnunk ezt a társulási megállapodást.

Egy további fontos aspektusa a megállapodásnak az a tény, hogy abban nemcsak az Unió kínál előjogokat, nemcsak az Unió kínál pozitív hozadékot Ukrajna részére, hanem azt a problémát is részben kezeli a megállapodás, hogy az ukrán állam is adós egy sor olyan intézkedéssel, amellyel például az Ukrajnában élő kisebbségeket kellene megvédenie. Ilyen módon a megállapodás aláírásával Ukrajna elkötelezte magát a közös politikai értékek, így többek között a demokratikus elvek, a jogállamiság, a jó kormányzás, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok, ideértve a nemzeti kisebbségek jogainak tiszteletben tartása mellett. Ez nekünk, Magyarországnak egy nem kellőképpen hangsúlyozható fontosságú fejlemény, amennyiben kvázi számon kérhetővé válik ezen társulási megállapodás révén Ukrajna iránt ezen vállalások végrehajtása. És itt

külön relevanciával bír az a tény, hogy 200 ezer honfitársunk él Ukrajna területén, akik nem közvetlen háborús övezetben élnek, de mindenképpen számos módon megsínylik azokat az áldatlan állapotokat, amelyek az ukrán közállapotokban uralkodnak.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a kárpátaljai magyar közösség részéről egyöntetű támogatást élvez a társulási megállapodás elfogadása, ratifikációja. A kárpátaljai magyar közösség úgy látja, hogy Ukrajna egészének a konszolidációjával és az európai integráció irányába történő elmozdításával bizony a kárpátaljai kisebbség is jól jár, aminek eminens érdeke minél több szállal kapcsolódni az Európai Unióhoz, minél több szállal kapcsolódni Magyarországhoz. Ezen az úton egy fontos lépésként tekintenek a most tárgyalt megállapodás ratifikációjára.

Tisztelt Ház! Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy Ukrajna nem kezelhető egy kalap alatt a korábban tárgyalt moldáv és grúz megállapodásokkal, noha azok is önmagukban nagy relevanciával bírnak. Magyar szempontból a keleti partnerség egyetlen közvetlen szomszédja Ukrajna; a legnagyobb állama a keleti partnerségnek Ukrajna. Jelentős magyar kisebbség a keleti partnerség országai közül Ukrajnában él. Ukrajna az az ország, amelynek kézzelfogható segítségre van szüksége a jelenlegi helyzetben, ugyanis háború van Ukrajnában.

Ezek a szempontok mind arra mutatnak, hogy a magyar törvényhozásnak magyar nemzeti szempontok alapján messzemenően indokolt a ratifikáció támogatása. Erre kérem én most a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, a tisztelt Házat, hogy a magyar kormány ezen törekvését szentesítsék azzal, hogy elfogadják a társulási megállapodás kihirdetését. Elnök úr, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői hozzászólások következnek, először a vezérszónoki kör. Megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. HŐRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és tagállamai, valamint Ukrajna közötti társulási megállapodás aláírására az eredetileg tervezett tavaly novemberi vilniusi csúcstalálkozó helyett sajnos csak az idén júniusban kerülhetett sor. Ahogy államtitkár úr is említette, a szerződés elmaradásának az aláírása volt az a szikra, amely nagyon komoly társadalmi mozgalmat indított el, és amely a későbbiekben fegyveres összetűzésbe is torkollott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ukrán társulási megállapodást kihirdető törvényjavaslat általános vitájában, úgy hiszem, rendkívül fontos leszögeznünk, hogy Magyarországnak alapvető érdeke, hogy ezt a társulási szerződést ratifikáljuk, és nemcsak Magyarországnak, hanem az Európai Unió többi 27

tagországának is, elsősorban Ukrajna stratégiai helyzete miatt.

(13.10)

Először is az európai gázellátásban játszott meghatározó tranzitszerepére gondolok, és természetesen az ottani magyar kisebbség jogainak az érvényesítésére. Tehát ezért különösen fontos számunkra ennek a dokumentumnak a ratifikálása, hiszen Ukrajna esetében a több mint 150 ezer fős kárpátaljai magyar kisebbség jogainak, érdekeinek védelme az Alaptörvényből is fakadó kötelességünk.

Az elmúlt hónapok ukrainai eseményeinek megítélése kapcsán szeretném felidézni a visegrádi országok államfőinek minapi pozsonyi találkozóját, ahol a résztvevők közös szolidaritásukról és egységes fellépésükről biztosították az eseményen részt vevő ukrán államfőt. Áder János köztársasági elnök úr pedig megerősítette a magyar álláspontot Ukrajna kapcsán: „Hazánk abban érdekelt, hogy Ukrajna független, a területi integritását megőrző, a demokratikus fejlődése útját maga megválasztó, gazdaságilag stabil és virágzó ország legyen.”

Ehhez kapcsolódva szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a krynicai gazdasági fórum keretében idén szeptemberben a Kárpátok Európája konferencia kiváló lehetőséget teremtett a lengyel, a cseh, a román, a szerb, a szlovák, valamint a magyar parlamenti képviselők számára, hogy együttesen eszmét cseréljünk az ukrainai helyzetről. A konferencián egyetértettünk abban, hogy elítéljük Oroszország Ukrajna elleni agresszióját, és sürgettük Ukrajna területi egységének a helyreállítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A társulási megállapodással Ukrajna az európai integráció egy magasabb fokára lépett, ugyanakkor ezért óriási árat kellett fizetnie. Maga a társulási megállapodás preambuluma is elismeri, hogy Ukrajnában a közvélemény erőteljesen támogatja az ország európai útját, és megerősíti, hogy Ukrajnának mint európai országnak az Európai Unió tagállamaival közös a történelme, és hogy azokkal közös értékeket vall. Tehát a társulási megállapodás Ukrajna esetében is előírnyozza a mély és átfogó szabadkereskedelmi övezet létrehozását. Aztán tartalmazza a közös értékekre, a reformokra, a kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó előírásokat, a jogközelítési és intézményfejlesztési rendelkezéseket.

Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy az Európai Parlament és az ukrán törvényhozás egyaránt ratifikálta 2014. szeptember 16-án az EU és Ukrajna között aláírt társulási és szabadkereskedelmi megállapodást. Az Európai Parlament tagjai 535 igen szavazat, 127 ellenszavazat és 35 tartózkodás mellett támogatták az ukrán társulási megállapodást. És ezzel egy időben Kijevben az ukrán törvényhozás is ratifikálta a szerződést, ami politikai társulást és gazdasági integrációt hoz létre az Európai Unió és Ukrajna között. A társulási megállapodás egy irány-

tút kínál Ukrajna modern és virágzó európai demokráciává való átalakulásához, közölte közös nyilatkozatában Herman Van Rompuy, az Európa Tanács elnöke és José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke. A strasbourgi és a kijevei szavazás eredményeképpen a megállapodás politikai része tehát ideiglenesen alkalmazható lesz, amint a Tanács azt megerősíti.

Tisztelt Elnök Úr! A mély és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás hatálybalépéséhez tehát mind a 28 uniós tagállamnak ratifikálnia kell azt, ami eddig mindössze néhány országban fejeződött be, tehát várható, hogy a folyamat akár több évig is eltarthat. Az EU háromoldalú tárgyalásokon megállapodott Kijevvel és Moszkvával a szabadkereskedelmi egyezmény ideiglenes alkalmazásának 2015 december végéig történő elhalasztásáról. Tehát ez nem érinti a megállapodásban az EU által Ukrajnának nyújtott kereskedelmi kedvezményeket, amelyeket az Unió a nyár eleje óta egyoldalúan alkalmaz, és november 1-je után is szeretné meghosszabbítani. Ez tehát azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ukrán árucikkek nagy része vámmentesen juthat be az Unió piacára, miközben Ukrajnának nem kötelessége ugyanilyen kedvezményeket nyújtani az EU-s tagállamok számára. A mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás alapvetően tehát az uniós és az ukrán piac integrációját jelenti. Megszünteti az importvámokat, és tiltja a további kereskedelmi korlátozásokat, bár egyes „érzékeny” területeken, például a mezőgazdasági termékek kereskedelmében fenntart bizonyos korlátozásokat és átmeneti időszakokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azonban nem szabad elfeledkezni arról, hogy Ukrajna nagyon komoly gazdasági és pénzügyi nehézségekkel küzd. Elég, ha csak utalok arra, hogy az Európai Unió kezességvállalása kellett ahhoz, hogy Ukrajna részben törleszteni tudja az Oroszországgal szemben felhalmozott gázzámlatartozását. 2014. október 30-án írták alá Oroszország, Ukrajna és az Európai Bizottság képviselői az orosz-ukrán gázvitát, a jövő március végéig tartó téli fűtési szezonra rendelkező ideiglenes megállapodást tartalmazó jegyzőkönyvet és az annak végrehajtását szabályozó technikai dokumentumot, amit a Gazprom és az ukrán Naftogaz vezetője írt alá. A megállapodás összértéke 4,6 milliárd dollár.

Miért fontos ezt említeni? Az aláírási ceremónián megjelent José Manuel Barroso bizottsági elnök azt közölte, hogy a megállapodásnak köszönhetően Közép- és Kelet-Európa országainak nem kell fagyoskodniuk a télen. Garantálni tudjuk a biztonságos gázellátást a télen, tette hozzá Günther Oettinger európai energiapolitikai biztos, aki mint egyfajta közvetítő járult hozzá, hogy létrejöjjön ez a háromoldalú megállapodás. Tehát számunkra több szempontból is fontos, hogy ezt a szerződést ratifikálja a Magyar Országgyűlés.

Ezért kérem képviselőtársaimat a Fidesz-frakció nevében is, hogy minél hamarabb fogadjuk el ezt a

törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most szólásra következik Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik ideális körülmények között tiszteletben tartja egy ország szuverén jogát ahhoz, hogy maga döntsön arról, hogy milyen szervezethez kíván csatlakozni. Ideális körülmények között!

Ukrajna esetében azonban két okunk is van arra, hogy ezt az Európai Unió és Ukrajna között létrejövő társulási szerződést elutasítsuk. Az első okunk erre az a geopolitikai háttér, amire államtitkár úr is és az előttem szóló Hörcsik Richárd képviselőtársam is utalt. Nagyon-nagyon fontos az, hogy egy országnak az ilyen típusú döntése, az integrációs folyamatokkal kapcsolatos döntése legitim legyen. Ha megnézzük azt, hogy Ukrajnában milyen események eredményeképpen született meg az a döntés, hogy az európai uniós integrációs folyamat elinduljon, akkor meg kell állapítanunk, hogy ez nem egy legitim folyamatnak volt az eredménye. Zárójelben jegyzem meg, hogy Grúziában sem ez az eset, az európai uniós integrációs folyamat azután indult el Grúziában is, miután puccsal és a CIA nagymértékű támogatásával hatalomba segítették Grúziában a Nyugatbarát Szaakasvili-kormányt. Onnantól datálódik Grúzia európai integrációs törekvéseinek a folyamata.

Hasonló helyzettel állunk szemben Ukrajnában. Ha megnézzük azt, hogy milyen események következtek be a vilniusi csúcs után, ahol Janukovics elnök visszautasította az európai uniós társulási szerződés aláírását, meg kell mondanunk, valószínűleg nem egy spontán felkelésnek lehettünk a szemtanúi.

(13.20)

Mára tudjuk azt, és alá tudjuk támasztani tényekkel is, hogy az Európai Unió, a Nyugat, az Amerikai Egyesült Államok milyen eszközökkel kényszerítette Ukrajnát arra, hogy ebbe az irányba elinduljon. Igen, ez egy geopolitikai konfliktus, Ukrajna egy geopolitikai konfliktusnak lett az áldozata. Nyilvánvalóan ennek az egyik szereplője Oroszország, amelynek nemzetbiztonsági szempontokból fontos Ukrajna sorsa, de látnunk kell azt, hogy ezt a helyzetet ki provokálta ki.

Amikor bizonyítékunk van arra, hogy Victoria Nuland, a területért felelős amerikai államtitkár, a State Department, az amerikai külügyminisztérium államtitkára telefonon hívja fel a kijevi amerikai nagykövetet, és azok után, hogy elküldi az Európai Uniót melegebb éghajlatra, tollba mondja azt, hogy kiket szeretne Ukrajnában hatalmon látni, felsorolja

azokat az embereket, akiket kormányba kell segítenie az Amerikai Egyesült Államoknak titkosszolgálati és egyéb eszközökkel, akkor megkérdőjeleződik ennek a folyamatnak a legitimitása. Ezért ez az egyik okunk arra, hogy ne tekintsük ezt a folyamatot legitimnek, és elutasítsuk ezt a társulási szerződést.

A másik okunk erre még egyértelműbb és talán még fontosabb, hiszen itt is utalás történt arra, hogy mit tartalmaz ez a társulási szerződés. Ugye, ennek a társulási szerződésnek az aláírásával a felek kimondják azt, hogy tiszteletben tartják az emberi jogokat és a közösségi jogokat is. És kérdezem én: el lehet mondani Ukrajnáról azt, hogy az emberi és a közösségi jogokat akár csak icipici mértékben is figyelembe vette a megalakulása óta? Azt kell mondjuk, ki kell mondjuk azt, hogy Ukrajna a fennállása óta lábbal tiporta az emberi és a kisebbségi jogokat, az önmegrendelkezés jogát megtagadta a területén élő kisebbségektől, az őshonos kisebbségeket megfosztotta a nyelvhasználat jogától, és megfélemlíti őket szélsőségesen sovinszta politikájával, ami jellemzi az ukrán kormányt megalakulása óta. Különösen azt az ukrán kormányt, amelyik a február 21-i puccs után regnál Ukrajnában.

Szeretnék arra emlékeztetni, hogy mi volt az ukrán parlamentnek, a radának az első intézkedése azután, hogy február 21-én puccsal megdöntötték a Janukovics-kormányt. Ha nem emlékeznének rá, elmondom: a nyelvtörvény visszavonása, amelyik soha nem volt működésbe helyezve, soha nem volt egy működő nyelvtörvény, mégis, papíron jól mutatott. És ha megvalósították volna Ukrajnában, akkor az a nyelvhasználati jogot biztosította volna kielégítő módon a kisebbségek számára, azonban nem volt érvényben ez a nyelvtörvény, és még ezt is visszavonta az ukrán parlament, első intézkedéseképpen.

Ez nemcsak a 200 ezres magyar kisebbséget érinti Ukrajnában és Kárpátalja területén. Természetesen számunkra ez az elsődleges nemzeti érdek, hogy a kárpátaljai magyarság érdekeiért kiálljunk, és az ő jogait megvédjük, biztosítsuk. De ugyanígy sérti ez az Ukrajna területén élő ruszin, román, lengyel és a nagyon nagy számú orosz kisebbség jogait is. Ennek a nyelvtörvénynek a visszavonásával Ukrajna bebizonyította azt, hogy az emberi és a közösségi jogokat a legkisebb mértékben sem tartja tiszteletben. Azóta azonban Ukrajna nemcsak ilyen adminisztratív lépésekkel lép fel a kisebbségek ellen, hanem nyíltan, a nemzetközi jog által tiltott fegyverekkel is hadat visel saját állampolgárai ellen, és próbálja Ukrajnában a kisebbségeket elnyomni, ellehetetleníteni.

Az ukrán központi választási bizottság - ugye, nemrégiben, októberben voltak Ukrajnában választások - megszegte a hatályos törvényt, és változatlanul hagyta a választási körzethatárokat, így a kárpátaljai magyarságot megfosztotta attól a jogától, hogy saját maga válasszon képviselőt a radába az októberi parlamenti választásokon. A magyar kormány pedig ahelyett, hogy felemelte volna a hangját, használta

volna a vétót, csak hangzatos szavakat használt. Elmondta, hogy mennyire kiáll a kisebbségi jogokért Ukrajnában, mennyire védi meg a kárpátaljai magyarságot, de semmit nem tett annak érdekében, hogy Ukrajnában végre magyar képviselő, a kárpátaljai magyarok által közvetlenül megválasztott képviselő ülhessen be a radába. Ehelyett szemet hunyt egy olyan arcátlan kompromisszum felett - holott volt rá előzetes ígéret Porosenko és a KMKSZ között -, hogy egy ukrán párt listáján, elárulva a magyar nemzeti érdekeket Kárpátalján, beüljön egy képviselő egy ukrán pártnak a listáján a radába. A magyar kormány ehhez asszisztált, és nem érvényesítette a nemzeti érdekeket, nem lépett fel Ukrajnával szemben, és nem vitte ezt a problémát Brüsszelhez, ha már ugye európai uniós csatlakozásról és társulási szerződésről beszélünk. Magyarországnak Brüsszelben is keményebben ki kellene állnia Porosenko sovinszta rezsimje ellen és a kárpátaljai magyarok érdekeiért.

A rendszerváltás óta Magyarországon sajnálatos módon olyan kormányok regnének, amelyek teljesen naiv módon azt képzelik, hogy az európai uniós integráció és az európai uniós integrációs folyamat megoldja a határon túli magyarság problémáit. Beszélnek itt emberi jogokról, közösségi jogokról, meg arról, hogy majd ha mindannyian megtérünk Brüsszel kebelére, akkor ezek a problémák majd megoldódnak.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ez az Európai Unió szemrebbenés nélkül túri azt, hogy a Beneš-dekrétumok teljesen változatlanul éljenek a közösségen belül; hogy Szlovákiában olyan nyelvtörvény legyen, amilyen; hogy Romániában a székelyek önrendelkezési jogát elnyomják, megfosszák őket önrendelkezési joguktól, és egyéb módszerekkel próbálják meg elnyomni és asszimilálni a kisebbségeket; és még nagyon hosszan sorolhatnám. Tehát ettől az Európai Uniótól azt várni, hogy a magyar kisebbségi jogok kiteljesednek a berkein belül, teljes naivitás.

Meggyőződésünk, hogy kizárólag egy olyan Ukrajna keretein belül valósítható meg vagy érvényesülhetnek a kisebbségek jogai és ilyen módon a kárpátaljai magyarság jogai is, amely mind az Európai Unió, mind Oroszország felé kiegyensúlyozott kapcsolatokat ápol, és amelyik természetesen nemcsak ápolja ezeket a kapcsolatokat, hanem elfogadja azokat az etnikai szempontokat, amelyek a regionális önrendelkezés iránti igényt is tiszteletben tartják, akár olyan módon, hogy konföderatív keretek között jöjjön létre Ukrajna.

Az Európai Uniónak is ezt kellene szorgalmaznia a gazdasági szankciók helyett, amelyek mind Magyarországot, mind minden egyes európai uniós tagállamot nagyon nagy mértékben sújtanak, és gazdasági, kereskedelmi érdekeinkkel tökéletesen ellentétesek. Ennek az Európai Uniónak az lenne az elsődleges dolga, hogy ezt a fajta megbékélést segítse elő Ukrajnában, ne pedig az egypólusú világrend megvalósításával provokálja Oroszországot, amely

teljesen világosan beszélt arról, hogy egy ilyen keleti irányú nyugati nyomulásra hogyan fog reagálni. Ezt lehet szeretni, nem szeretni, nem mondom azt, hogy nekünk ezt a fajta szempontot el kell fogadnunk. Csak ne lepődjünk meg, tisztelt képviselőtársaim, ha ez egy világméretű konfliktushoz fog vezetni, amelyben Magyarország is tevőlegesen részt vesz, és sajnálatos módon teljes mértékben a magyar nemzeti érdekek ellen hat.

Ugyanis megint az a helyzet állt elő, mint ami már nagyon-nagyon sokszor a történelmünk folyamán, hogy egy konfliktuszónában ott állunk a frontvonalban, két, fejük fölött összecsapó nagyhatalom között. Nem szeretném, hogy Magyarország újra egy ilyen konfliktus tevőleges részese legyen. Hiszen teljesen világos az, hogy ennek első számú kárvallottjai is mi leszünk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Szél Bernadett képviselő asszony, LMP. Parancsoljon, képviselő asszony!

(13.30)

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Megannyi rossz hír borzolta a kedélyeket idehaza és egyáltalán a külpolitikában az elmúlt időszakban, úgyhogy azt gondolom, meg kell becsülnünk, hogy egy ilyen kedvező irányú fejleményről beszélhetünk itt a magyar parlamentben.

Arról van szó, hogy Ukrajna és az Európai Unió között egy társulási szerződés ratifikálásra kerülhetne. Magyarország az első körben csatlakozott azon országok közé, akik ratifikálják ezt a társulási szerződést. Azt gondolom, hogy ez önmagában örömteli.

Ugyanakkor máris egy kritikával kell kezdenem. Méghozzá azért, mert számomra teljesen érthetetlen az, hogy egy ilyen napirendet miért nem európai napirendként tárgyal a Ház, főleg azt tudva, hogy van számos olyan magyar képviselő az EP-ben, akinek lenne mondanivalója ezen eset kapcsán, például Meszerics Tamás, az LMP EP-képviselője is szeretne volna elmondani a véleményét, de mivel nem európai napirendről van szó, így ezek a képviselők ilyenkor nem szólalhatnak meg. Úgyhogy arra kérem államtitkár urat, hogy ha ilyen napirendi pontok jutnak a Ház elé, akkor legyen alapértelmezés a magyar parlamentben, hogy európai napirendként kezeljük, hogy az EP-képviselők is hallathassák a véleményüket.

Azt gondolom, hogy azért visszatérek egy pozitívabb irányba: látni kell, hogy örülnünk kell annak, hogy a Fidesz meg a Szijjártó Péter által vezetett Külügyminisztérium nem gátolja és nem lassítja ezt a ratifikációs folyamatot. Én nem tudom ennek pon-

tosan az okát. Talán kezdik felismerni azt, hogy milyen lehetetlen helyzetbe lavírozták Magyarországot a külpolitikai szférában, vagy csak az életveszélyes hintapolitikájuk billen egy olyan irányba, ami most éppen ebbe a helyzetbe lavírozza ezt a szerződést. Akárhogy is, én most örülök annak, hogy megfogadták az Európai Bizottság és a Tanács kérését, és így most a magyar parlament elé kerülhet az ukrán, a grúz és a moldovai társulási megállapodás is, egy nap, egymás után mind a három, látva azonban azt, hogy valóban vannak olyan pontok, amiket itt végig kell beszélnünk ezzel kapcsolatban.

Mégis azzal kezdem, itt egy nagyon fontos momentum az, hogy érdeke Ukrajnának is és az Európai Uniónak is az, hogy szorosabbra fonjuk a szálakat. Számítatlan érvet tudok én is felhozni, de azért azzal kezdem, hogy ez mégiscsak egy lelkiismereti kérdés. Főleg most, ilyen viszonyok között, amiben most élünk, azt gondolom, hogy egy lelkiismereti kérdés is mindannyiunk számára, hogy nemhogy gátat nem szabunk ennek a megállapodásnak, de elsőként próbáljuk ezt ratifikálásra segíteni Magyarország aktív közreműködésével.

Számos kérdést kell ilyenkor feltenni. Tehát megtagadhatjuk-e például egy nemzettől az európai integrációt, annak egy magasabb szintre lépését egy olyan helyzetben, amikor ennek a nemzetnek a polgárai életük kockáztatása árán mutatták meg azt, hogy nyugatra és nem keletre szeretnének orientálódni? Megtagadhatjuk-e Ukrajnától a közeledést, ha az ország választott vezetői vállalják, hogy jogrendszerüket a demokratikus értékek és az európai szabályok alapján fejlesztik tovább? A válasz nyilvánvaló: nyilván nem tagadhatjuk ezt meg. Az LMP válasza is egyértelmű és határozott: Európa kapuit szélesre kell tárnunk minden csatlakozni vágyó nemzet, ország előtt, abban az esetben, ha magukénak érzik az európai értékrendet, és olyan berendezkedést hajlandók kialakítani, ahol ez érvényesülni is tud.

Magyarként különösen nem feledkezhetünk meg erről a morális parancsról, hiszen mindannyian emlékszünk rá, nem is olyan rég magunk is ezt az utat jártuk végig, amire most a keleti szomszédjaink készülnek lépni. Nyilván Ukrajna annyival nehezebb helyzetből indul, amennyivel több időt töltött, illetve mélyebben volt a szovjet blokkba integrálva. Annál is inkább kötelességünk ezt az országot segíteni.

Azért érdemes egy pillanatra megállni és felidézni a kilencvenes évek Magyarországot. Itt volt számos botrányos fejlemény, sértő igazságtalanság, de volt egyvalami, ami egységesítette ezt az országot, méghozzá az a meggyőződés, hogy értékeink és érdekeink a kontinens nyugati feléhez kötnek minket, és nem keletre visznek minket.

Én fel szoktam idézni, és itt, a magyar parlamentben is el szoktam mondani azt, hogy Szent István óta egy örök küzdelem az ország számára az, hogy Nyugathoz kerüljünk közelebb, és ne Kelethez, és én mindig elmondom, hogy van egy olyan reményem, hogy a Fidesz-kormány felismeri azt, amit

Szent István üzen ennek a nemzetnek, és nem próbálja ezt az országot egy teljesen más pályára terelni, mint amiért küzdünk most már, mondhatom így, hogy évszázadok óta.

Persze ma így, hogy az Unió teljes jogú tagjai vagyunk, sokkal jobban átérezzük, látjuk a közösség problémáit, belső feszültségeit is, és ez vitathatatlan. Mindenhol ezen a földgolyón vannak problémák, az Európai Unióban is vannak problémák, és ezt szóvá is tesszük időről időre, hiszen ez a kötelességünk, hogy a közösség teljes jogú tagjaként megpróbáljuk azt a közösséget egy olyan irányba vinni, ami kedvező hatású egyébként a közösség minden tagja számára. De épp ukrán barátaink elkötelezettsége emlékeztet mindenkit arra, hogy még egy ilyen problémákkal küzdő Unió tagjának is sokkal jobb lenni, mint mondjuk, a légtüres térben kapálózni, vagy éppen egy moszkvai központú eurázsiai unió felé sodródni.

Muszáj az érdekekről is beszélni, főleg azért, mert a Fidesz, úgy látom, hogy ezt a nyelvet sokkal jobban érti mostanság, és azt gondolom, hogy ha én is emlékeztetem őket arra, hogy a társulási szerződés esetében ugyanazt mondja a szív meg az ész, az egy pluszért lesz amellett, hogy ezt a társulási szerződést minden módon segítenünk kell. Azt gondolom, hogy uniós tagállamként elemi érdekünk az, hogy ezt az évek óta kiszámíthatatlan ukrán helyzetet egy olyan irányba próbáljuk befolyásolni, hogy az meg tudjon nyugodni.

Egy stabil, fejlődő, kiszámítható Ukrajnára van szükségünk, és ez magyar érdek is, hiszen egyrészt közvetlen szomszédunkról van szó, de ott van Kárpátalja is, úgyhogy minden szempontból azt tudom mondani, hogy ez a kívánatos jövőkép számunkra: egy stabil, fejlődő Ukrajna, amely kiszámítható módon képes gyarapodni. Ez a társulási szerződés a legjobb utat jelöli ki e célok felé.

Reálisnak kell maradnunk, és akkor is, amikor látjuk a lehetséges akadályokat, a nehézségeket felmérjük. Nem titok senki előtt az, hogy Ukrajna nagyon komoly problémákkal küzd. Az egyik probléma pont az orosz vélemény. Ezzel kapcsolatban teljesen nyilvánvaló, hogy azt, hogy Ukrajna az Európai Unió felé közeledik, a putyini Oroszország egyáltalán nem nézi jó szemmel. Putyin pontosan tudja azt, hogy az eurázsiai uniója nem lesz egyhamar vonzóbb az embereknek, mint a szabad nemzetek Európai Uniója. Ezért Putyin a nyomásgyakorlás számos eszközével élt eddig is és él a mai napig is. Ezekben a percekben, amikor én beszélek itt a magyar parlamentben, emberek halnak meg Luhanszk és Mariupol környékén; szeparatista lázadók, orosz fegyverekkel és támogatóikkal, Ukrajna területének megcsonkítását tűzték ki célul.

Ráadásul a másik probléma a korrupció, ami Ukrajnában ugyancsak jelen van. Látjuk azt, hogy a politikában messze túl nagy egyes érinthetetlennek látszó oligarchák és a szervezett bűnözés befolyása. Hozzáteszem azt is, hogy ráadásul a környezetvédelem tekintetében is fontos lenne, hogy az Európai

Unió standardjait átvegye az ország. Ugyanis hiába vannak Ukrajnának kiváló adottságai számos téren - akár a mezőgazdaságot, akár a nyersanyagkincset figyeljük -, hiába látjuk azt, hogy egy nagyon fontos földgáz-tranzitútvonalról van szó, hogy ha az ezekből a javakból származó bevételek kevés kiváltásos ember kezében összpontosulnak, miközben a tömegek kénytelenek fillérekből élni, ez nyilván egy elfogadhatatlan helyzet.

A társulási megállapodás egyik legnagyobb haszna pont az lehet, ha azt biztosítjuk, hogy a fejlesztési pénzek és támogatások a társadalmi egyenlőtlenségek csökkenését tudják elhozni Ukrajnában. A megállapodásban egyrészt ki van kötve a jogharmonizáció, valamint az igazságügyi együttműködés, és ezek azzal a reménnyel biztatnak, hogy Európa áldásos hatása eljut majd Ukrajnában a legszélesebb néprétegekhez, és Ukrajna egésze számára tud felemelkedést kínálni. Nagyon fontos, hogy ez így történjen, és ennek én kettő garanciáját mindenképpen fontosnak látom hangsúlyozni. Tehát ez az, aminek így kellene történnie.

Egyrészt a társulási megállapodásban rejlő lehetőségeket és kockázatokat egy olyan szempontból is mérlegelni kell, hogy nem tudhatjuk, mikor kerül majd sor Ukrajna európai uniós csatlakozására, és ha túl sokat várokozik egy nemzet az Unió előszobájában, akkor szülehetnek ellenérzések, láttunk már erre példát. Nagyon fontos, hogy amit Ukrajna kap az Unió irányából, az tehát ne csak egy szűk elit felé irányuljon, hanem Ukrajna egészének képes legyen a felemelkedés lehetőségét biztosítani.

A másik pedig az, hogy folyamatosan mérni és monitorozni kell annak a társadalmi és gazdasági hatásait, ami most Ukrajnával történik - tehát a megállapodás hatásait -, és ha kell, akkor be kell avatkozni, hogy ne az igazságtalanság, hanem a fejlődés és a stabilitás eszköze lehessen ez. Ebben hatalmas felelőssége van egyrészt a mostani uniós államoknak, másrészt pedig kifejezetten az Európai Bizottságnak is.

Tehát ezek figyelembevételével kell a következő időszakban is eljárni. Nem elég egy megállapodást ratifikálni, nem szabad sorsára hagyni azt az országot, folyamatosan és teljes jogú uniós tagállamként Magyarországnak is amellett kell kiállnia, hogy Ukrajna számára és Ukrajna egésze számára hozzon jobb időket ez a megállapodás.

A fenti problémákkal kapcsolatban egyrészt őszintének kell lennünk. Mi, magyarok is ismerjük ezeket a problémákat, jobban is, mint szeretnénk, tehát nyilván van mit söprögetnünk a saját házunk tájékán is.

(13.40)

De pontosan ezért gondolom, hogy tapasztalat-cserével és együttműködéssel Magyarország közben tud járni és segíteni tud. Ráadásul a szabad civil

szférának is fontos szerepe lehet ebben, a magyar civil szférának vannak erre megoldásai az ukrán civilekkel, ezt tudomásukra kell hozni. Ilyen módon garantálhatóbb lenne az, hogy Ukrajnában nem kevés kiváltásos kezében fog az Európai Unió felől érkező támogatás, illetve pénzek összpontosulni.

Nyilván az új ukrán vezetés, a polgárok szívébe sem lopta be magát az Orbán-kormány. Mindannyian emlékszünk arra a szégyenletes esetre, amikor a Gazprom-elnök budapesti látogatása után pár nappal Magyarország egész egyszerűen leállította a gázszállítást a szomszédunkba. Semmi olyan szakmai indítéka nem lehetett a magyar kormánynak erre vonatkozóan, mint amit megpróbáltak közölni, kommunikálni. Itt nyilvánvalóan egy politikai akcióról van szó, amit meglehetősen felháborodással szemlélünk Magyarországon belül is, illetve nemzetközi szinten is nagyon kemény bírálatok érték Magyarországot ennek kapcsán. Azt gondolom, a magyar kormánynak ugyancsak van tennivalója azzal kapcsolatban, hogy visszaszerezze a bizalmat.

Úgyhogy mindenképpen fontosnak tartom, ha most élen járunk a ratifikáció során. De emlékeztetni szeretném a magyar kormányt arra, hogy az Ukrajna melletti kiállásnak folyamatosnak és stabilnak kell lenni, és minden téren meg kell nyilvánulnia, nem lehet ezt a hintapolitikát folytatni. A magyar kormány felé egyértelmű elvárás az, hogy Ukrajna mellett álljon ki, különösen ezekben a nehéz időkben. Ráadásul, azt gondolom, ez a helyzet Oroszország számára is egy újabb olyan jelzés lesz, amin keresztül érzékelnie kell, hogy Európa egységesen kiáll Ukrajna mellett. Előbb-utóbb tudomásul kell venniük, hogy nincs más út, mint az együttműködés útja, és ennek megfelelően kell viselkednie. Ezért is tartom ezt nagyon fontosnak, hogy a magyar kormány konzekvensen viselkedjen e tekintetben.

Ráadásul nekünk, az Európai Unióban most már tíz éve tagságot nyert országnak erkölcsi kötelességünk is, egyben világos érdekünk is, hogy az értékeinkre és ne a guruló rubelekre, vagy a titkos svájci bankszámlára alapozott külpolitika váljon uralkodóvá Közép-Európában. Csak az képes tartós és egy-egy kormányzati ciklusnál hosszabb ideig tartó stabilitást teremteni ebben a régióban, és mindannyiunknak érdeke az, hogy ebben a régióban stabilitás legyen.

Végül pedig hadd emlékeztessem valamire kormánypárti képviselőtársaimat! Kövér László házelnök úr mostanában sokat elmélkedik azon, hogyan lehetne lassan és óvatosan kihátrálni az Európai Unióból. Ukrajna, Grúzia és Moldova példája egy csattanós választ ad Kövér László szavaira, amelyeket, őszintén remélem, inkább a meggondolatlanosság vezérelt. Viszont nagyon fontosnak tartom, hogy a Fidesz ilyen üzeneteket ne is fogalmazzon meg, mert egész Magyarország érdeke az, hogy az Európai Unió teljes jogú tagjaként ott tudjunk lenni és mi tudjuk befolyásolni azt a közösséget, amelynek tagjai vagyunk. Ezek nagyon felelőtlen kijelentések, és na-

gyon-nagyon rossz irányba viszik az országnak nemcsak a tekintélyét, de magát a hangulatot is itt az országon belül is. Azt gondolom, itt az idő, hogy a Fidesz szakítson ezekkel a retorikákkal. Őszintén remélem, csak arról van szó, hogy önök így beszélnek, de nem így gondolkodnak arról a közösségről, amelynek a teljes jogú tagja vagyunk.

Azok az emberek, akik szeretnének mielőbb bekerülni az Európai Unióba, vagy szeretnének közelebb kerülni az európai szabad nemzetekhez, pontosan azt tapasztalják, hogy egy tökéletlen Európai Unióhoz tartozni százszor jobb, mint kívül lenni ezen a formáción. Az Unió kívül van ugyan élet, de azt legfeljebb az oligarchák élvezik, az emberek többsége számára nélkülözést, szenvedést és elnyomást jelent.

Az LMP tehát feltétlenül támogatásra érdemesnek tartja az ukrán társulási megállapodást, és megszavazását várja minden felelős politikai erőttől. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni jelen tárgykörhöz. *(Jelzésre:)* Kétperces felszólalásra kért szót Hörcsik Richárd képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy a Jobbik nem támogatja a társulási szerződés ratifikálását. *(Gyöngyösi Márton: Nem ezen fog múlni!)* Úgy hiszem, ezzel a képviselőtársaim elszalasztanak egy olyan lehetőséget, hogy a társulási szerződés ratifikálásával elősegítsék Ukrajna demokratikus átalakítását.

A magyar nemzeti érdek az, hogy ne része vagy okozói legyünk ennek a konfliktusnak, hanem elősegítői a megoldásnak. Elsősorban itt nemcsak a diplomáciai tárgyalásokra gondolok, hanem arra, hogy ez a társulási szerződés, amely előttünk van, nem egy végcél. Ez egy lehetőség, ez egy eszköz, pusztán eszköz arra, hogy Ukrajna betartsa azokat az európai normákat, amelyeket még közel sem százszázalékosan tart be, az emberi jogokat vagy a kisebbségi jogokat. Hogyan akarjuk mi Ukrajna demokratikus átalakulását segíteni, ha ezt az eszközt nem használjuk fel? Ha nincs társulási szerződés, meggyőződésem, Ukrajnát visszalökjük oda, ahonnan elindult, elveszük a lehetőségét annak, hogy a pozitív átalakulásnak, amely lépésről lépésre talán kialakul, valamikor vége lehessen.

Nincsenek illúzióim az ukrainai átalakulással kapcsolatban. Magyarország vagy a közép-európai országok esetében több mint 20 év kellett ahhoz, hogy elérjünk az integrációnak egy fokára. Ukrajna esetében talán 40 év kell. De mégis a kezdő lökést meg kell adni ennek az országnak, hogy próbáljuk meg ezzel is a megoldást keresni és ne okozni a további problémákat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételten megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalót nem látok. Ezzel az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Magyar Levente: Igen.)* Öné a szó, parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Először is engedjék meg, hogy kifejezzem afeletti örömemet, hogy azon előzetes várakozásom nagyjából-egészében beigazolódni látszik, hogy messzemenő támogatást élvez ez az ügy. Ha jól számolom, a három, ma tárgyalt társulási megállapodás vonatkozásában a támogatottsági arány 14:1, ha a Jobbik, legalábbis ezt veszem ki a képviselő úr szavaiból, valóban nem fogja támogatni az ukrán társulási megállapodást.

Ez nem egy rossz arány, mutatja azt, hogy majdnem külpolitikai konszenzus övezi ezt a nagy jelentőségű ügyet.

Ami a konkrét kritikák és meglátások vonatkozásában adandó válaszokat illeti, szeretnék tételesen végigmenni a komolyan vehető felvetéseken legalábbis. Ami a legitimitációt illeti, tisztelt képviselő úr, szeretném arra emlékeztetni, hogy tavaly novemberben, amikor a vilniusi csúcsra készülve az ukránok az utolsó pillanatban bejelentették, hogy nem írják alá végül is a társulási megállapodást, akkor ez a szöveg és maga az aláírási aktus teljesen elő volt készítve. Gyakorlatilag a helyszínen derült ki, hogy nem fog sor kerülni az aláírásra. Nyilván itt egy sor tényleges vagy vélelmezhető okot fel lehet sorolni a háttérben. Mindenesetre egyszer az ukrán állam, az ukrán kormány eljutott már oda- és egy túlzott Nyugatbarátsággal semmiképpen nem vádolható kormány -, hogy megköti ezt a szerződést, amitől az utolsó pillanatban, szó szerint az utolsó pillanatban álltak el.

A második meglátásom ezzel kapcsolatban, hogy semmiképpen nem a Magyar Országgyűlés, vagy a magyar kormány feladata az, hogy egy, a nemzetközi politikai élet szuverén szereplőjének belső döntéshozatali mechanizmusait bírálja, vagy bármilyen módon a hivatalos álláspontját egy-egy országnak megkérdőjelezze azon jogalapon, hogy az nem egy legitim álláspont, nem tükröz társadalmi támogatottságot. Ha Ukrajna kilép a nemzetközi színtérre azt mondván, hogy szeretne megállapodást kötni, akkor mi ezt úgy vesszük, mint egy hiteles, egy - még egyszer mondom -, a nemzetközi élet szuverén, önálló szereplőjének álláspontját, amelyet, amennyiben ez egybeesik a magyar nemzeti érdekekkel, márpedig itt úgy látjuk, hogy egybeesik, támogatni fogunk, és jelen esetben is támogatunk.

Ami az emberi és közösségi jogok tiszteletben tartását illeti, tisztelt képviselő úr, senki nem vonja kétségbe, hogy a rendkívül nehéz gazdasági, bizton-

sági helyzetben lévő ukrán állam, ukrán kormány komoly kihívásokkal küszködik egy sor területen, így részben ezen jogok betartása, betartatása területén is. A magyar kormány markánsan hangot adott elégedetlenségének, sőt, ha jól emlékszem, ennél talán erősebb kifejezést is használtunk, amikor a tavasz folyamán az ukrán törvényhozás gyakorlatilag eltörölte a nyelvtörvényt, noha, amint a képviselő úr említette, ez igazából soha nem volt kellően implementálva, és formálisan nem is lett eltörölve. De mindenképpen ezt a szimbolikus gesztust rendkívül negatívan fogadtuk és ennek hangot is adtunk.

(13.50)

Azt gondolom, a magyar nemzeti kisebbségek jogainak teljes körű érvényre juttatásához egy fontos eszköz lehet az, hogy intézményes párbeszédet, intézményes elvárásokat fogalmazunk meg, illetve kezdeményezünk Ukrajna vonatkozásában. Ilyen módon, hogy az Európai Unió és Ukrajna között létrejön ez a megállapodás, gyakorlatilag számon kérhetővé válik az Európai Unió nevében, tehát nem bilaterális alapon, hanem az EU nevében egy sor olyan kisebbségi, illetve emberi jog, illetve ezek betartása, amelyeket korábban nekünk kellett hangoztatnunk. Nyilván így lesz egy sokkal nagyobb támogatottsága, egy sokkal nagyobb legitimitációja ezen észrevételeinknek. Elhiheti, képviselő úr, hogy amikor Ukrajna vonatkozásában hozunk bármilyen nagy horderejű döntést, az elsődleges szempont, amit mérlegelünk, az az, hogy az ukránjai magyarságnak mi szolgálja leginkább az érdekeit.

Tehát azt gondolom, semmiképpen nem lehet a magyar kormányt azzal vádolni, hogy figyelmen kívül hagyná a kárpátaljai magyarság szavát. Annál is kevésbé lehet ezt a vádat megfogalmazni, hogy a kárpátaljai magyarság egyöntetűen támogatja azt, hogy ezt az integrációs perspektívát megalapozó lépést megtegye a Magyar Országgyűlés. Tehát az a helyzet nem fordulhat elő egy felelős kormány részéről, hogy a magyar nemzeti kisebbség határon túl kér valamit egy fontos nemzetközi viszonyokat érintő ügyben, mi pedig ezt figyelmen kívül hagyjuk, magunknak vindikálva azt a jogot, hogy majd mi Budapestről alaposabban meg tudjuk állapítani, és alaposabban meg tudjuk fogalmazni az objektív álláspontot. Tehát nem szeretnénk a kárpátaljai magyarságot megfosztani attól a lehetőségtől, hogy ebben a kérdésben a saját érdekeit érvényre juttassa, és nem szeretnénk megfosztani attól a lehetőségtől sem, ami objektíve fenn fog állni, még hozzá, hogy még egy lépéssel közelebb kerülnek Magyarországhoz, még egy lépéssel közelebb kerülnek Európához, ami számos gyakorlati területen, a mindennapi érintkezés tekintetében is könnyebbégeket fog bizonyára hozni.

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné
Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Ami a Porosenko elnök úrral való kapcsolattartást illeti, Orbán Viktor miniszterelnök úr kint volt Porosenko elnök beiktatásán, ahol kétoldalú megbeszélést folytattak. Tegnap a sajtóból értesülhetett mindenki arról, hogy egy telefonbeszélgetésre került sor a két vezető között, amit hamarosan egy hivatalos találkozó is fog követni, tehát mindenképpen törekszünk arra, hogy az új ukrán vezetéssel, a legitim ukrán vezetéssel intenzív párbeszédet folytassunk, elsősorban is a magyar kisebbség ukránjai helyzetének a javításával kapcsolatban. Hamarosan külügyminiszteri találkozóra is sor kerül, jómagam is több napot fogok hamarosan Ukrajnában tölteni, tehát intenzíven dolgozik a magyar külügyi apparátus és a magyar kormány azon, hogy egy magas szintű párbeszéd keretében megfogalmazzuk az álláspontunkat, és az ukránok részéről pedig betartassuk azokat a nemzetiségi, kisebbségi jogokat, amelyeket különben nemcsak ez a megállapodás ír nekik elő, hanem számos más nemzetközi egyezmény, illetve kétoldalú egyezmény.

Képviselő asszony, mindenképpen Ukrajna megsegítése is egy elsődleges szempont, amikor mérlegeljük azt, hogy támogatjuk-e vagy nem ezt a társulási megállapodást. Kezdetektől fogva egyértelmű volt, ahogyan elmondtam, a keleti partnerség legfontosabb szereplője, legnagyobb szereplője szempontjából egy kulcskérdés, hogy megkapja-e ezt a perspektívát, hogy majdan, amennyiben az ehhez szükséges kritériumokat teljesíteni tudja valóságosan, hogy az Európai Közösséghez tartozhasson, a határon túli kárpátaljai magyarság egésze szempontjából, illetve Ukrajna, mint egy 45 milliós szomszédos ország szempontjából ez egészen egyértelmű közös érdekünk.

A képviselő asszony azon kérését, hogy európai napirend keretében tárgyaljuk a hasonló kérdéseket, ennek semmi akadályát nem látom. De szeretném a képviselő asszony figyelmét felhívni arra a tényre, hogy ezt nem a kormány, hanem a frakciók kezdeményezhetik a Házbizottságban, tehát azt javaslom, mindenképpen legközelebb, ha úgy látja, hogy egy ilyen ügynek van olyan uniós relevanciája, hogy az megkövetelné az európai parlamenti képviselők jelenlétét, akkor ezt a megfelelő fórumon jelezze, mi nem fogjuk semmiképpen ellenezni, mert a minél nagyobb nyilvánosság és a minél szélesebb körű megvitatás hívei vagyunk.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ahogyan elmondtam, a magyar nemzeti érdekek vezéreltek bennünket akkor, amikor megszületett ez a döntés még jóval ezelőtt, hogy támogatjuk Ukrajna európai integrációs perspektíváját, semmiképpen nem a Bizottság vagy a Tanács javaslata juttatott minket erre az álláspontra. Ukrajna kérdése egy biztonságpolitikai, egy gazdasági, egy nemzetpolitikai, és ahogyan korábban elmondtam Moldávia és Grúzia kapcsán, egy elvi kér-

dés is. Szeretnénk ezeknek az országoknak felkínálni ugyanazt a gyarapodási, fejlődési lehetőséget, amit Magyarország is megkapott 1989 után, és amelynek fontos feltétele, nem egyetlen, de fontos feltétele az, hogy ez a pálya, ez a fejlődési pálya valahogyan az Európai Unióhoz kapcsolódóan történjen, ha lehet, akkor formálisan is az európai integráció keretein belül, amennyiben az érintett országok, még egyszer, teljesíteni tudják a feltételeket, és támogatást élvez a lakosság részéről az Unióhoz való csatlakozás.

Azt is elmondtam, tisztelt képviselő asszony - lehet, hogy nem volt bent a teremben -, hogy ha valaki, akkor Magyarország őszintén elkötelezetten és gyakorlati értelemben támogat minden uniós integrációs törekvést. Tehát a legkevésbé sem vádolható a kormány azzal, hogy - ahogyan a képviselő asszony fogalmazott - szívesebben látnánk magunkat kívül. Hogyan támogatnánk másokat abban, hogyan buzdítanánk másokat abban, hogy csatlakozzanak, ha mi magunk ennek az ellenkezőjét vallanánk?

Ami a Szent István-i örökséget illeti, azt szeretném mondani újfent, képviselő asszony, hogy Magyarország európai uniós tagsága egy bevezetett tény, egy status quo. Azt gondolom, egy ezeréves dilemma, egy ezeréves törekvés jutott nyugvópontra azzal, hogy 2004-ben teljes jogú tagjaivá váltunk az Európai Unióban. Erről nagyon nincs mit beszélni, tehát ez egy eldőlt, végérvényes kérdés, hogy az európai struktúrákhoz tartozik Magyarország immár hivatalosan is. Egy független, erős és integráns Ukrajnában vagyunk érdekeltek. Egyetértek a képviselő asszonnyal abban, hogy ez egy különösen érzékeny helyzet, Ukrajnában nemcsak hogy belső feszültségek, hanem egyenesen háború van. Egy ilyen helyzetben rendkívüli szimbolikus gesztusértékkel bír a gyakorlati hozadékok mellett, hogyha egy ilyen döntést mihamarabb meghozunk.

Magyarország az első között lesz a ratifikációval, ezzel is szeretnénk kifejezni azt, hogy nekünk, különösen mint szomszédnak, mint a magyar nemzeti szempontból érintett országnak fontos Ukrajna uniós perspektívája, és a többi országhoz hasonlóan a kormány részéről maximális támogatottságot élvez a törvényjavaslat elfogadása, amelyre tisztelettel kérem a Házat, hogy támogassa.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, államtitkár úr. Az általános vitát lezártam. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az országos környezetvédelmi információs rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1965. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés

részletes vitáját kijelölt bizottságként a Fenntartható fejlődés bizottsága folytatja le.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát Möring József Attila váltja fel.)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmre szolgál, hogy az országos környezetvédelmi információs rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló javaslatcsomagot önök elé terjeszthetem. Nagy előrelépés a környezetügyi ágazat számára, hogy új, modern, a XXI. századi kihívásoknak eleget tevő informatikai rendszer fogja segíteni a mindennapi szakmai munkát 2015. január 1-jétől.

A Földművelésügyi Minisztérium által működtetett országos környezetvédelmi információs rendszer segítségével végzi a környezetügyi ágazat a környezet állapotának és használatának figyelemmel kísérését, igénybevételi és terhelési adatainak gyűjtését, feldolgozását, nyilvántartását.

(14.00)

A rendszer biztosítja a felhasználók számára - beleértve a széles körű nyilvánosságot is - a szűkebb és tágabb környezetre vonatkozó adatokat, információkat. A jelenleg működő rendszer több mint tíz éve került kialakításra. Moduláris felépítésű, ami azt jelenti, hogy a különböző környezetvédelmi szakterületek - természetvédelem, hulladékgazdálkodás, levegőtisztaság-védelem, felszín alatti és felszíni vizek védelme, adatai - relatív önállósággal rendelkező szakterületi adatbázisokba kerülnek.

Az egyes szakrendszerek egymással összefüggő és egymás között - bizonyos határok között - átjárható egységet alkotnak. Az országos környezetvédelmi információs rendszer valójában ezen környezetvédelmi szakrendszerek összessége. Fontos kiemelni, hogy jelenleg az egyes szakterületek tekintetében az adatbázisba kerülő, a vonatkozó jogszabályokban előírt adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítése során beérkező adatokat döntően papír alapon nyújthatják be a kötelezettek. Ez évente az egyes szakterületek összességét tekintve több tízezer adatszolgáltatást jelent.

Az informatikában a több mint tíz év hosszú idő. Ez az akkor fejlett technológia - például a vonalkód használatának lehetősége - az egyes adatszolgáltatások tekintetében jelenleg már nem korszerű. Az informatikai rendszer az elmúlt években kevésbé tu-

dott lépést tartani a dinamikus változó jogszabályi környezettel, a műszaki informatikai fejlődéssel, továbbá az olcsó állami feladatellátás és a gyors, ügyfélbarát közigazgatás megteremtésének kihívásaival.

Az országos környezetvédelmi információs rendszer a környezet és energetika operatív program keretében mintegy 2 milliárd forint összeggel elnyert pályázat megvalósítása során megújul. A fejlesztés megvalósításához elengedhetetlenül szükséges a rendszer működésével és az adatszolgáltatással összefüggő érintett szakterületi jogszabályok oly módon történő módosítása, hogy az új informatikai rendszer működése jogi szempontból is biztosítva legyen.

2015. január 1-jétől mind az informatikai rendszer, mind a környezetvédelmi adatszolgáltatás módja is teljes mértékben újjászületik. A jelen törvényjavaslat elfogadásával a környezethasználók adatszolgáltatásának elektronikus alapokra helyezése valósul meg, vagyis a jelenlegi, döntően papír alapú adatszolgáltatás felváltása az ügyfélkapus adatszolgáltatási rendszerrel. A jogi szabályozás ezért fő szabályként elektronikus adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő. Kivételes esetekben, kifejezett jogszabályi rendelkezés esetén marad csak meg a papír alapú adatszolgáltatás. A rendszerfejlesztés eredményeképpen létrejön az informatikai rendszernek a nyilvánosság tájékoztatásához szükséges publikus internetes felülete. Az internetes honlapon megjelenő környezeti információk tekintetében deklarálni szükséges, hogy azok a továbbiakban úgynevezett nyilvánosságra hozandó közérdekű adatok, így a lakosságnak nem kell a kiadásukat egyedileg kérelmezni, hanem mindenki számára korlátozásmentesen és ingyenesen hozzáférhetővé válnak.

A törvényjavaslat biztosítja az egyes szakrendszerek közötti erősebb informatikai kapcsolatot. Az egyes szakterületi adatok felvitelénél a bejegyzés automatikusan meg fog jelenni a másik szakrendszerben is, ahol ez szükséges, elkerülve az adatbázisok tekintetében a többszöri adatszolgáltatást. A változás folytán az informatikai rendszer a mainál hatékonyabban és nyitottabban fog együttműködni más, ágazaton belüli és kívüli rendszerekkel, környezeti információkat tartalmazó adatbázisokkal. A rendszer fejlesztése révén a környezetvédelmi azonosító adatok kiadása a mainál gyorsabbá válik: a hatóságnak három napon belül ki kell adnia az eljárás kezdeményezéséhez és az adatszolgáltatás teljesítéséhez szükséges azonosítókat.

Jelenleg az adatszolgáltatások döntő többsége papír alapon érkezik a hatóságokhoz. Az elektronikus adatszolgáltatás technikai feltételei eddig korlátozottak voltak. Tekintettel az éves szinten több tízezer adatszolgáltatásra, az adatok felvitele, feldolgozása, összevetése, szakmai ellenőrzése és érvényessége a környezetvédelmi hatóságok számára jelentős munkaidő-ráfordítást igénylő manuális feladatot jelentett.

Összefoglalva: az országos környezetvédelmi információs rendszer átalakításának fő célkitűzése tehát, hogy a jelenlegi, döntően papír alapú adatszolgáltatások megszűnjenek, elektronikus úton teljesítsék azokat a jövőben a kötelezettek. Ezzel párhuzamosan megújul a rendszer publikus felülete, és átjárhatóvá, más informatikai rendszerek számára is elérhetővé, nyitottabbá válik az új rendszer. A jövőben lehetőség nyílik majd a környezethasználat több szempontú, komplexebb értékelésére is.

A törvényjavaslat néhány ponton olyan módosításokat is tartalmaz, amelyek nem közvetlenül illeszkednek az informatikai rendszer fejlesztéséhez, ugyanakkor célszerű ezeket jelen javaslatban elhelyezni. Itt kell megemlíteni például a környezetvédelmi hatóságnál kezdeményezhető, úgynevezett szakmai konzultáció jogintézményét, valamint a kormányzati szerkezetátalakításhoz kapcsolódó, egyes szakágazati jogszabályok megalkotásához szükséges felhatalmazó rendelkezések pontosítását.

A fentiekben túlmenően a hulladékról szóló '12. évi CLXXXV. törvény alábbi mondatát a tervezet hatályon kívül helyezi: „Veszélyes hulladék kizárólag veszélyeshulladék-égető műben égethető.” Magyarországon több olyan erőmű is üzemel, amelyben - az európai uniós feltételeknek és gyakorlatnak megfelelő módon - veszélyes és nem veszélyes hulladékot égetnek együtt. A veszélyes és nem veszélyes hulladékok együtt égetése évtizedek óta, ellenőrzött keretek között működő égetőműben, kizárólag engedély birtokában végezhető, az Európai Unió joga által nem tiltott tevékenység. Ez azt jelenti, hogy a hulladékok égetését nemcsak a hulladékgazdálkodásra, hanem többek között a levegővédelemre vonatkozó szabályoknak is megfelelő módon kell végezni. A hulladék keretirányelv és a törvény is előírja, hogy a veszélyes hulladékot más hulladékkal összekeverni, vegyíteni és ezt követően együtt égetni kizárólag engedély birtokában lehet. Ezt a lehetőséget biztosítja a jogszabály fentiek szerinti módosítása.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazatukkal támogassák az országos környezetvédelmi információs rendszer továbbfejlesztéséhez szükséges törvénymódosítások elfogadását és hatálybalépését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, először a vezérszónoki kör, de az előre bejelentett felszólalók közül csak Sallai R. Benedek urat látom a teremben. Ennek megfelelően neki adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen államtitkár úr felvezetését. Tisztelettel kérem államtitkár úr elnézését; bizonyára

megérti, hogy ellenzéki politikusként nem feladatom az, hogy elmondjam, hogy mi benne a jó, így aztán sokkal inkább azokra koncentrálnék, melyek problémás kérdésként merülnek fel bennünk.

Összességében a környezeti információkhoz való hozzáférés igénye és ennek lehetőségeinek bővítése egy öröndetes irány, tehát megint egy olyan jogszabályról van szó, amivel a Lehet Más a Politika céljait tekintve egyet tud érteni, viszont eszközeit tekintve néhány dologban vitatja annak megvalósításának hatékonyságát.

Elmondta államtitkár úr, hogy egy új információs rendszerről van szó, hozzá kell tenni azonban, hogy ez nem is annyira új, hiszen utána hozzátette, hogy tízéves múltja van, és tíz év sok idő, és nem olyan egyszerű tíz év alatt az informatikai igényekkel lépést tartani.

(14.10)

Nos, el szeretném mondani - csak azért, hogy ne mindig úgy tűnjön, hogy csak a Fideszt ütjük -, hogy 2009-ben az országos környezeti információs rendszer tesztverziója jelent meg, akkor a KEOP 1 milliárd forintjából készült el a rendszer, és ennél a 2009-es fejlesztésnél már az indulásnál számos informatikai hiba merült fel. Tehát az akkori pályázati rendszert ugyan lezárták, de a létrejött rendszer nagyjából működésképtelen volt, és töredéknyi információ volt hozzáférhető. Sajnos ezeket a hibákat 2009-től kezdődően nem sikerült orvosolni, és sok tekintetben ezek megmaradtak.

Azzal a céllal, hogy létezzen olyan informatikai megoldás, amelyben a környezethasználók és az érdeklődők hozzáférhetnek a releváns környezeti információkhoz, természetesen egyetértünk, mert ez az egészséges környezethez való alapjog érvényesítésének egyik alapvető infrastrukturális feltétele, tehát szerintünk teljes mértékben következik az alkotmányból, a hatályos jogszabályokból, illetve a nemzetközi kötelezettségekből is. Ez az információs rendszer jelen formájában azonban, nyilvánvalóan tudjuk - részben, ugye, erre reagál az előterjesztő -, nem felel meg az alapvető elvárásai, felhasználási követelményeknek, és a mostani törvénymódosítással szeretne ehhez a kormány közelebb kerülni, a mi véleményünk szerint azonban ezzel kapcsolatban jogosan merülhet fel több aggály és fenntartás. Ugyanis nem kerülnek föl a rendszer nyilvános felületére a felügyelőségi határozatok, ami pedig nagyban segítené a felügyelőségi munka átláthatóságát és a jogbiztonságot. Az ad hoc hatósági mérések adatai nem lesznek elérhetőek, az üzleti érdekek rendre megelőzik az adatnyilvánossághoz való jogot, és rendre a védett területekre vonatkozó megjelölések esetlegesek, a vízügyi adatok hozzáférhetősége hézagos, a hatósági rendszer folyamatos átalakítása pedig az adatsorok folyamatossága és az adatok összeha-

sonlíthatósága miatt kérdéses. Vagyis a rendszer így első ránézésre arra nem lesz jó, amire létrehozták - hogy megbízható, könnyen kereshető, széles körű adatbázisként szolgáljon.

Azt kérem az államtitkár úrtól, és majd valószínűleg ezt a kijelölt bizottság ülésén is lesz alkalom megvitatni, hogy azokat a környezeti információkat, amelyek közforrásokból jönnek létre, és jelen pillanatban sem hozzáférhetőek - egyébként pedig csak peres úton vagy még úgy sem lehet erre bármilyen jogot szerezni -, megismerhessük. Az LMP-nek ne mondják azt, kérem, hogy a környezeti információkhoz való hozzáférést szívén viseli a kormány, miután minden egyes ügyben peres úton kell érvényt szerezni ezen elvárásainknak, legyen itt Paksról vagy bármilyen fejlesztésről szó, tehát rendszeresen a bíróságra citáljuk a kormányt, illetve a hatóságait azért, hogy információkhoz jussunk hozzá.

Felmerül az, hogy a nemzeti parkok esetében több évtizedes kutatási kötelezettségek vannak monitoringrendszerekről, az élővilág különböző változásairól, populációdinamikáról, amelyek mind-mind közpénzből készült kutatások, ugyanakkor kétoldalú polgárjogi szerződésekre hivatkozva ezekhez a kutatási anyagokhoz jelenleg sem lehet semmilyen formában hozzáférni. Ugyanígy el lehet mondani, hogy még az Antall-kormány idején felállt, az akkori természetvédelmi helyettes államtitkár, dr. Tardy János által meghirdetett helyi védett természeti területek kutatási pályázati anyagai sem hozzáférhetőek, holott ezek mind az akkori helyettes államtitkárságra a pályázati rendszert követően, 12 évig futottak be. A mai napig nem férünk hozzá ezekhez, többszöri levélkérésre sem tudnak a civil szervezetek hozzájutni.

Nagyon-nagyon érdekes kérdés az, hogy a környezeti információs rendszerben hogyan jelenik meg az az igény, ami általában területhasználattal kapcsolatos. A tájhasználat és a természetvédelmi kérdések kezelése sokszor nagyon nagyban összefügg a termőföldek művelési ágának változásaival, annak a szabályozásával. Jelen pillanatban általában a magánszemélyek, csakúgy, mint sok jogi személy, sok-sok pénzzel és nagyon-nagyon bonyolult utánajárással tudják meg egy-egy területről azt, hogy annak konkrétan milyen állapotban kellene lennie. Nagyon nehéz megtudni annak a művelési ágát, hiszen vannak szántóföldek, amelyek száz, vagy nem száz éve, de vannak olyanok is, amelyek száz éve gyepeként vannak művelve, de olyan, ami 10-15 éve, nem mondható ritkának a gyepek arányában.

Jelen pillanatban ez az információs rendszer semmilyen formában nem kívánja kezelni azt, hogy a természeti értékek szempontjából fontos termőföldek adataihoz hogyan lehessen hozzáférni. Nagyon-nagyon fontos az, hogy a jogszabály tekintetében megnézzük az információhoz való hozzáférés bőségét, tehát azt, hogy milyen adatokra terjed ez ki, milyen költségtérítéssel és hogyan lesz lehetséges. Mert mindahhoz, amit az információs rendszer meg-

teremt, sok-sok esetben jelen pillanatban jelentős költségekkel lehet hozzáférni, vagy úgy sem lehet hozzáférni. Emiatt nagyon-nagyon aggályos az, hogy a hatóságok által azon információknak, amelyekhez bármilyen vélt üzleti titok vagy bármi más kapcsolódik - az LMP frakciója ezt jól ismeri a mindennapi gyakorlatból Paks kapcsán, ahol gyakorlatilag minden egyes környezeti vizsgálatot és minden mást peres úton kell megszerezniük -, hogyan lesz a hozzáférhetősége biztosított. Tehát a rendszer bővítésével és a célokkal egyet lehet érteni, viszont a gyakorlati megvalósítása, mint mondtam, sok kérdést vet fel.

De mondom tovább a kérdéseket, mert nyilvánvalóan az az aggály is bennünk van, hogy 2009-ben készítettek valamit 1 milliárd forintból, ami nagyjából működésképtelen, és most azt mondják, hogy másik 2 milliárd forint uniós forrásból korszerűsítésre kerül sor. Tehát én nem tudom, hogy a magyar informatikai vállalkozások milyen kapacitásokkal dolgoznak, de 3 milliárd forintból, szerintem egytérthetünk abban, hogy akár már egy működőképes rendszer is létrejöhetne, és lehetne olyan, ami ennyi közpénz felhasználása miatt nyilvánvalóan az információs rendszer megújítását teljes mértékben tudja szolgálni.

Egy néhány nappal ezelőtti hír szerint újabb informatikai fejlesztés küszöbén vagyunk, ami ugyancsak 2 milliárd forint. Hozzá szeretném tenni, hogy ez a 2 milliárd forint nem szerepel az eddig elmondott 3 milliárdban, ugyanis 2013-ban adott az MTI hírt egy 2 milliárdosról, ezt az államtitkár úr biztos tudja, hogy ez kétszer 2 milliárd volt-e, és már ez a kormány fejlesztett-e ilyen rendszert, de mindenestre az MTI-hírek alapján most újrakezdődik ez, amit tetszett volt említeni.

Ez utóbbi keretében bevezetik, hogy kizárólag az adóbevallók körében hírhedten rossz renoméjú nyomtatványkitöltő szoftver - ez az ÁNYK nevezetű, nem tudom, honnan kapta ezt a szép rövidítéses nevét, ez az általános nyomtatványkitöltő keretprogramnak a neve - segítségével lesz lehetséges az ügyfélkapun keresztül benyújtani az adatokat, amivel valószínűleg Európa egyik legbonyolultabb és legmunkaigényesebb adatbeviteli szisztémája jöhet létre Magyarországon. Ráadásul ez a kormány megkettőzi a környezethasználók adminisztrációs terheit bizonyos tekintetben, de megint az államtitkár úr értelmezését kérem segítségül, hiszen a jogszabályból számomra az derül ki, hogy lesz jó néhány olyan környezeti adat, amit papír alapon is be kell nyújtani a hatóságokhoz és az informatikai rendszerbe is fel kell tölteni. Ez azért furcsa, mert a kormányuk nemrégén egy újabb hangzatos kifejezést hallatott, ami nekem is nagyon tetszett: ez a bürokráciacsökkentés volt, ami egyezik a kormánynak az állítólagos céljával. Hiszen a Fidesz utolsó nyilvános választási programjában, amit egyáltalán el lehet érni, gondolom, ez már nem egyéves vagy négyéves, azt írta a Fidesz: a nemzeti ügyek kormánya csökkenteni fogja az admi-

nisztráció gerjesztette költségeket, az állami tevékenységekből fakadó vállalkozói kockázatokat. Programot indít a gazdasági bürokrácia és az adminisztráció csökkentésére, mert csökkenteni kell a vállalkozások adatszolgáltatási kötelezettségét, megszüntetni azt a gyakorlatot, hogy az államigazgatásban rendelkezésre álló információkat a vállalkozóktól kéri be újra és újra az állami intézmény.

Ha jól értem a jogszabályt, ez ennek ellenére ezt teszi meg, hiszen jó néhány környezeti információt fog bekérni ügyfelektől, adatszolgáltatásra kötelezi őket, akiknek egyébként írásban is meg kell tenniük az adatszolgáltatást, és egyébként jó néhány esetben olyan, amit esetleg ismételt és ismételt megtehet a hatóság. Hiszen abban az esetben, amennyiben, mondjuk, egy védett területet vagy Natura 2000-es területet érintően bármilyen környezeti hatástanulmány, hatásbecslés készül, akkor a két végében történt különböző fejlesztések során esetleg ugyanazokat az információkat kell majd az adatszolgáltatónak beadnia.

Tehát összességében az országos környezeti információs rendszer legnagyobb problémája nyilvánvalóan az, hogy rendkívül szűk nyilvánosan hozzáférhető környezeti adatok arányát fogja tartalmazni, ami a ráfordított forrásokhoz képest rendkívüli mértékben hatékonytalan. Megértem azt a kritikát, hogy ezeket a kérdéseket a részletes vita során kell megvitatni, hogy a jogszabály különböző szakaszai miért nem szolgálják a hatékonyságot, azonban az általános vitában kell hogy hangot adjunk az aggályunknak azzal kapcsolatban, hogy ennyi pénzből, tehát 1 milliárdból 2009-ben, majd 2013-ban 2 milliárdból - most meg nem tudjuk, hogy még 2 milliárdból, vagy pedig abból - egy olyan rendszer jöjjön létre, ami valóban elérhetővé teszi ezeket az információkat.

Összességében el szeretném mondani azt is, hogy korábban - állítólag nekem megszűnt már az, hogy civil legyek, mert korábban voltam az is - az aarhusi egyezmény a környezeti információkhoz való hozzáférés lehetőségének a biztosítására több esetben rendelte el a magyar kormányoknak, hogy az e keretegyezménnyel kapcsolatos kötelezettségeiket teljesítsék, és minden esetben elmarasztalta a magyar kormányt. És az a kérdés, hogy az aarhusi egyezmény összes elvárt információjával, ami az állampolgároknak nemcsak azt a jogot adja meg, amellyel az ön által elmondott környezeti elemeket veszik igénybe, hanem jó néhány bővebb környezeti, társadalmi, fenntarthatósági szempontot is, azok milyen relevanciával lesznek ezzel a rendszerrel kapcsolatban.

(14.20)

Tehát az országos környezeti információs rendszer a törvényjavaslat szerint a kormányrendeletben szabályozza majd a publikus felületein közléteendő

adatok körét - tehát most, jelen pillanatban azt sem tudjuk, hogy mik lesznek ezek az adatok, majd egy későbbi szabályozás jön erre létre -, miközben olyan környezeti információkról van szó, amelyek egy-két kivételtől eltekintve, alapértelmezésben is nyilvánosak kellene hogy legyenek; erre költünk most el újabb 2 milliárdot.

A probléma súlyosságát nemcsak az jelzi, hogy a 2010-ben hatalomra került Orbán-kormány a civil szervezetek egyik legsürgetőbb feladatául és elvárásaként jelölte meg a környezeti információkról szóló aarhusi egyezmény előírásainak betartását és megtartását, aminek érdekében azóta sem történt semmi, hanem az is, hogy Magyarországgal szemben kötelezettségzegési eljárás folyik az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EKG tanácsi irányelv megfelelő átültetése miatt.

A gyakorlat jól jelzi, hogy amikor tavaly kiirtották a Kossuth tér fáit, az érintett lakossági csoportok csak a fakivágási engedély jogerőre emelkedése és a fák kivágása után hetekkel kapták meg a vonatkozó közigazgatási határozatot. Most, ha jól értettem a jogszabályt, akkor a határozatok felrakására most sincs szándék, tehát azokat a hatósági döntéseket, amelyeket a zöldhatóság rendelkezésben megfogalmaz, ezután sem fogjuk megismerni ebből.

Ráadásul az utóbbi években esetek sokasága bizonyította be, a Paksi Atomerőmű tervezett bővítésétől, ahol még a parlamenti képviselők sem jutottak hozzá a kormány szerint egyébként meglévő környezeti hatásvizsgálatokhoz, a Normafára szánt sícentrumig, hogy a felelős állampolgári és politikai döntések meghozatalához szükséges alapvető környezeti információkhoz sem lehet hozzáférni. Ahhoz, hogy ez a helyzet változzon, nem újabb milliárdos informatikai fejlesztésekre lenne szükség, hanem arra, hogy az állam és annak hatóságai, illetve intézményei ne titkolják el a náluk lévő környezeti adatokat és információkat, hanem tárolják ezeket nyilvános felületeken, akár kormányzati honlapokon, és legalább kérésre osszák meg azokkal, akikre ezen információk tartoznak, vagyis az állampolgárokkal, a civil szervezetekkel, illetve a helyi és országos politikai élet szereplőivel.

Mint elmondtam bevezetőmben, a jogszabályalkotás irányával egyetértünk, annak a megvalósításával kapcsolatban hatékonysági szempontjaink vannak, ugyanis az a véleményünk, hogy a jelenleg hatályban lévő jogszabályok is biztosították volna azokat a lehetőségeket, amelyekkel a magyar állampolgároknak és civil szervezeteknek lehetett volna biztosítani a környezeti információkhoz való hozzáférést lehetőségét, azonban, mint tudjuk, a jogszabály halála az, hogyha nem alkalmazzák, és jelen pillanatban ezen adatnyilvánosságokról szóló szabályok nagyon sokszor szerepeltek mostohagyermekként a kormányzat asztalán.

Tehát minden bizonnyal a jogszabálytervezethez módosító indítványokat fogunk benyújtani, a részle-

tes vita során, a bizottság ülésein még remélhetőleg fogunk erről eszmét cserélni, és ezt követően fogja a frakciónk eldönteni a jogszabály támogatásáról szóló döntésben, hogy hogyan is állunk hozzá. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most pedig megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem rövid lenni és összefoglalni azokat a meglátásaimat, amelyek az országos környezeti információs rendszerrel, illetve ezzel a jogszabálytervezettel kapcsolatban kialakultak bennem, illetve a Jobbik-frakcióban.

Alapvetően minden olyan jogszabály-módosítást, amely ezt a rendszert egyszerűbbé, átláthatóbbá teszi, támogatunk és támogatni is fogunk, hiszen a cél az, hogy valóban, a környezethasználókról olyan egységes és áttekinthető információk álljanak bármely állampolgár rendelkezésére, amelyekhez az internetről, bárhol is hozzá tud férni, illetve le tud tölteni szükség esetén.

Mielőtt országgyűlési képviselő lettem, a vállalkozó szférában környezetvédelmi megbízottként jó néhány tucat vállalkozásnak dolgoztam, és mindennapos tapasztalatom volt a különböző adatszolgáltatások kitöltésében, akár a felszín alatti vizes, hulladékos, levegős vagy bármi más rendszeres vagy eseti adatszolgáltatások tekintetében, amelyeket a környezethasználó vállalkozások a környezetvédelmi hatóság felé voltak kötelesek teljesíteni. Azt láttam, hogy egyrészt voltak próbálkozások ennek az elektrónizálására vagy elektrónikusá tételére, amelyek vagy jobban sikerültek, hol kevésbé jobban, és volt, ami egyébként egészen jól sikerült. De akkor még, eleinte ez csak azt jelentette, hogy elektrónikus kitöltő programot hoztak létre az adott adatszolgáltatáshoz, nem kapcsolódott össze azzal, hogy interneten keresztül, elektrónikus felületen keresztül be is lehessen nyújtani - ez nyilván a következő lépés -, hanem csak az elektrónikus kitöltő programban kitöltött programokat kellett kinyomtatni, majd aláírni és kézzel benyújtani a hatósághoz.

Számos olyan párhuzamos adatszolgáltatás volt, amelyet ugyanaz a környezethasználó ugyanazon hatósághoz benyújtott különböző adatszolgáltatásokban köteles volt teljesíteni, ugyanazokat az információkat újra és újra megadni, hiszen a környezetvédelmi hatóságnál külön osztályon foglalkoztak, mondjuk, a FAVI-val és külön osztályon a hulladékos-adatszolgáltatással, és sokszor ezek nem is találkoztak össze, tehát nem is lehetett azt összevetni, hogy vannak-e eltérő vagy azonos információk a kettőben, vagy van-e olyan, ami alapján valami hiba jön ki a rendszerből. Vagy mondjuk, a különböző vállalkozások által benyújtott hulladékos-adatszolgáltatás, amely mondjuk, a hulladékkezelő cégnél azt jelentette, hogy adott évben mennyi és

milyen minőségű és mennyiségű hulladékot vett át a szolgáltatóktól, illetve a hulladéktermelőktől, ezek az adatok sem találkoztak egymással, márpedig ez a mai korban, a XXI. században rendkívül egyszerűen megoldható.

Reméljük, hogy ebben az irányban már tényleg egy nagy lépést fogunk előre tenni, hogy kiszűrjük azokat a nem tisztességesen dolgozó vállalkozásokat, akik nem a hulladékkezelési engedélyükben foglaltakhoz képest végzik a tevékenységüket, vagy pedig esetleg engedély nélkül. Ez a másik része, amikor azt szeretnénk tudni vagy szeretnénk meg tudni, hogy egy adott vállalkozás - aki mondjuk, valamilyen beruháznál dolgozik, és teszem azt, mondjuk, épületet bont, és látjuk fizikailag, hogy szállítja el az azbesztes palát, a tetőt - rendelkezik-e engedéllyel, mondjuk, veszélyeshulladék-szállítási vagy -kezelési engedéllyel erre a tevékenységre, azt az interneten keresztül, egy webes felületen keresztül bármikor megtehetjük, és valóban naprakész és olyan adatokat szolgáltatson, ami az akkori állapotot tükrözi.

Tehát a vállalkozói szféra érdekében és az állampolgárok érdekében, a civil társadalom érdekében ez mindenképpen nagyon fontos, hiszen ők azok, akik kinyerik az információt ezekből a rendszerekből, és kíváncsiak arra, hogy az egyes környezeti elemek egyrészt mennyire terheltek, kik a legnagyobb szennyezők, és milyen szennyezőanyagokkal történik meg az adott környezeti elem terhelése, másrészt pedig, hogy rendelkeznek-e bizonyos vállalkozások engedéllyel arra a környezethasználatra, amit éppen fizikailag végeznek.

Tehát az átláthatóság nagyon fontos volna, mert legtöbbször tényleg azt lehetett tapasztalni, hogy óriási mennyiségű adat érkezik be a környezetvédelmi hatósághoz, amit fizikailag szinte képtelenek voltak feldolgozni. Volt olyan nemegyszer, hogy körülbelül fél évvel az adatszolgáltatás megtétele után került feldolgozásra egy-egy bejelentés, bevallás; nyilvánvaló, hogy ennek megvolt az a következménye, hogy nem lehetett tudni, nem lehetett biztosan tervezni a következő időszakra sem a vállalkozásoknak, sem pedig az engedélyezéssel foglalkozó hatósági ügyintézőknek.

Összefoglalva: a környezetvédelmi információhoz való hozzáférés javítása és folyamatos, egyre jobban elektronikussá tétele fontos, és egyre jobban meg kell hogy szüntessük azokat a párhuzamosságokat, amelyek jelenleg fennállnak, és hogy a különböző nemzetközi és hazai jogi jogszabályoknak megfeleltessük ezeket a rendszereket. Ezt minden esetben mi támogatni fogjuk, akármilyen környezeti adatról, környezetterhelésről is van szó, hiszen hosszú távon ez is hozzájárul ahhoz, hogy egy adott területen akár, hiszen ezeknek az adatoknak a segítségével statisztikákat is lehet összeállítani, amelyek alapján meg tudjuk mondani, hogy egy adott területre vonatkozóan hogyan tudjuk csökkenteni, mondjuk, a légszennyezést, vagy hogyan tudjuk a talajvíz terhelését hosszú távon csökkenteni. Ehhez ma, a XXI. század-

ban talán a legnagyobb kincs az adatbázis, mindig az adatok a legnagyobb értéket jelentő dolgok, és nyilvánvaló, tudni kell, hogyan éljünk ezekkel az információkkal.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy támogatni tudjuk a jogszabályt, és támogatni tudunk minden olyan jogszabályt, ami ennek a rendszernek a fejlesztését tűzi ki célul. Reméljük egyébként, hogy a valóságban is ennek ez lesz a következménye, hogy az országos környezeti információs rendszer hatékonyabb és használhatóbb lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel a vezérszónoki kör végére értünk.

Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Tessék!

(14.30)

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetlenegy gondolattal szeretném kiegészíteni a korábban elmondottakat, és kérve ez ügyben az államtitkár úr segítségét. Ez pedig általában a környezethasználat, természeti erőforrások használatával kapcsolatos szemléletből adódik. Mégpedig az - el szeretném mondani -, hogy a jelenlegi jogszabályok alapján még az erdőtervek sem nyilvánosak, a környezeti erdőtervezés és az üzemtervek sem könnyen hozzáférhetőek. Ez pont tipikusan annak a példának az esete, amikor a hatóságok ülnek olyan információkon, amikre egy-egy tájnak vagy egy-egy területnek, akár egy-egy önkormányzatnak szüksége lehetne. Jelen pillanatban az ezzel kapcsolatos ügyféljogosultságok az elmúlt években kifejezetten csökkentek, és azért várjuk többek között az erdőtervény módosítását, hogy ebben is lehessen változás.

De amikor az igényeimet megfogalmazom, hogy mi az a rendszer, amit szívesen látnék és szívesen fogadnék el és támogatnék, az minden bizonnyal a korábban elmondottakhoz képest még az lenne, amiben a teljes erdészeti tájhasználati adatbázis is felkerülhetne és rendszerezésre kerülhetne, hiszen az mind olyan információ, ami a hatóságoknál rendelkezésre áll, és az állampolgárok és civilek számára pedig nem hozzáférhető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Ebben az esetben az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT vidékfejlesztési miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném

megköszönni az érdeklődést, a kiváló és széles tájékozottságról tanúskodó hozzászólásokat. Köszönjük azt is, hogy a kiküldött tájékoztatóban üdvözlő az Állami Számvevőszék is ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását, hiszen két korábbi kérésével van összhangban, miszerint a felszín alatti és felszíni vizek állapotát értékelő és nyilvántartási rendszerek fejlesztésére lenne szükség, illetve pontosabb adatszolgáltatást igényelt a hulladékszállítási adatok tekintetében is. Úgy értékeli az Állami Számvevőszék is, hogy javaslataival összhangban nyújtottuk be a most tárgyalandó törvényjavaslatot.

Szeretném megerősíteni, hogy az új országos környezetvédelmi informatikai rendszer egy moduláris rendszer. Tehát annak külön, viszonylag nagy önállósággal bíró területei vannak akár a természetvédelemre vonatkozólag, a hulladékgazdálkodásra, a levegőtisztaságra vonatkozóan, illetve a felszín alatti és felszín feletti vizek védelmére vonatkozóan, de ezek a moduláris rendszerek átjárhatóak.

Rátérve a felvetett aggályokra: nincsen külön egymilliárd? Legalábbis a mi kormányzati időszakunkban nincsen, és nincsen még plusz kettő. Ez a kétmilliárd forintos beruházás van, amelyből meggyőződésem szerint egy jó rendszert alkottunk, és bízom abban, hogy ennek a rendszernek a kiépítése során fölhasználták azokat a tapasztalatokat, amelyek a 2010 előtti rendszerek hiányosságaiból adódtak. Mi nem vállalunk felelősséget ezért, egy 2009-ben elkészített rendszerért, hogy az miért működés-képtelen.

A hatályba léptetés is azért fontos, hiszen egyes részei már december 15-étől hatályba lépnek, hiszen ettől az időponttól kezdve már nem fogadunk be, pontosabban most hónap közepétől nem fogadunk be már papír alapon adatokat azért, hogy legyen idő ezt a rendszert csiszolni, tehát január 1-jétől élesben működhessen a rendszer.

A nyilvános felületek tekintetében természetesen, mint ahogy szokott lenni, külön rendelet készül, miniszteri rendelet, és a mostani törvény felhatalmazza az illetékeseket, az illető minisztériumokat ezeknek a rendeleteknek a megalkotására. Itt pontosítjuk azt, hogy mit jelent a nyilvános adatok köre, azonban jóval bővebb lesz, mint eddig. Fontosnak tartom újra kiemelni, hogy ingyenes lesz. Nem kell külön kérni az adatokat, a nyilvánosnak tekintett adatokat, és ingyenes lesz. Fölkerülnek a felügyelőségi határozatok, tehát képes arra ez a rendszer, hogy akár ügyfelenként, akár telephelyenként azonosítsa akár a veszélyforrásokat, a terhelési forrásokat, pontoszerű szennyezőforrásokat, és a nyílt adatok között lesznek maguk a határozatok és az ügyfelek beszámolóit, hogy az éves tevékenységük során mennyire tudtak megfelelni ezeknek az előírásoknak.

Papír alapon is be kell-e küldeni? Nem. A fő szabály - a törvény is kimondja -, hogy alapvetően elektronikus lesz minden adatszolgáltatás, néhány

kivétellel. De ez a néhány kivétel csak azért történik, mert aránytalanul nagy ráfordítást igényelt volna felületek kialakítása kevés adat számára. Ezek közé tartozik például a használt gépjárművek koordináló szervezeteinek nyilvántartása. Ez olyan szűk kört érint, amelyre nem volt célszerű rendszert, elektronikus rendszert kialakítani.

Megnyugtatom képviselő urat, hogy valamennyi európai uniós vállalkozásunknak és nemzetközi egyezményben vállalt kötelezettségeinknek megfelel ez a most kialakított rendszer. Természetesen mindazokat a felvetéseket, amelyeket akár Kepli Lajos, akár Sallai R. Benedek képviselő úr fölvetett, még a részletes vita során és a rendszer kialakítása során is megfontolandónak véljük.

Köszönöm a figyelmüket, és kérem támogatásukat majd a későbbiekben a törvényjavaslat elfogadása során is. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr szavait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására - tájékoztatom önöket - csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a napirend utáni felszólalások következnek. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik: „Gondolatok a Balaton fejlesztési koncepciójáról” címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban Keszthely adott otthont a „Balaton tervezési konferencia” rendezvénynek, amelynek témája a Balaton-régió jövője volt. Örömteli, hogy úgy látszik, végre történik valami a Balaton körül is, hiszen az elmúlt években nem kapta meg azt a figyelmet és forrásbiztosítást a térség, amelyet megérdemelt volna. A Balaton Fejlesztési Tanács által bemutatott elképzelések, fejlesztési tervek a leírtak szerint körülbelül 310-320 milliárd forint támogatási igénnyel rendelkeznek, és a várakozások szerint körülbelül 10 ezer új munkahely létrejöttét eredményezhetnék, amennyiben megvalósulnának.

Örömmel látom, hogy szorgalmasan tanulmányozzák egyébként a Jobbik programját is, ha már egyébként a kormánynak nem volt ilyen; és nem találnak süket fülekre a Balatonnal kapcsolatos parlamenti felszólalásaim sem, hiszen a bemutatott balatoni fejlesztési koncepció több pontban is tartalmaz olyan lépéseket, amelyeket már évek óta szorgalmazunk, és magam itt a parlamentben többször akár napirend után, akár valamilyen napirend keretében elmondtam.

A turizmus fejlesztése az egyik legfontosabb, de az ipart, a gazdasági szektort sem szabad elhanyagolni, amire mi már 2010-ben felhívtuk a figyelmet az „Ébredj Balaton!” című programunkban. Ha csak a

közvetlen környezetemben tekintek körül, egy balatonfüzűi kihasználatlan ipari parkról tudok beszámolni, amelynek a fejlesztésével évtizedek vagy évek óta senki nem foglalkozik. Az elmúlt négy évben sem történt ebben előrelépés, pedig kiváló adottságokkal bír egy esetleges zöldipar vagy zöldgazdaság megerősítéséhez, bevezetéséhez. Hiszen a Balaton-parton elsősorban ilyen jellegű ipari tevékenység képzelhető el.

A turizmus fejlesztésére a 2014-es „Kimondjuk. Megoldjuk.” címet viselő országos programunk szintén kiemelten tartalmazta az egészségturizmus fejlesztését, amely munkahelyteremtés és gazdaságélénkítés területén az egyik kiugrási lehetőség lenne Magyarországnak. Ez különösen igaz a Balatonra, ahol megvan az alapja a turizmus eme formájának, csak ki kell használni a benne rejlő lehetőségeket. Úgy látszik, ezt sem hiába dolgoztuk ki, hiszen ez is visszaköszön a fejlesztési koncepcióban, reméljük, a megvalósítása is eredményes lesz és egyáltalán megtörténik.

Júniusban napirend utáni felszólalásomban hívtam fel a figyelmet a Balatontól távolabb fekvő háttértelepülések elhanyagoltságára, és szintén azt tapasztaltam, hogy sikerült megtermékenyíteni a koncepció készítőit, hiszen az leírja ezen települések fejlesztési feltételeinek javítását is. Úgy látszik, még ha nem is mutatják, mégis figyelnek ránk és az általunk felvetett problémákra. Általában kommunikációs szinten, országos szinten eddig is így működött, reméljük, a gyakorlat is követni fogja ezt.

Szintén évek óta hangoztatom, hogy a Balaton mindenkié, és biztosítani kell a tóhoz való szabad hozzáférést az állandó lakosok és az üdülővendégek számára is. A koncepció ezt ugyan megemlíti célként, de pont a Fidesz-kormány az, meg az előtte lévő kormányok sem voltak képesek évek óta megoldani a fennálló problémát. Ugyanis egy 2012-ben készült tanulmány szerint 3,7 milliárd forintba lenne szükség, hogy biztosítani lehessen a településekhez tartozó partszakaszok 30 százalékának szabad tájékozódását, amelyet a Balaton-törvény előír szabad parti sétány formájában.

(14.40)

Ennek 14 éve nem tudnak eleget tenni, amióta a Balaton-törvény hatályba lépett. Ennek a pénznek a többszörösét költötte el a kormány az elmúlt években felesleges beruházásokra, mondjuk stadionokra, miközben erre a célra egy fillér sem jutott.

Szintén évekkal ezelőtt készült egy tervezet az illegális balatoni feltöltések, stégek elbontására közmunkások bevonásával. Ez is csak egy terv maradt, mert a kormány nem tette hozzá a szükséges anyagi háttérrel. Bízom benne, hogy fentebb említett több mint 300 milliárd forint tervezett forrásból ezekre a kiemelten fontos célokra is tudnak majd juttatni támogatást.

Elhangzott, hogy a régió nagy problémája, hogy a szállásférőhelyek nem megfelelő számban és minőségben állnak rendelkezésre. Ezzel kapcsolatban csak a reményünket tudjuk kifejezni, hogy ennek az orvoslása meg fog történni, de nem egy-egy településre, hanem az egész régióra összpontosítva. Az elmúlt ciklusokban az északi parton szinte csak Balatonfüreden folytak szállodaépítő és rekonstrukciós beruházások, igaz, hogy ott több milliárd forint értékben, de közben a környező települések néhány kilométernyi bekötőútra vagy kerékpárútra sem kapnak támogatást, vagy egy-egy közintézmény felújítására néhány millió forintért is hiába állnak sorba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Balaton-parti képviselőként és balatonalmádi lakosként továbbra is szívemen viselem szeretett tavunk sorsát, és a jövőben is kiemelt figyelmet fordítok a térség fejlesztésére, az itt élők életszínvonalának javítására, és figyelemmel fogom kísérni ezen tervek megvalósulását. Bízom benne, hogy nemcsak papírra vetett szavakat láthatunk, hanem a tettek mezejére lépnek.

Én ehhez szerettem volna hozzájárulni azzal, hogy költségvetési módosító indítványok formájában beadtam az imént említett 3,7 milliárd forint átcsoportosítását a part szabad tájékozódásra és az illegális feltöltések elbontására. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP: „Ők élnek Pannóniában” címmel.

Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szíves elnézésüket kérem, nem szeretnék visszaélni az idejünkkel, mert az „Ők élnek Pannóniában” címet dr. Varga Zoltán egyetemi tanártól, a Debreceni Egyetem kiváló tudós- és tanáremberétől kölcsönöztem, aki ismeretterjesztő művében tette meg azt, hogy az európai uniós csatlakozást követően bemutatta Magyarország élővilágának azt a részét, amellyel egyedülállóan gazdagítottuk az Európai Uniót.

Korábbi felszólalásomban egyszer már felhívtam képviselőtársaim figyelmét azokra a szobrokra és művészeti alkotásokra, amelyek körbeveszik itt a folyosót a Parlamentben, amelyek sok-sok iparosembert mutatnak be. Sajnos, az volt a véleményem, hogy viszonylag túl kevés szó esik a magyar emberrekről és a Magyarországon élő állampolgárok gondjairól, de most egy olyan csoportot szeretnék megemlíteni, bemutatni és a jegyzőkönyv számára dokumentálni, amelyről még kevesebb szó esik. Ez pedig Magyarország igencsak sebezhető élővilága és természeti értékei, fokozottan védett és védett fajok. Miután sajnos olyan szomorú benyomások vannak, s nemcsak a sajtóban, hanem parlamenti képviselőként is azt tapasztalom, hogy a természetvédelem egyre hányatottabb sorsba keveredik, ugyanakkor

nem nagyon látjuk azt, hogy ezek a fajok bármilyen szempontból élveznének bármilyen szempontot a törvényhozásban.

Ezért gondoltam azt, hogy a döntések túlnyomó többségét önállóan meghozó kormánypárti képviselőtársaimnak egy rövid listát olvasok fel Magyarországon fokozottan védett állatairól, hogy legalább halljanak ezekről, hogy mire van közvetlenül hatással a kormányzás. Csíkos szöcskegér, csonkafülű denevér, északi pocok, farkas, hiúz, hosszúszárnnyú denevér, kereknyergű patkósdenevér, nagy patkósdenevér, nagy fülű denevér, nyugati földikutya, óriás korai denevér, piszedenevér, tavi denevér és vidra. A fokozottan védett ingolák fájából a dunai ingola és a tiszai ingola. A fokozottan védett halfajok közül megemlítem, hogy halljanak ilyenekről is: dunai galóca, lápi póc, magyar bucó, német bucó, Petényimárna. A fokozottan védett hüllők tekintetéből a haragos sikló, a pannon gyík és a parlagi vipera az, amelyekről alig-alig vesznek tudomást a döntéseik során.

Állatvilágunkban a legszembetűnőbbek nyilvánvalóan a fokozottan védett madárfajok. Ezek közül azok a fokozottan védettek, amelyeknek időnként figyelembe kéne venni az ökológiai igényeit: a bakcsó, a barátkeselyű, a barna kánya, a batla, a békászó sas, a borzas gödény, a bölömbika, a cigányréce, a császármadár, a csíkosfejű nádiposzáta, a darázsölyv, a döggeszélyű, az Eleonóra-sólyom, az északi sólyom, a fakó rétihéja, a fattyúszarkó, a fehér gólya, a fehérhátú fakopáncs. További madárfajok: a fehérkarmú vércse, a fehérszárnnyú szerkő, a fekete gólya, a fekete sas, a feketeszárnnyú székicsér, a Feldegg-sólyom, a gólyatölcs, a gulipán, a gyöngybagoly, a gyurgyalag, a halászsas, a hamvas rétihéja, a haris, a héjasas, a hóbagoly, a kanalasgém, a kék vércse, a kékcsőrű réce, a kerecsensólyom, a kerti sármány, a kígyászölyv, a kis csér, a kis héja, a kis kárókatona, a kis kócsag, a kis lilik, a kormos szerkő, a kövirigó, a kuvik, a lilebíbic, a márványos réce, a nagy fülemüle, a nagy goda, a nagy kócsag, a nagy póling, a nagy sárszalonna, a parlagi sas, a piros lábú cankó, a pusztai ölyv, a réti fülesbagoly, a rétisas, a reznek, a rózsás gödény, a szalakóta, a széki lile, a székicsér, a sziki pacsirta, a szirti sas, a tavi cankó, a törpegém, a törpesas, a törpe vízicsibe, a túzok, az ugartyúk, az uhu, az uráli bagoly, az üstökös-gém, a vándorsólyom, a vékonycsőrű póling, a vízirigó, a vörös gém, a vörös kánya és a vörösnakú lúd.

Magyarország fokozottan védett állatfajainak, illetve gerinces fajainak a listáját hallották. S emellett, hogy Magyarország állampolgárainak a sokaságáról felelnek meg a parlament a mindennapi munkája során sok esetben, ezek azok a fajok és az ezekhez kapcsolódó életközösségek, amelyekről még gyakrabban esik megfélemezés a jogszabályalkotás során, holott ezek ökológiai igényeit és élőtereit alapvetően érinti a döntéshozás.

Szerettem volna, hogy ezekről legalább halljanak. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen az értékes honismereti biológiaórárt, gyarapította az ismereteinket.

Most pedig napirend utáni felszólalásra jelentkezett és megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik: „A kormány kiszámíthatatlan adó- és költségvetési politikájának vesztesei II.” címmel. Képviselő úr, tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap ugyanígy napirend utáni felszólalás keretében az adópolitika veszteseiről már ejtettem szót. Ugyan a költségvetési vita csak holnap kezdődik el hivatalosan, azonban mivel a kormány nem nagyon szereti a kritikát, olyan kis időkeretet biztosított a vitára, ami azt eredményezte, hogy a saját módosítóink mellett bizony nagyon csekély mértékben tudunk érvelni, jómagamra például tízperces időkeret jutott, így szükségesnek éreztem, hogy kibővítssem ezt a lehetőséget akár ilyen napirend utáni felszólalással is.

Ma inkább azokról a módosító indítványaimról szeretnék említést tenni, amelyek a földdel, a magyar termőfölddel, a magyar vidékkel kapcsolatosak, és amelyek legfőképpen az önök korábbi ígéreteiből táplálkoznak, hiszen ne felejtjük el, hogy ellenzékben még nagyon hangzatos ígéretek voltak ezen ügyekkel kapcsolatban is, sőt nem is olyan régen még, az ideai választások előtt is komoly ígéreteket vetettek gyakran még papírra is.

Arról már sokat beszélünk itt a Ház falai között, hogy a nemzeti vidékstratégia, amelyet 2010-ben a Ház elé ugyan nem hoztak, de amelyet letettek elének mint olvasmányt, mennyi olyan fontos alapigazságot és kitélt tartalmaz, ami, azt hiszem, a teljes Magyar Országgyűlésben egy konszenzusos törvénné emelte volna ezt a stratégiát. Azonban visszakoztak a nemzeti vidékstratégia megvalósításától, és egy teljesen más logika szerint egy teljesen más irányba indultak el. Amikor az önök vidékpolitikájáról beszélünk, akkor ezt sajnos mindig el kell mondani, hiszen fontos, hogy a választók, az önök szavazói tudják, hogy a korábban elmondott ígéreteik köszönő viszonyban sincsenek a valósággal. Az ideai költségvetési vitában, amely a 2015. évi költségvetési vita, elég sok módosító indítvánnyal igyekeztem visszaterelni önöket a vidékstratégia logikájához, igyekeztem behajtani önökön a korábbi ígéreteiket.

Most néhány konkrétumot szeretnék kiemelni. Az osztatlan közös földterületek problémája már a rendszerváltásnak hazudott időszak óta gyakorlatilag nyomasztja Magyarországot és nyomasztja a döntéshozókat.

(14.50)

Hiszen egy olyan problémát helyezett le egyébként a vidék szintjére, a legkisebb emberek, a földtulajdonosok szintjére, amit ők maguk nem vagy csak nagyon nehezen tudnának kezelni. Ez nekünk, döntéshozóknak lenne a feladatunk, hogy mindenkorra

megoldjuk ezt a problémát. Erre sokféle jogszabályi próbálkozás volt, de valódi megoldás nem született, nem fogadott el egyetlenegy korábbi kormány sem.

Mi úgy látjuk, fontos előrelépés lenne, ha ezen területek kiméretésére megfelelő anyagi forrást biztosítana a jelenlegi kabinet, ezért bátorkodtam jelentős mértékben megnövelni az erre szánt összeget. Azt hiszem, érdemes lenne megfontolni és végre lezárni ezt a problémát, ami egyébként rengeteg kis- és közepes gazdálkodónak keseríti meg a mindennapjait, rengeteg földtulajdonosnak okoz fejtörést. Ezért is szeretném a figyelmükbe ajánlani ezt a módosító indítványt.

Szintén említést kell tennem egy másikról, ami szintén egy régi mulasztásuk, ez pedig a zsebszerződésekkel kapcsolatos problémakör. Ugye, miniszterelnök úr ígérte, hogy ha kormányra kerülnek, akkor egy csapásra megoldják ezt a kérdést. Hát, annak már jó néhány éve. Ehhez képest találkoztunk ugyan Btk.-szigorítással, volt egy tárcaközi munkacsoport, amelynek a munkájába engem is meghívtak, egyébként ezt ezúton is köszönöm, bár végeredményben gyakorlati, kézzelfogható eredménye nem sok lett a történetnek.

Annyit elértek, hogy ezen földterületek legalizálását, amelyek zsebszerződéssel fertőzöttek, és jelenleg jellemzően osztrák, de hívjuk úgy, külföldi tulajdonosai vannak, kevés esetben indították el. Ezt önök valami óriási sikerként igyekeznek felmutatni. Én azonban felhívnam itt, a Ház falai között is a figyelmet arra, hogy ez nem siker, maximum a probléma szőnyeg alá söprése és a probléma jelgelése.

Én Győr-Moson-Sopron megyei képviselő vagyok, de itt van Vas megyei képviselőtársam is, és hát a Dunántúl bármelyik megyéjét említhetném. Olyan falvak tucatjait tudom önöknek felsorolni, ahol a környező földterület akár 80 százalékán bizony akár osztrák vagy külföldi tulajdonosok vagy a tulajdoni jogot még be nem jegyző, de azzal a gyakorlatban élő gazdálkodók dolgoznak, és ellehetetlenítenek komplett településeket az előrelépéstől; attól, hogy egy meglévő magyar gazda akár életképes birtokméretet tudjon összehozni, vagy akár attól, hogy egy fiatal pályakezdő egyáltalán el tudjon indulni ezen az úton.

Én erre a két módosítóra tudtam most felhívni a figyelmet. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik: „Egy függetlenség margójára” címmel. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem felszólalási lehetőséget a mai napon, hogy megemlékezzek az egy héttel ezelőtti, november 11-i varsói függetlenségi menetről. Erre azért van szükség, mert egy meglehetősen torz képet kaphatnak

azok, akik az internet segítségével próbálnak tájékozódni az ügyet érintően. Miért fontos a magyar parlamentben beszélni erről? - adódhat a jogos kérdés. Talán azért, mert Magyarország és Lengyelország ezeréves történelme során, hogy is mondjam, rengeteg-rengeteg magyar vér folyt a lengyel függetlenségért, ugyanúgy, ahogy rengeteg és rengeteg lengyel vér folyt a magyar függetlenségért. Ezért Magyarország soha nem volt, és soha nem is lehet közömbös Lengyelországgal szemben.

A november 11-i felvonulás ismét hatalmas élmény volt, és felemelő pillanat is lehetett volna, ha a lengyel rendőrség nem próbálja meg azt tönkretenni. Ezúton is tisztelet minden szervezőnek és minden olyan lengyel hazafinak, aki biztosította a körülményekhez képest meglehetősen profi módon a felvonulást és az azt követő beszédeket.

De tegyük föl a kérdést, hogy mit üzen a lengyel nemzeti függetlenségi felvonulás, mit üzennek azok a százezres tömegek, akik évről évre kimennek Varsó utcáira november 11-én. Elsősorban Európának üzennek, annak az Európának, amelyért, hogy is mondjam, a mai Európai Unió eszméiért egy percig nem harcolt volna sem egyetlen lengyel, sem egyetlen magyar, ha tudták volna, hogy ma mit és hogyan próbál országainkra és nemzeteinkre kényszeríteni. A lengyel tisztességes, nemzetben gondolkodó emberek nem kérnek abból az Európai Unióból, amely egy nőnek öltözött szakállas férfiban látja a jövőt. Nem kérnek abból az Európai Unióból, amely megkérdőjelez Magyarországon is, Lengyelországban is mindent, ami értékes, amely bagatellizál mindent, ami keresztény, amely megpróbálja a liberalizmus legaljasabb fertőjét társadalmainkra, nemzeteinkre kényszeríteni.

Sem Lengyelország, sem Magyarország, úgy gondolom, nem lehet sem a Kelet, ugyanakkor mondjuk ki azt is, nem lehet a Nyugat szolgája sem. Éppen ezért nagyon fontos és számomra irigylésre méltó, hogy mekkora tömegek vonulnak az utcára. Ugyanakkor, tisztelet a kivételnek, mit ír a fősodratú lengyel sajtóorgánumok tömkelege, és mit írnak a magyar újságírók a november 11-i események kapcsán? Egyrészt bagatellizálják a létszámot, és azt mondják, kivétel nélkül, hogy neonáci csöcselék és neonáci söpredék csapott össze a rendőrökkel Varsó utcáin.

Hát akkor itt és most hadd hívjam fel minden, önmagát jó képességűnek és objektívnek gondoló újságíró figyelmét arra, hogy ők nem voltak ott. Én viszont már másodszor voltam ezen a rendezvényen. És mit láttam én? Nem láttam fasisztákat, nem láttam náciakat, nem láttam semmiféle, a csöcselék kifejezésre okot adó embert vagy úgy öltözött embert. Ellenben láttam babakocsis kismamák tömkelegét, láttam családokat, láttam igen szervezett szurkolói csoportokat, láttam idős aggastyánokat. Tisztességes lengyel hazafiakat, tisztességes katolikus, keresztény embereket láttam, akik büszkék identitásukra, büszkék hitükre, büszkék történelmükre, és arra hívják

föl a figyelmet, hogy az az Európai Unió, amely úton-útfélen beleszól mind a magyar belpolitikába, mind a lengyel belpolitikába, egy olyan világot, olyan mindennapokat szeretne nemzeteinkre kényszeríteni, amiből ők nem kérnek, egyébként nagyon helyesen.

Azt gondolom most már egy hét elteltével, hogy végig kell nézni, kik vannak ott, milyen beszédeket tartanak, és milyen értékek mentén gyűlnek össze évről évre. És akkor, azt hiszem, nemcsak a magam nevében, hanem sokunk nevében mondhatom, bár-hogy is álljon össze a szejm összetétele, bármilyen legyen a fősodratú lengyel politika, számomra teljesen világos, hogy az a százezer vagy száz-, nem tudom, hány tízezer ember évről évre az utcákon, ők

Lengyelország élő lelkiismerete, számomra ők Lengyelország jövője, és azt gondolom, sokunk számára ők maguk Lengyelország.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.
(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését.

Ezzel az ülésnapot bezárom. Mindenkinek kellemes napot kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülésnap 14 óra 58 perckor ért véget.)

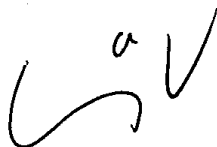
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)